

Dansk udgave

Retsforskrifter

49. årgang

24. november 2006

Indhold	I	Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1692/2006 af 24. oktober 2006 om det andet Marco Polo-program for EF-tilskud til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer (Marco Polo II-programmet) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1382/2003 ⁽¹⁾	1
	★	Rådets direktiv 2006/88/EF af 24. oktober 2006 om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr	14
	II	Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
		Rådet	
		2006/782/EF:	
	★	Rådets beslutning af 24. oktober 2006 om ændring af beslutning 90/424/EØF om visse udgifter på veterinærområdet	57
		<i>Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union</i>	
	★	Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation	59

(¹) EØS-relevant tekst.

Pris: 18 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1692/2006**af 24. oktober 2006****om det andet Marco Polo-program for EF-tilskud til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer (Marco Polo II-programmet) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1382/2003****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71, stk. 1, og artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens hvidbog om den fælles transportpolitik fra september 2001 fremhæver udbygning af intermodalitet som et praktisk og effektivt middel til at opnå et afbalanceret transportsystem og foreslår som centrale elementer i denne strategi ikke blot udvikling af motorveje til søs i form af integrerede intermodale søtransport-systemer af høj kvalitet, men også en mere intensiv anvendelse af jernbanetransport og indlandsskibsfart. Det Europæiske Råd erklærede på mødet den 15. og 16. juni 2001 i Göteborg, at en forrykkelse af balancen mellem transportformerne er det centrale element i strategien for bæredygtig udvikling. Endvidere fremhævede Det Europæiske Råd på mødet den 15. og 16. marts 2002 i Barcelona behovet for en aflastning af vejnettet i flaskehalse i flere regioner og pegede især på Alperne, Pyrenæerne og Østersøområdet, hvilket viser, at de maritime ruter af motorvejene til søs udgør en integrerende og vigtig del af det transeuropæiske transportnet. Et markedsdrevet

finansieringsprogram for intermodalitet er et centralt instrument med henblik på yderligere udbygning af intermodalitet og bør specifikt støtte etableringen af motorveje til søs, idet der derved bl.a. sikres en forbedring af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og af jernbanetransporten og indlandsskibsfarten.

(2) Uden beslutsom indgriben vil den samlede vejgodstransport i Europa vokse med mere end 60 % frem til 2013. Virkningen vil blive en anslået vækst i den internationale vejgodstransport på 20,5 mia. tonkilometer om året i perioden 2007-2013 for de 25 EU-medlemsstater med negative følger i form af yderligere udgifter til vejinfrastruktur, ulykker, overbelastning af vejnettet, lokal og global forurening, manglende pålidelighed i forsyningskæden og logistikprocesserne samt miljøskader.

(3) For at kunne klare denne vækst i vejgodstransporten bør nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart anvendes endnu mere end i dag, og der må tilskyndes til yderligere virkningsfulde initiativer fra transport- og logistiksektorens side, f.eks. udviklingen af tekniske innovationer med hensyn til rullende materiel, for at aflaste vejnettet.

(4) Det program, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1382/2003 af 22. juli 2003 om EF-tilskud til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer (Marco Polo-programmet) ⁽³⁾, bør derfor styrkes ved hjælp af nye projekter, der tager sigte på en faktisk mindskelse af den internationale vejtransport. Kommissionen har derfor foreslået et styrket program (i det følgende benævnt »Marco Polo II-programmet« eller »programmet«) for at fremme intermodalitet, aflaste vejnettet og forbedre godstransportsystemets miljøpræstationer i Fællesskabet. For at nå dette mål bør programmet støtte projekter inden

⁽¹⁾ EUT C 234 af 22.9.2005, s. 19.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.5.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.10.2006.

⁽³⁾ EUT L 196 af 2.8.2003, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 788/2004 (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 17).

- for godstransport og logistik og andre relevante markeder under hensyntagen til de små og mellemstore virksomheders (SMV'ernes) behov. Programmet bør bidrage til at overflytte mindst den forventede samlede vækst i den internationale vejgodstransport, men helst mere, til nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart eller til en kombination af transportformer, hvori vejstrækningerne er så korte som muligt. Marco Polo-programmet indført ved forordning (EF) nr. 1382/2003 bør derfor erstattes.
- (5) Marco Polo II-programmet indebærer forskellige typer projekter, som bør bidrage til en målelig og varig trafikoverflytning og til bedre samarbejde på det intermodale marked. Endvidere bør projekter som led i Marco Polo II-programmet også bidrage til en faktisk mindskelse af den internationale vejgodstransport.
- (6) Projekter, der finansieres i henhold til Marco Polo II-programmet, bør være internationale i geografisk rækkevidde. Projekterne bør for at afspejle deres europæiske dimension forelægges af virksomheder, som er etableret i forskellige lande, i form af et konsortium, der forelægger et projekt. Erhvervsdrivende offentligtretlige enheder bør kunne deltage i et sådant konsortium i henhold til national lovgivning.
- (7) Ansøgerne bør kunne forelægge nye eller, hvor det er relevant, allerede eksisterende projekter, som bedst muligt tilgodeser de aktuelle markedsbehov. Velegnede projekter, især projekter, som tager hensyn til SMV'ernes behov, bør ikke modvirkes gennem en overdrevent snæver fortolkning af tilskudsberettigede projekter.
- (8) Der kan være tilfælde, hvor gevinsten ved at udvikle en eksisterende tjeneste er mindst lige så stor med hensyn til ekstra trafikoverflytning, kvalitet, miljøfordele og levedygtighed som gevinsten ved at oprette en ny tjeneste, der indebærer betydelige udgifter.
- (9) Opstartsstøtten til f.eks. trafikoverflytningsprojekter bør for at være gennemskuelig, objektiv og klart afgrænset være baseret på omkostningsbesparelser for samfundet opnået ved anvendelse af nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart i stedet for ren vejtransport. I denne forordning bør der derfor fastsættes et vejledende tilskudsbeløb baseret på tonkilometer overflyttet vejgodstransport.
- (10) EF-tilskuddet baseret på tonkilometer, der overflyttes fra vejtransport til nærskibsfart, jernbanetransport eller indlandsskibsfart, eller baseret på forebyggelse af tonkilometer eller køretøjkilometer vejgodstransport bør kunne justeres med henblik på at fremme projekter af høj kvalitet eller projekter forbundet med påviselige miljøfordele.
- (11) Der bør ved tildelingen af tilskud også lægges særlig vægt på følsomme områder og storbyområder inden for programmets geografiske anvendelsesområde.
- (12) Resultaterne af alle projekter i henhold til programmet bør formidles på passende vis, så man sikrer offentlig opmærksomhed, gennemskuelighed og udveksling af god praksis.
- (13) I forbindelse med udvælgelsesproceduren, og så længe projekterne varer, må det sikres, at de udvalgte projekter reelt bidrager til den fælles transportpolitik og ikke fører til konkurrenceforvridninger i modstrid med den fælles interesse. Kommissionen bør derfor evaluere gennemførelsen af begge programmer. Den bør senest den 30. juni 2007 fremlægge en evalueringsrapport om resultaterne af Marco Polo-programmet for perioden 2003-2006.
- (14) Projekterne bør ikke føre til konkurrenceforvridninger, navnlig ikke mellem andre transportformer end vejtransport eller inden for hver enkelt alternativ transportform, i et omfang der er i modstrid med den fælles interesse. Der bør lægges særlig vægt på at undgå sådanne forvridninger, så projekterne bidrager til at overflytte godstransport fra vejene til alternative transportformer frem for at trække godstransport væk fra eksisterende tjenester inden for jernbanetransport, nærskibsfart eller indlandsskibsfart.
- (15) Målet for Marco Polo II-programmet kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af programmets omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (16) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (17) I denne forordning fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 37 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾ udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure.

(1) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Senest ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

(2) EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

(18) For at sikre Marco Polo-programmets kontinuitet og gennemskuelighed bør der fastsættes overgangsbestemmelser vedrørende kontrakter og udvælgelsesprocedure —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Ved denne forordning indføres der et finansieringsinstrument (i det følgende benævnt »Marco Polo II-programmet« eller »programmet«), der har til formål at aflaste vejnettet, forbedre transportsystemets miljøpræstationer og fremme intermodal transport og dermed bidrage til et effektivt og bæredygtigt transportsystem, der skaber en EU-merværdi uden at have negativ indvirkning på den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Programmets varighed er fra 1. januar 2007 til 31. december 2013, og målet er, at en væsentlig del af den forventede samlede årlige vækst i den internationale vejgodstrafik, målt i tonkilometer, ved programperiodens udløb er overflyttet til nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart eller en kombination af transportformer, hvori vejstrækningerne er så korte som muligt.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »projekt«: et projekt gennemført af virksomheder, som bidrager til at aflaste vejgodstransportsystemet og/eller til at forbedre transportsystemets miljøpræstationer på medlemsstaternes eller de deltagende landes områder; katalysatorprojekter, trafikoverflytningsprojekter og fælles læringsprojekter kan omfatte flere samordnede projekter
- b) »katalysatorprojekt«: en innovativ aktivitet med det sigte at overvinde betydelige strukturelle barrierer på Fællesskabets godstransportmarked, som hindrer markederne i at fungere effektivt, nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart i at være konkurrencedygtige og/eller transportkæder, der gør brug af disse transportformer, i at fungere effektivt, herunder ændring eller oprettelse af supplerende infrastruktur; i forbindelse med denne definition forstås ved sådanne strukturelle barrierer en faktisk, ikke-reguleringsbestemt og ikke-midlertidig hindring, der bevirker, at godstransportkæden ikke fungerer hensigtsmæssigt
- c) »motorveje til søs-projekt«: en innovativ aktivitet, som direkte overflytter godstransport fra vejene til nærskibsfart eller en kombination af nærskibsfart med andre transportformer, hvori vejstrækningerne er så korte som muligt; projekter af denne art kan omfatte ændring eller oprettelse af den supplerende infrastruktur, der er nødvendig for at etablere intermodale søtransporttjenester med stor kapacitet og høj frekvens fortrinsvis gennem anvendelse af de mest miljøvenlige transportformer som f.eks. indlandsskibsfart og jernbanetransport til godstransport i baglandet og integrerede dør til dør-tjenester; ressourcerne i regionerne i Fællesskabets yderste periferi bør om muligt også integreres
- d) »trafikoverflytningsprojekt«: en aktivitet, som direkte, måleligt, i væsentligt omfang og umiddelbart overflytter gods-transport fra vejene til nærskibsfart, jernbanetransport, indlandsskibsfart eller en kombination af transportformer, hvori vejstrækningerne er så korte som muligt, men som ikke er et katalysatorprojekt; trafikoverflytningsprojekter omfatter, hvis det er hensigtsmæssigt, projekter, hvor trafikoverflytningen er tilvejebragt gennem udbygning af en eksisterende tjeneste; Kommissionen undersøger muligheden for at støtte supplerende infrastrukturprojekter
- e) »trafikforebyggelsesprojekt«: en innovativ aktivitet, der integrerer transporten i produktionslogistikken, med henblik på at forebygge en høj procentdel af vejgodstransport uden at påvirke produktionsniveauet eller arbejdsstyrken negativt; projekter af denne art kan omfatte ændring eller oprettelse af supplerende infrastruktur og udstyr
- f) »fælles læringsprojekt«: en aktivitet, der sigter mod at forbedre samarbejdet om en strukturel optimering af arbejds-metoder og procedurer i godstransportkæden under hensyntagen til logistiske krav
- g) »innovativ aktivitet«: en aktivitet, der indeholder elementer, som ikke tidligere fandtes på et givet marked
- h) »supplerende infrastruktur«: en infrastruktur, der er nødvendig og tilstrækkelig med hensyn til at nå projektmålene, herunder gods-passager-anlæg
- i) »ledsageforanstaltning«: en foranstaltning, der skal forberede eller understøtte igangværende eller kommende projekter, herunder formidlingsaktiviteter, projektovervågning og -evaluering samt indsamling og analyse af statistikker; foranstaltninger, der tager sigte på at bringe produkter, processer eller tjenesteydelser i handelen, samt markedsføringsaktiviteter og reklame er ikke ledsageforanstaltninger
- j) »forberedende foranstaltning«: enhver foranstaltning til forberedelse af et katalysatorprojekt, et motorvej til søs-projekt eller et trafikforebyggelsesprojekt, som f.eks. undersøgelser af den tekniske, operationelle eller finansielle gennemførlighed og test af udstyr

- k) »virksomhed«: en erhvervsdrivende enhed uanset juridisk status og finansieringsmåde
- l) »konsortium«: et arrangement, hvorved mindst to virksomheder gennemfører et projekt sammen og bærer risikoen ved det i fællesskab
- m) »tonkilometer«: transport af et ton gods eller dets volumetriske ækvivalent over en afstand på en kilometer
- n) »køretøjkilometer«: en lastet eller tom lastbils tilbagelæggelse af en strækning på en kilometer
- o) »nært tredjeland«: et land, der ikke er medlem af Den Europæiske Union, med en fælles grænse med Den Europæiske Union eller en kyst ud mod et lukket eller delvist lukket havområde, der grænser op til Den Europæiske Union.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Programmet omfatter projekter, der:
  - a) vedrører mindst to medlemsstats område, eller
  - b) vedrører mindst én medlemsstats område og et nært tredjeland område.
2. Hvis et projekt vedrører et tredjeland område, dækker programmet ikke omkostninger, der opstår på dette lands område, bortset fra de i stk. 3 og 4 omhandlede tilfælde.
3. Programmet er åbent for deltagelse af lande, der er kandidater til tiltrædelse af Den Europæiske Union. Deltagelsen finder sted på de betingelser, der er fastlagt i associeringsaftalerne med disse lande, og på grundlag af de regler, der er fastsat i en afgørelse truffet af associeringsrådet for hvert berørt land.
4. Programmet er ligeledes åbent for deltagelse af lande, der er medlemmer af EFTA og EØS, og nære tredjelandslande på grundlag af supplerende bevillinger efter procedurer, der aftales med disse lande.

KAPITEL II

ANSØGNINGSBERETTIGEDE OG PROJEKTER

Artikel 4

Ansøgningsberettigede

1. Projekter forelægges af konsortier bestående af to eller flere virksomheder, der er etableret i mindst to forskellige medlemsstater eller i mindst én medlemsstat og ét nært tredjeland, eller

kan, såfremt der er tale om en transportforbindelse til et nært tredjeland, i særlige tilfælde forelægges af én enkelt virksomhed etableret i en medlemsstat.

2. Virksomheder, der er etableret uden for de deltagende lande, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3 og 4, kan tilknyttes et projekt, men kan under ingen omstændigheder modtage EF-tilskud i henhold til programmet.

Artikel 5

Tilskudsberettigede projekter og finansieringsvilkår

1. Følgende projekter kan komme i betragtning til tilskud i henhold til programmet:

- a) katalysatorprojekter; der bør navnlig fokuseres specifikt på projekter, der tager sigte på at forbedre synergieffekterne i sektorerne for jernbanetransport, indlandsskibsfart og nærskibsfart, herunder motorveje til søs, gennem bedre udnyttelse af eksisterende infrastruktur
- b) motorveje til søs-projekter; inden for Den Europæiske Union bør sådanne projekter udnytte de transeuropæiske net defineret i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF af 23. juli 1996 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet ⁽¹⁾
- c) trafikoverflytningsprojekter
- d) trafikforebyggelsesprojekter
- e) fælles læringsprojekter.

2. De specifikke finansieringsvilkår og andre krav i forbindelse med de forskellige projekter er fastlagt i bilag I. Finansieringsvilkårene for supplerende infrastruktur som defineret i artikel 2, litra h), er fastlagt i bilag II.

3. EF-tilskud baseres på kontrakter, som Kommissionen forhandler med modtageren. Vilkårene og betingelserne i sådanne kontrakter sikrer i videst muligt omfang, at de finansielle og administrative byrder holdes på et minimum, f.eks. gennem fremme af erhvervsvenlige bankgarantier som omhandlet i relevante regler og forordninger, især Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾, så man opnår den størst mulige administrative effektivitet og fleksibilitet.

⁽¹⁾ EFT L 228 af 9.9.1996, s. 1. Senest ændret ved beslutning nr. 884/2004/EF (EUT L 167 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 201 af 7.6.2004, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

4. Med forbehold af de overordnede politikformål omhandlet i artikel 1 fastsætter Kommissionen, bistået af det udvalg, der er omhandlet i artikel 10, og efter proceduren i artikel 10, stk. 2, årlige prioriteter i indkaldelsen af ansøgninger vedrørende katalysatorprojekter og fælles læringsprojekter og reviderer dem om nødvendigt.

Artikel 6

Detaljerede regler

Der vil blive fastlagt detaljerede regler for proceduren for forelæggelse og udvælgelse af projekter i henhold til programmet efter proceduren i artikel 10, stk. 2.

Artikel 7

Offentlig støtte

EF-tilskud til projekter, der er omfattet af programmet, er ikke til hinder for, at der til samme projekter kan ydes offentlig støtte på nationalt, regionalt eller lokalt niveau, for så vidt en sådan støtte er forenelig med de i traktaten fastsatte statsstøtteregler og ikke overskrider de samlede grænser, der er fastsat for hver type projekt i bilag I. Den samlede støtte i form af offentlig støtte og EF-tilskud til supplerende infrastruktur må ikke overstige 50 % af de tilskudsberettigede omkostninger.

KAPITEL III

FORELÆGGELSE OG UDVÆLGELSE AF PROJEKTER

Artikel 8

Forelæggelse af projekter

Projekter forelægges Kommissionen efter de detaljerede regler, der er fastlagt i henhold til artikel 6. De forelagte projekter skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige, for at Kommissionen kan foretage sin udvælgelse i overensstemmelse med artikel 9.

Artikel 9

Udvælgelse af projekter med henblik på tilskud

Forelagte projekter bedømmes af Kommissionen. Når Kommissionen udvælger projekter med henblik på tilskud i henhold til programmet, tager den hensyn til følgende:

- de formål, der er omhandlet i artikel 1
- de vilkår, der er fastlagt i bilag I og II, hvor det er relevant

- projekternes bidrag til aflastning af vejnettet
- de relative miljøfordele ved projekterne, herunder deres bidrag til at mindske negative miljøvirkninger i forbindelse med nærskibs fart, jernbanetransport og indlandsskibs fart. Der vil blive lagt særlig vægt på projekter, der går ud over de juridisk bindende miljøkrav
- projekternes overordnede bæredygtighed.

Afgørelsen om tilskud vedtages efter proceduren i artikel 10, stk. 2.

Kommissionen underretter modtagerne om sin afgørelse.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 10

Udvalgsprocedure

- Kommissionen bistås af et udvalg.
- Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

- Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 11

Budget

Finansieringsrammen for gennemførelsen af Marco Polo II-programmet er for perioden 1. januar 2007 til 31. december 2013 fastlagt til 400 mio. EUR ⁽¹⁾.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for den finansielle ramme.

Artikel 12

Hensættelse til ledsageforanstaltninger og programevaluering

Op til 5 % af det budget, der er fastsat i denne forordning, hen sættes til ledsageforanstaltninger og uafhængig evaluering af gennemførelsen af artikel 5.

⁽¹⁾ Dette beløb er baseret på 2004-tal og skal underkastes en teknisk justering for at tage højde for inflationen.

*Artikel 13***Beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser**

1. Kommissionen sikrer i forbindelse med gennemførelsen af projekter, der finansieres i henhold til denne forordning, at De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser beskyttes gennem forholdsregler mod svig, bestikkelse og enhver anden ulovlig aktivitet gennem effektiv kontrol og gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb samt, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾.

2. I forbindelse med projekter, der finansieres i henhold til denne forordning, forstås ved »uregelmæssighed« som omhandlet i artikel 1 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse eller misligholdelse af en kontraktlig forpligtelse, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, der skader eller vil kunne skade Den Europæiske Unions almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af Den Europæiske Union, ved afholdelse af en uretmæssig udgift.

3. Kontrakter og aftaler samt aftaler med de deltagende tredjelande, der følger af denne forordning, skal navnlig indeholde bestemmelser om overvågning og finanskontrol udøvet af Kommissionen eller dennes befuldmægtigede repræsentant og om Revisionsrettens revision, om nødvendigt på stedet.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. oktober 2006.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

*Artikel 14***Evaluering**

1. Kommissionen underretter mindst to gange om året udvalget om den finansielle gennemførelse af programmet og gør status over alle de projekter, der finansieres i henhold til programmet.

Kommissionen foretager både en midtvejsevaluering og en afsluttende evaluering af programmet for at vurdere dets bidrag til gennemførelsen af målene for Fællesskabets transportpolitik og vurdere, om bevillingerne er anvendt effektivt.

2. Kommissionen forelægger senest den 30. juni 2007 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en evalueringsrapport om de resultater, der er opnået med Marco Polo-programmet i perioden 2003-2006. Hvis denne rapport viser, at der er et behov for at tilpasse Marco Polo II-programmet, forelægger Kommissionen de nødvendige forslag.

*Artikel 15***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 1382/2003 ophæves med virkning fra den 14. december 2006.

Kontrakter vedrørende projekter i henhold til forordning (EF) nr. 1382/2003 reguleres fortsat efter nævnte forordning indtil deres operationelle og finansielle afslutning. Forordning (EF) nr. 1382/2003 gælder også for hele bedømmelses- og udvælgelsesproceduren for 2006, selv om denne procedure først afsluttes i 2007.

*Artikel 16***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft den 14. december 2006.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

BILAG I

Finansieringsvilkår og krav som omhandlet i artikel 5, stk. 2

Projekttype	A. Katalysator	B. Motorveje til søs	C. Trafikoverflytning	D. Trafikforebyggelse	E. Fælles læring
	Artikel 5, stk. 1, litra a)	Artikel 5, stk. 1, litra b)	Artikel 5, stk. 1, litra c)	Artikel 5, stk. 1, litra d)	Artikel 5, stk. 1, litra e)
1. Finansieringsvilkår	<p>a) En realistisk forretningsplan skal vise, at katalysatorprojektet når sine mål i løbet af højst 60 måneder og forbliver levedygtigt efter denne periode.</p> <p>b) Katalysatorprojektet skal være innovativt på europæisk niveau med hensyn til logistik, teknologi, metoder, udstyr, produkter, infrastruktur eller ydede tjenester.</p>	<p>a) En realistisk forretningsplan skal vise, at motorveje til søs-projektet (MtS-projektet) når sine mål i løbet af højst 60 måneder og forbliver levedygtigt efter denne periode.</p> <p>b) MtS-projektet skal være innovativt på europæisk niveau med hensyn til logistik, teknologi, metoder, udstyr, produkter, infrastruktur eller ydede tjenester; der vil også blive lagt vægt på høj kvalitet, forenklede procedurer og inspektioner, opfyldelse af sikkerhedsstandarder, god havneadgang, effektive baglandsforbindelser og fleksible og effektive havnetjenester.</p>	<p>a) En realistisk forretningsplan skal vise, at trafikoverflytningsprojektet når sine mål i løbet af højst 36 måneder og forbliver levedygtigt efter denne periode.</p> <p>b) Trafikoverflytningsprojektet må ikke føre til konkurrenceforvridninger på de relevante markeder, navnlig ikke mellem andre transportformer end ren vejtransport og inden for hver enkelt alternativ transportform i modstrid med den fælles interesse.</p>	<p>a) En realistisk forretningsplan skal vise, at trafikforebyggelsesprojektet når sine mål i løbet af højst 60 måneder og forbliver levedygtigt efter denne periode.</p> <p>b) Trafikforebyggelsesprojektet skal være innovativt på europæisk niveau med hensyn til integrering af produktionslogistikken i transportlogistikken.</p>	<p>a) Det fælles læringsprojekt skal føre til en forbedring af de kommercielle tjenester på markedet og navnlig fremme og/eller lette vejtrafikforebyggelse eller trafikoverflytning fra vejene til nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart gennem forbedret samarbejde og deling af knowhow; projektet har en varighed på højst 24 måneder.</p> <p>b) Projektet skal være innovativt på europæisk niveau.</p>

Projekttype	A. Katalysator	B. Motorveje til søs	C. Trafikoverflytning	D. Trafikforebyggelse	E. Fælles læring
	Artikel 5, stk. 1, litra a)	Artikel 5, stk. 1, litra b)	Artikel 5, stk. 1, litra c)	Artikel 5, stk. 1, litra d)	Artikel 5, stk. 1, litra e)
	c) Katalysatorprojektet forventes at føre til en faktisk, målelig og varig overflytning af trafik fra vejene til nærskibsfart, jernbanetransport eller indlandsskibsfart.	c) MtS-projektet sigter mod at fremme intermodale godstransporttjenester med stor kapacitet og høj frekvens via nærskibsfart, herunder eventuelt kombinerede godspassagertjenester, eller en kombination af nærskibsfart og andre transportformer, hvori vejstrækningerne er så korte som muligt; projektet skal helst omfatte integrerede godstransporttjenester i baglandet via jernbanetransport og/eller indlandsskibsfart.	c) Trafikoverflytningsprojektet skal omfatte en realistisk plan med konkrete etaper i arbejdet med at nå målene.	c) Trafikforebyggelsesprojektet sigter mod at fremme større effektivitet i den internationale godstransport på de europæiske markeder uden at skade den økonomiske vækst ved at fokusere på ændring af produktions- og/eller distributionsprocesserne og derved opnå kortere afstande, større lastefaktorer, mindre tomkørsel, mindskede affaldsstrømme, reduceret volumen og/eller vægt eller andre virkninger, der fører til en betydelig mindskelse af vejgodstransporten, men som ikke påvirker produktionsniveauet eller arbejdsstyrken negativt.	c) Projektet må ikke føre til konkurrenceforvridninger på de relevante markeder, navnlig ikke mellem transportformer, der udgør et alternativ til ren vejtransport, eller inden for de enkelte transportformer, i et omfang, der er i modstrid med den fælles interesse.
	d) Katalysatorprojektet skal omfatte en realistisk plan med konkrete etaper i arbejdet med at nå målene og skal angive, hvilket behov der er for styringsbistand fra Kommissionen.	d) MtS-projektet forventes at føre til en faktisk, målelig og varig overflytning af trafik, der overstiger den forventede vækst i vejgodstransporten, fra vejene til nærskibsfart, indlandsskibsfart eller jernbanetransport.	d) Hvis trafikoverflytningsprojektet kræver anvendelse af tjenester, der leveres af tredjeparter, som ikke er med i konsortiet, skal ansøgeren dokumentere, at disse tjenester har været genstand for en gennemskuelig, objektiv og ikke-diskriminerende udvælgelsesprocedure.	d) Trafikforebyggelsesprojektet forventes at føre til en faktisk, målelig og varig trafikforebyggelse, der svarer til mindst 10 % af godsvolumenet målt i tonkilometer eller køretøjkilometer.	d) Det fælles læringsprojekt skal omfatte en realistisk plan med konkrete etaper i arbejdet med at nå målene og skal angive, hvilket behov der er for styringsbistand fra Kommissionen.
	e) Katalysatorprojektet må ikke føre til konkurrenceforvridninger på de relevante markeder, navnlig ikke mellem transportformer, der udgør et alternativ til ren vejtransport, eller inden for de enkelte transportformer, i et omfang, der er i modstrid med den fælles interesse.	e) MtS-projektet skal omfatte en realistisk plan med konkrete etaper i arbejdet med at nå målene og skal angive, hvilket behov der er for styringsbistand fra Kommissionen.		e) Trafikforebyggelsesprojektet skal omfatte en realistisk plan med konkrete etaper i arbejdet med at nå målene og skal angive, hvilket behov der er for styringsbistand fra Kommissionen.	

Projekttype	A. Katalysator	B. Motorveje til søs	C. Trafikoverflytning	D. Trafikforebyggelse	E. Fælles læring
	Artikel 5, stk. 1, litra a)	Artikel 5, stk. 1, litra b)	Artikel 5, stk. 1, litra c)	Artikel 5, stk. 1, litra d)	Artikel 5, stk. 1, litra e)
	f) Hvis katalysatorprojektet kræver anvendelse af tjenester, der leveres af tredjeparter, som ikke er med i konsortiet, skal ansøgeren dokumentere, at disse tjenester har været genstand for en gennemskuelig, objektiv og ikke-diskriminerende udvælgelsesprocedure.	f) MtS-projektet må ikke føre til konkurrenceforvridninger på de relevante markeder, navnlig ikke mellem transportformer, der udgør et alternativ til ren vejtransport, eller inden for de enkelte transportformer, i et omfang, der er i modstrid med den fælles interesse.		f) Trafikforebyggelsesprojektet må ikke føre til konkurrenceforvridninger på de relevante markeder, navnlig for så vidt angår andre transportformer end vejtransport, i et omfang, der er i modstrid med den fælles interesse.	
		g) Hvis MtS-projektet kræver anvendelse af tjenester, der leveres af tredjeparter, som ikke er med i konsortiet, skal ansøgeren dokumentere, at disse tjenester har været genstand for en gennemskuelig, objektiv og ikke-diskriminerende udvælgelsesprocedure.		g) Hvis trafikforebyggelsesprojektet kræver anvendelse af tjenester, der leveres af tredjeparter, som ikke er med i konsortiet, skal ansøgeren dokumentere, at disse tjenester har været genstand for en gennemskuelig, objektiv og ikke-diskriminerende udvælgelsesprocedure.	
2. Finansieringsintensitet og anvendelsesområde	a) Til katalysatorprojekter kan der højst ydes et EF-tilskud på 35 % af de samlede udgifter, som er nødvendige for at nå projektmålene, og som er foranlediget af projektet, herunder forberedende foranstaltninger og supplerende infrastruktur. Der kan kun ydes EF-tilskud til sådanne udgifter, i det omfang de direkte vedrører projektets gennemførelse.	a) Til MtS-projekter kan der højst ydes et EF-tilskud på 35 % af de samlede udgifter, som er nødvendige for at nå projektmålene, og som er foranlediget af projektet, herunder forberedende foranstaltninger og supplerende infrastruktur. Der kan kun ydes EF-tilskud til sådanne udgifter, i det omfang de direkte vedrører projektets gennemførelse.	a) Til trafikoverflytningsprojekter kan der højst ydes et EF-tilskud på 35 % af de samlede udgifter, som er nødvendige for at nå projektmålene, og som er foranlediget af projektet. Der kan kun ydes EF-tilskud til sådanne udgifter, i det omfang de direkte vedrører projektets gennemførelse.	a) Til trafikforebyggelsesprojekter kan der højst ydes et EF-tilskud på 35 % af de samlede udgifter, som er nødvendige for at nå projektmålene, og som er foranlediget af projektet, herunder forberedende foranstaltninger og supplerende infrastruktur og udstyr. Der kan kun ydes EF-tilskud til sådanne udgifter, i det omfang de direkte vedrører projektets gennemførelse.	a) Til fælles læringsprojekter kan der højst ydes et EF-tilskud på 50 % af de samlede udgifter, som er nødvendige for at nå projektmålene, og som er foranlediget af projektet. Der kan kun ydes EF-tilskud til sådanne udgifter, i det omfang de direkte vedrører projektets gennemførelse.

Projekttype	A. Katalysator	B. Motorveje til søs	C. Trafikoverflytning	D. Trafikforebyggelse	E. Fælles læring
	Artikel 5, stk. 1, litra a)	Artikel 5, stk. 1, litra b)	Artikel 5, stk. 1, litra c)	Artikel 5, stk. 1, litra d)	Artikel 5, stk. 1, litra e)
	Der kan ydes EF-tilskud til udgifter, der er påløbet fra den dato, ansøgningen indgives som led i udvælgelsesproceduren, såfremt EF-finansieringen bliver endeligt godkendt. Tilskud til omkostninger ved anskaffelse af løsøre ydes kun, hvis tilskudsaftalen forpligter modtageren til, så længe projektet støttes, primært at benytte sådant løsøre til projektet.	Der kan ydes EF-tilskud til udgifter, der er påløbet fra den dato, ansøgningen indgives som led i udvælgelsesproceduren, såfremt EF-finansieringen bliver endeligt godkendt. Tilskud til omkostninger ved anskaffelse af løsøre ydes kun, hvis tilskudsaftalen forpligter modtageren til, så længe projektet støttes, primært at benytte sådant løsøre til projektet.	Der kan ydes EF-tilskud til udgifter, der er påløbet fra den dato, ansøgningen indgives som led i udvælgelsesproceduren, såfremt EF-finansieringen bliver endeligt godkendt. Tilskud til omkostninger ved anskaffelse af løsøre ydes kun, hvis tilskudsaftalen forpligter modtageren til, så længe projektet støttes, primært at benytte sådant løsøre til projektet.	Der kan ydes EF-tilskud til udgifter, der er påløbet fra den dato, ansøgningen indgives som led i udvælgelsesproceduren, såfremt EF-finansieringen bliver endeligt godkendt. Tilskud til omkostninger ved anskaffelse af løsøre ydes kun, hvis tilskudsaftalen forpligter modtageren til, så længe projektet støttes, primært at benytte sådant løsøre til projektet.	Der kan ydes EF-tilskud til udgifter, der er påløbet fra den dato, ansøgningen indgives som led i udvælgelsesproceduren, såfremt EF-finansieringen bliver endeligt godkendt.
				b) EF-tilskuddet til trafikforebyggelsesprojekter må ikke anvendes til at støtte erhvervs- eller produktionsvirksomhed, som ikke har nogen direkte tilknytning til transport eller distribution.	
	b) Finansieringsvilkårene for supplerende infrastruktur er fastlagt i bilag II.	b) EF-tilskuddet, undtagen for forberedende foranstaltninger og supplerende infrastruktur, fastlagt af Kommissionen på grundlag af det antal tonkilometer, der overflyttes fra vejtransport til nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart, fastsættes i første omgang til 1 EUR for hver overflytning af 500 tonkilometer vejgodstransport. Dette vejledende beløb vil kunne justeres i forhold til bl.a. projektets kvalitet eller den faktisk opnåede miljøfordel.	b) EF-tilskuddet, undtagen for supplerende infrastruktur, fastlagt af Kommissionen på grundlag af det antal tonkilometer, der overflyttes fra vejtransport til nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart, fastsættes i første omgang til 1 EUR for hver overflytning af 500 tonkilometer vejgodstransport. Dette vejledende beløb vil kunne justeres i forhold til bl.a. projektets kvalitet eller den faktisk opnåede miljøfordel.	c) EF-tilskuddet, undtagen for forberedende foranstaltninger, supplerende infrastruktur og udstyr, fastsættes i første omgang til 1 EUR for hver forebyggelse af 500 tonkilometer eller 25 køretøjkilometer vejgodstransport. Dette vejledende beløb vil kunne justeres i forhold til bl.a. projektets kvalitet eller den faktisk opnåede miljøfordel.	b) Finansieringsvilkårene for supplerende infrastruktur finder ikke anvendelse.

Projekttype	A. Katalysator	B. Motorveje til søs	C. Trafikoverflytning	D. Trafikforebyggelse	E. Fælles læring
	Artikel 5, stk. 1, litra a)	Artikel 5, stk. 1, litra b)	Artikel 5, stk. 1, litra c)	Artikel 5, stk. 1, litra d)	Artikel 5, stk. 1, litra e)
		c) Kommissionen kan efter proceduren i artikel 10, stk. 2, fra tid til anden efter behov tage udviklingen i de elementer, som denne beregning bygger på, op til revision og om nødvendigt tilpasse EF-tilskudsbeløbet.	c) Kommissionen kan efter proceduren i artikel 10, stk. 2, fra tid til anden efter behov tage udviklingen i de elementer, som denne beregning bygger på, op til revision og om nødvendigt tilpasse EF-tilskudsbeløbet.	d) Kommissionen kan efter proceduren i artikel 10, stk. 2, fra tid til anden efter behov tage udviklingen i de elementer, som denne beregning bygger på, op til revision og om nødvendigt tilpasse EF-tilskudsbeløbet.	
		d) Finansieringsvilkårene for supplerende infrastruktur er fastlagt i bilag II.	d) Finansieringsvilkårene for supplerende infrastruktur er, for så vidt de finder anvendelse, fastlagt i bilag II.	e) Finansieringsvilkårene for supplerende infrastruktur er fastlagt i bilag II.	
3. Tilskudsaftalens form og varighed	EF-tilskud til katalysatorprojekter ydes på grundlag af tilskudsaftaler med passende bestemmelser om styring og overvågning. Sådanne aftaler har som hovedregel en maksimal varighed på 62 måneder.	EF-tilskud til MtS-projekter ydes på grundlag af tilskudsaftaler med passende bestemmelser om styring og overvågning. Sådanne aftaler har som hovedregel en maksimal varighed på 62 måneder.	EF-tilskud til trafikoverflytningsprojekter ydes på grundlag af tilskudsaftaler. Sådanne aftaler har som hovedregel en maksimal varighed på 38 måneder.	EF-tilskud til trafikforebyggelsesprojekter ydes på grundlag af tilskudsaftaler med passende bestemmelser om styring og overvågning. Sådanne aftaler har som hovedregel en maksimal varighed på 62 måneder.	EF-tilskud til fælles læringsprojekter ydes på grundlag af tilskudsaftaler med passende bestemmelser om styring og overvågning. Sådanne aftaler har som hovedregel en maksimal varighed på 26 måneder.
	EF-tilskuddet kan ikke forlænges ud over den fastsatte maksimale periode på 62 måneder.	EF-tilskuddet kan ikke forlænges ud over den fastsatte maksimale periode på 62 måneder.	EF-tilskuddet kan ikke forlænges ud over den fastsatte maksimale periode på 38 måneder.	EF-tilskuddet kan ikke forlænges ud over den fastsatte maksimale periode på 62 måneder.	EF-tilskuddet kan ikke forlænges ud over den fastsatte maksimale periode på 26 måneder.
4. Minimumstærskler	Den vejledende minimumstærskel for tilskud pr. katalysatorprojekt er 2 000 000 EUR.	Den vejledende minimumstærskel for tilskud pr. MtS-projekt er 1,25 mia. tonkilometer eller den volumetriske ækvivalent gennemført trafikoverflytning eller, i forhold til det vejledende tilskudsbeløb på 1 EUR, 2 500 000 EUR.	Den vejledende minimumstærskel for tilskud pr. trafikoverflytningsprojekt er 250 mio. tonkilometer eller den volumetriske ækvivalent gennemført trafikoverflytning eller, i forhold til det vejledende tilskudsbeløb på 1 EUR, 500 000 EUR.	Den vejledende minimumstærskel for tilskud pr. trafikforebyggelsesprojekt er 500 mio. tonkilometer eller 25 mio. køretøjkilometer forebygget vejgodstransport eller, i forhold til det vejledende tilskudsbeløb på 1 EUR, 1 000 000 EUR.	Den vejledende minimumstærskel for tilskud pr. fælles læringsprojekt er 250 000 EUR.

Projekttype	A. Katalysator	B. Motorveje til søs	C. Trafikoverflytning	D. Trafikforebyggelse	E. Fælles læring
	Artikel 5, stk. 1, litra a)	Artikel 5, stk. 1, litra b)	Artikel 5, stk. 1, litra c)	Artikel 5, stk. 1, litra d)	Artikel 5, stk. 1, litra e)
5. Formidling	Resultaterne af katalysatorprojekter og metoderne til deres gennemførelse formidles i henhold til en formidlingsplan, ligesom der tilskyndes til udveksling af god praksis, for at bidrage til virkeliggørelsen af målene for denne forordning.	Resultaterne af MtS-projekter og metoderne til deres gennemførelse formidles i henhold til en formidlingsplan, ligesom der tilskyndes til udveksling af god praksis, for at bidrage til virkeliggørelsen af målene for denne forordning.	Der forudses ikke specifikke formidlingsaktiviteter for trafikoverflytningsprojekter.	Resultaterne af trafikforebyggelsesprojekter og metoderne til deres gennemførelse formidles i henhold til en formidlingsplan, ligesom der tilskyndes til udveksling af god praksis, for at bidrage til virkeliggørelsen af målene for denne forordning.	Resultaterne af fælles læringsprojekter og metoderne til deres gennemførelse formidles i henhold til en formidlingsplan, ligesom der tilskyndes til udveksling af god praksis, for at bidrage til virkeliggørelsen af målene for denne forordning.

BILAG II

**FINANSIERINGSVILKÅR FOR SUPPLERENDE INFRASTRUKTUR I HENHOLD TIL FORORDNINGENS
ARTIKEL 2, LITRA H), OG ARTIKEL 5, STK. 2**

1. Der kan ydes tilskud til supplerende infrastruktur i henhold til programmet, såfremt følgende betingelser er opfyldt:
    - a) Projektet kræver udførelse af infrastrukturarbejde, for at en transporttjeneste, der flytter godstrafik væk fra vejene eller forebygger godstrafik på vejene, kan etableres rettidigt.
    - b) Infrastrukturarbejdet er afsluttet senest 24 måneder efter projektets påbegyndelse.
    - c) Transporttjenesten eller trafikforebyggelsen går i gang senest 3 måneder efter afslutningen af infrastrukturarbejdet; for trafikforebyggelsesprojekter er den aftalte samlede forebyggelse endvidere opnået inden for tilskudsaftalens varighed.
    - d) Den relevante fællesskabslovgivning, især miljølovgivningen, er overholdt.
  2. Den maksimale varighed af den kontrakt, der indgås for hver projekttype omhandlet i artikel 5, kan forlænges med det tidsrum, som kræves for at afslutte infrastrukturarbejdet, men den kan under ingen omstændigheder overstige en samlet periode på 74 måneder.
  3. Når der er ansøgt om finansiering af infrastruktur i henhold til programmet, er finansiering af samme infrastruktur via andre fællesskabsprogrammer, især finansiering i henhold til beslutning nr. 1692/96/EF, udelukket.
-

RÅDETS DIREKTIV 2006/88/EF

af 24. oktober 2006

om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Akvakulturdyr og -produkter henhører under traktatens bilag I som levende dyr, fisk, bløddyr og krebsdyr. Avl, opdræt og markedsføring af akvakulturdyr og produkter deraf udgør en vigtig indtægtskilde for beskæftigede i den pågældende sektor.
- (2) Inden for rammerne af det indre marked blev der fastsat særlige dyresundhedsbestemmelser for markedsføring og indførelse fra tredjelande af de pågældende produkter ved Rådets direktiv 91/67/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter ⁽²⁾.
- (3) Udbrud af sygdomme hos akvakulturdyr kan medføre alvorlige tab for den berørte erhvervsgren. Der blev fastsat minimumsforanstaltninger, der skulle anvendes i tilfælde af udbrud af de mest alvorlige sygdomme hos fisk og bløddyr, ved Rådets direktiv 93/53/EØF af 24. juni 1993 om minimumsfællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse fiske sygdomme ⁽³⁾ og Rådets direktiv 95/70/EF af 22. december 1995 om minimumsfællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse sygdomme hos toskallede bløddyr ⁽⁴⁾.
- (4) De eksisterende fællesskabsforskrifter blev primært udformet for at tage hensyn til opdræt af laks, ørred og østers. Siden disse forskrifter blev vedtaget, har akvakulturerhvervet i Fællesskabet udviklet sig markant. Akvakultur

omfatter nu yderligere en række fiskearter, navnlig marine arter. Nye typer opdrætspraksis, der omfatter andre fiskearter, er ligeledes blevet mere og mere almindelige, især efter den seneste udvidelse af Fællesskabet. Endvidere har opdræt af krebsdyr, blåmuslinger, sandmuslinger og søører fået stadig større betydning.

- (5) Alle sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger har økonomiske konsekvenser for akvakulturerhvervet. U hensigtsmæssig bekæmpelse kan medføre spredning af patogener, som kan forårsage store tab og skade den dyresundhedsmæssige status for fisk, bløddyr og krebsdyr, der anvendes i akvakultur i EU. På den anden side kan overregulering medføre unødvendige restriktioner for den frie handel.
- (6) I Kommissionens meddelelse af 19. september 2002 til Rådet og Europa-Parlamentet fastlagdes en strategi for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur. Meddelelsen indeholdt en skitse til en række foranstaltninger, der skulle skabe beskæftigelse på lang sigt i akvakultorsektoren, herunder fremme høje standarder for dyresundhed og dyrevelfærd, og miljøforanstaltninger, som skulle sikre et sundt erhverv. Disse foranstaltninger bør tages med i overvejelserne.
- (7) Siden direktiv 91/67/EØF blev vedtaget, har Fællesskabet ratificeret Verdenshandelsorganisationens (WTO) aftale om anvendelse af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS-aftalen). I SPS-aftalen henvises der til standarderne fra Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE). De dyresundhedsbetingelser for markedsføring i Fællesskabet af levende akvakulturdyr og produkter deraf, der er fastsat i direktiv 91/67/EØF, er strengere end de nævnte standarder. I direktivet bør der derfor tages hensyn til OIE's Aquatic Animal Health Code og Manual of Diagnostic Tests for Aquatic Animals.
- (8) For at sikre en rationel udvikling af akvakultursektoren og øge dens produktivitet bør der fastsættes sundhedsbestemmelser for vanddyr på fællesskabsplan. Sådanne bestemmelser er nødvendige, bl.a. for at bidrage til det indre markeds gennemførelse og for at undgå spredning af infektionssygdomme. Retsforskrifterne bør være fleksible for at tage hensyn til den fortsatte udvikling og mangfoldigheden i akvakultursektoren samt til vanddyrs sundhedsstatus i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EUT C 88 af 11.4.2006, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 175 af 19.7.1993, s. 23. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽⁴⁾ EFT L 332 af 30.12.1995, s. 33. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

- (9) Dette direktiv bør omfatte akvakulturdyr og miljøer, der kan påvirke sådanne dyrs sundhedsstatus. Bestemmelserne i dette direktiv bør generelt kun gælde for vildtlevende vanddyr, når miljøforholdene kan berøre akvakulturdyrs sundhedsstatus, eller når det er nødvendigt for at efterkomme andre fællesskabsforskrifter, f.eks. Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽¹⁾, eller for at beskytte arter, der er opført på den liste, der er udarbejdet i henhold til konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES). Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at der vedtages strengere bestemmelser om indførelse af ikke-hjemmehørende arter.
- (10) De myndigheder, der ved anvendelsen af dette direktiv er udpeget til at være de kompetente myndigheder, bør varetage deres funktioner og opgaver i overensstemmelse med de generelle principper i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ⁽³⁾.
- (11) Det er nødvendigt for akvakulturens udvikling i Fællesskabet at gøre de kompetente myndigheder og lederne af akvakulturvirksomheder mere opmærksomme og beredte på forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af vanddyrssygdomme.
- (12) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør have adgang til og anvende de nyeste metoder og den seneste viden inden for risikoanalyse og epidemiologi. Dette er af stigende betydning, fordi de internationale forpligtelser nu har vægten lagt på risikoanalyse i forbindelse med vedtagelsen af sundhedsforanstaltninger.
- (13) Der bør indføres et system med autorisation af akvakulturvirksomheder på fællesskabsplan. Med en sådan autorisation kan de kompetente myndigheder få et samlet overblik over akvakulturerhvervet, hvilket kan være nyttigt i forbindelse med forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af vanddyrssygdomme. Endvidere gør autorisationen det muligt at fastsætte specifikke betingelser, der bør opfyldes af akvakulturvirksomhederne, for at de kan drive erhverv. En sådan autorisation bør om muligt kombineres med eller indarbejdes i en godkendelsesordning, som
- medlemsstaterne allerede har indført i andet øjemed, f.eks. i henhold til miljølovgivningen. En sådan autorisation bør derfor ikke betyde en ekstra byrde for akvakulturerhvervet.
- (14) Medlemsstaterne bør nægte at give en autorisation, hvis den pågældende aktivitet ville medføre en uacceptabel risiko for at sprede sygdomme til andre akvakulturdyr eller til vilde bestande af vanddyr. Inden det besluttet at nægte at give en autorisation, bør man overveje risikoreducerende foranstaltninger eller alternativ placering af den pågældende aktivitet.
- (15) Opdræt af akvakulturdyr til konsum defineres som primærproduktion i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne ⁽⁴⁾. Forpligtelser, der i henhold til dette direktiv pålægges individuelle akvakulturvirksomheder, f.eks. optegnelser og interne systemer, der sætter akvakulturvirksomhederne i stand til over for den kompetente myndighed at dokumentere, at de relevante krav i dette direktiv er overholdt, bør om muligt kombineres med forpligtelserne i henhold til forordning (EF) nr. 852/2004.
- (16) Der bør lægges mere vægt på at forebygge sygdomsforekomst end på at bekæmpe sygdommen, når først den er opstået. Der bør derfor fastsættes minimumsforanstaltninger vedrørende sygdomsforebyggelse og risikoreduktion, som bør anvendes i hele akvakulturproduktionsforløbet, fra befrugtning og klækning af æg til forarbejdning af akvakulturdyr til konsum, herunder transport.
- (17) For at forbedre den generelle dyresundhed og medvirke til forebyggelse og bekæmpelse af dyresygdomme ved hjælp af bedre sporbarhed bør flytning af akvakulturdyr registreres. Hvis det er relevant, bør sådanne flytninger også være omfattet af udstedelse af dyresundhedscertifikater.
- (18) For at få et overblik over sygdomssituationen, for at lette hurtig reaktion i tilfælde af en sygdomsmistanke og for at beskytte akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr, der har en høj dyresundhedsstandard, bør der på alle sådanne akvakulturbrug og i alle sådanne områder med opdræt af bløddyr anvendes risikobaseret dyresundhedsovervågning.
- (19) Det er nødvendigt at sikre, at de vigtigste vanddyrssygdomme på fællesskabsplan ikke spredes. Der bør derfor fastsættes harmoniserede dyresundhedsbestemmelser om markedsføring, som omfatter særlige bestemmelser for arter, der er modtagelige for de pågældende sygdomme. Der bør derfor fastsættes en liste over sådanne sygdomme og over arter, der er modtagelige herfor.

(1) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

(2) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206. Berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004, s. 83. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2076/2005 (EUT L 338 af 22.12.2005, s. 83).

(3) EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 776/2006 (EUT L 136 af 24.5.2006, s. 3).

(4) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004, s. 3.

- (20) Prævalensen af disse vanddyrssygdomme er ikke den samme i hele Fællesskabet. Der bør derfor henvises til begrebet medlemsstater, der er erklæret sygdomsfri, og, når det drejer sig om dele af det pågældende område, begrebet sygdomsfrie zoner eller segmenter. Det bør fastsættes, hvilke almindelige kriterier og procedurer der skal anvendes i forbindelse med indrømmelse, opretholdelse, suspension, generhvervelse og tilbagetrækning af en sådan status.
- (21) Uden at dette berører Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾ bør medlemsstater, zoner eller segmenter, der er erklæret fri for en eller flere af de anførte sygdomme, beskyttes mod, at de pågældende sygdomme føres ind, for at opretholde og forbedre vanddyrs generelle sundhedsstatus i Fællesskabet.
- (22) Når det er nødvendigt kan medlemsstaterne træffe midlertidige beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 90/425/EØF og artikel 18 i Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽²⁾.
- (23) For at undgå, at der skabes unødvendige handelsrestriktioner, bør flytning af akvakulturdyr mellem medlemsstater, zoner eller segmenter, hvor en eller flere af de pågældende sygdomme forekommer, tillades, forudsat at der træffes passende risikoreducerende foranstaltninger, også under transporten.
- (24) Ved slagtning og forarbejdning af akvakulturdyr, der er omfattet af sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger, kan sygdommen spredes, bl.a. som følge af udledning af spildevand, der indeholder patogener, fra forarbejdningsanlæg. Det er derfor nødvendigt for medlemsstaterne at have adgang til forarbejdningsvirksomheder, der er behørigt autoriseret til at foretage sådan slagtning og forarbejdning, uden at det risikerer at forringe opdrættede og vildtlevende vanddyrs sundhedsstatus, bl.a. med hensyn til udledning af spildevand.
- (25) Udpegelsen af EF-referencelaboratorier og nationale referencelaboratorier bør bidrage til ensartede diagnoseresultater af høj kvalitet. Dette mål kan nås via aktiviteter, der f.eks. omfatter anvendelse af validerede diagnosemetoder, tilrettelæggelse af sammenlignende prøvninger og uddannelse af laboratoriepersonale.
- (26) Laboratorier, der undersøger officielle prøver, bør arbejde efter internationalt godkendte procedurer eller kriterier baseret på standarder for ydeevnen og anvende diagnosemetoder, der så vidt muligt er validerede. For en række aktiviteter i tilknytning til sådanne undersøgelser har Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) udarbejdet henholdsvis europæiske standarder (EN-standarder) og internationale standarder (ISO-standarder), som er relevante i forbindelse med dette direktiv. Disse standarder vedrører særlig drift og vurdering af laboratorier og drift og officiel godkendelse af kontrolorganer.
- (27) For at eventuelle udbrud af vanddyrssygdomme kan påvises på et tidligt tidspunkt, er det nødvendigt, at de, der er i kontakt med vanddyr af modtagelige arter, forpligtes til at indberette alle tilfælde af mistanke om sygdom til den kompetente myndighed. Der bør gennemføres rutineinspektioner i medlemsstaterne for at sikre, at lederne af akvakulturvirksomheder er bekendt med og anvender de almindelige bestemmelser om sygdomsbekæmpelse og biosikkerhed, der er fastsat i dette direktiv.
- (28) Det er nødvendigt at hindre spredning af ikke-eksotiske, men alvorlige sygdomme hos akvakulturdyr, så snart der opstår et udbrud, ved grundig overvågning af flytninger af levende akvakulturdyr og produkter deraf og af anvendelsen af udstyr, der kan være kontamineret. Hvilke foranstaltninger de kompetente myndigheder skal anvende, bør afhænge af den epidemiologiske situation i den pågældende medlemsstat.
- (29) For at fremme dyresundhedsstatusen i Fællesskabet bør medlemsstaterne fremlægge epidemiologisk baserede programmer vedrørende bekæmpelse og udryddelse af visse sygdomme med henblik på EF-godkendelse.
- (30) Med hensyn til sygdomme, der ikke er omfattet af EF-foranstaltninger, men som er af lokal betydning, bør akvakulturerhvervet med bistand fra medlemsstaternes kompetente myndigheder påtage sig et større ansvar for at forebygge indslæbning af eller for at bekæmpe sådanne sygdomme via egenkontrol og udarbejdelse af retningslinjer for god praksis. Det kan dog være nødvendigt, at medlemsstaterne gennemfører visse nationale foranstaltninger. Sådanne nationale foranstaltninger bør være begrundede og nødvendige og stå i rimeligt forhold til de mål, der skal nås. Endvidere bør de ikke påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, medmindre dette er nødvendigt for at forebygge indslæbning af eller for at bekæmpe sygdommen, og de bør godkendes og regelmæssigt tages op til overvejelse på fællesskabsniveau. Indtil der er truffet sådanne foranstaltninger i henhold til dette direktiv, bør de supplerende garantier i Kommissionens beslutning 2004/453/EF af 29. april 2004 om gennemførelse af Rådets direktiv 91/67/EØF for så vidt angår foranstaltninger mod visse sygdomme hos akvakulturdyr ⁽³⁾, fortsat have gyldighed.

(1) EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/33/EF (EFT L 315 af 19.11.2002, s. 14).

(2) EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

(3) EUT L 156 af 30.4.2004, s. 5. Berigtiget i EUT L 202 af 7.6.2004, s. 4. Ændret ved beslutning 2006/272/EF (EUT L 99 af 7.4.2006, s. 31).

- (31) Kendskabet til hidtil ukendte vanddyrssygdomme udbygges til stadighed. Det kan derfor være nødvendigt for en medlemsstat at anvende bekæmpelsesforanstaltninger, hvis en sådan ny sygdom viser sig. Sådanne foranstaltninger bør være hurtige og være tilpasset hvert enkelt tilfælde, men de bør ikke opretholdes længere, end det er nødvendigt for at nå målet. Da sådanne nye sygdomme også kan ramme andre medlemsstater, bør alle medlemsstater og Kommissionen underrettes om forekomsten af en ny sygdom og om alle bekæmpelsesforanstaltninger, der er truffet.
- (32) For at den grundlæggende målsætning om at opretholde og — i tilfælde af udbrud — at vende tilbage til en status som sygdomsfri i medlemsstaterne kan opfyldes, skal og bør der fastsættes bestemmelser om foranstaltninger til styrkelse af sygdomsberedskabet. Udbrud bør bekæmpes så hurtigt som muligt, om nødvendigt ved nødvaccination, for at begrænse de negative virkninger for produktionen af og handelen med levende akvakulturdyr og produkter deraf.
- (33) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur⁽²⁾ kræves der med få undtagelser markedsføringstilladelse for alle veterinærlægemidler, der markedsføres i Fællesskabet. Alle vacciner, der anvendes i Fællesskabet, bør generelt være omfattet af en markedsføringstilladelse. Medlemsstaterne kan dog på visse betingelser, jf. forordning (EF) nr. 726/2004, tillade, at der anvendes et produkt uden markedsføringstilladelse, hvis der udbryder en alvorlig epidemi. En sådan dispensation kan eventuelt gælde vacciner mod eksotiske og nye sygdomme hos akvakulturdyr.
- (34) I dette direktiv bør der fastsættes bestemmelser, der skal sikre det nødvendige beredskabsniveau, så krisesituationer i forbindelse med et eller flere udbrud af alvorlige eksotiske eller nye sygdomme, der rammer akvakulturerhvervet, håndteres effektivt, navnlig ved at der udarbejdes beredskabsplaner til bekæmpelse heraf. Beredskabsplanerne bør regelmæssigt revideres og opdateres.
- (35) Hvis bekæmpelsen af en alvorlig vanddyrssygdom er omfattet af harmoniserede EF-udryddelsesforanstaltninger, bør det tillades, at medlemsstaterne får EF-tilskud i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond⁽³⁾. Alle ansøgninger om EF-tilskud bør nøje gennemgås for at undersøge, om bekæmpelsesbestemmelserne i dette direktiv er overholdt.
- (36) Levende akvakulturdyr og produkter deraf, der importeres fra tredjelande, bør ikke udgøre en sundhedsfare for vanddyr i Fællesskabet. I det øjemed bør dette direktiv omfatte foranstaltninger, der har til formål at hindre, at der indføres epizootier.
- (37) For at beskytte sundhedssituationen for vanddyr i Fællesskabet er det nødvendigt yderligere at sikre, at senderinger af levende akvakulturdyr i transit gennem Fællesskabet overholder de dyresundhedsbetingelser, der gælder for de pågældende arter.
- (38) Markedsføring af vandlevende pryddyr omfatter mange forskellige arter, ofte tropiske arter, der udelukkende anvendes til pryde. De vandlevende pryddyr holdes normalt i private akvarier eller damme, havecentre eller udstillingsakvarier, der ikke er i direkte kontakt med vandområder i Fællesskabet. Vandlevende pryddyr, der holdes under sådanne forhold, udgør derfor ikke samme risiko for andre akvakultursektorer i Fællesskabet eller for vilde bestande. Der bør derfor fastsættes særlige bestemmelser om markedsføring, transit og import af vandlevende pryddyr, der holdes under sådanne forhold.
- (39) Hvis vandlevende pryddyr ikke holdes i lukkede systemer eller akvarier og er i direkte kontakt med naturlige vandområder i Fællesskabet, kan de imidlertid udgøre en betydelig risiko for akvakulturerhvervet i Fællesskabet eller for vilde bestande. Det gælder især for karpepopulationerne (Cyprinidae), da populære prydfisk som f.eks. koikarpe er modtagelige for nogle af de sygdomme, der rammer andre karpearter, der opdrættes i Fællesskabet eller forekommer som vildtlevende fisk. I sådanne tilfælde bør dette direktivs almindelige bestemmelser finde anvendelse.
- (40) Det er af afgørende betydning for, at der kan ske en forenkling til gavn for akvakulturerhvervet og de kompetente myndigheder, at der etableres elektronisk udveksling af oplysninger. For at dette kan realiseres, skal der indføres fælles kriterier.
- (41) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af dette direktiv og sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

⁽¹⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/28/EF (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 58).

⁽²⁾ EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

- (42) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽¹⁾ bør Rådet tilskynde medlemsstaterne til, i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (43) Målene for dette direktiv, nemlig at fastsætte bestemmelser om indbyrdes tilnærmelse af begreber, principper og procedurer, der udgør et fælles grundlag for lovgivningen om vanddyrs sundhed i Fællesskabet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (44) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾.
- (45) Fællesskabets dyresundhedsforskrifter vedrørende akvakulturdyr og produkter deraf bør opdateres. Direktiv 91/67/EØF, 93/53/EØF og 95/70/EF bør derfor ophæves og erstattes med nærværende direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

1. I dette direktiv fastsættes
  - a) dyresundhedsbetingelserne for markedsføring, import og transit af akvakulturdyr og produkter deraf
  - b) forebyggende minimumsforanstaltninger, der tager sigte på at øge opmærksomheden og beredskabet angående vanddyrssygdomme hos de kompetente myndigheder, lederne af akvakulturvirksomheder og andre med relation til branchen

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1. Berigtiget i EUT C 4 af 8.1.2004, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Senest ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- c) minimumsbekæmpelsesforanstaltninger, der skal anvendes ved mistanke om eller udbrud af visse vanddyrssygdomme.

2. Medlemsstaterne kan træffe strengere foranstaltninger på det område, der er omfattet af kapitel II, artikel 13, og kapitel V, forudsat at sådanne foranstaltninger ikke påvirker samhandelen med andre medlemsstater.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:
  - a) vandlevende pryddyr, der opdrættes i ikke-kommercielle akvarier
  - b) vildtlevende vanddyr, der høstes eller fanges for direkte at indgå i fødevarekæden
  - c) vanddyr, der fanges med henblik på fremstilling af fiskemel, fiskefoder, fiskeolie og lignende produkter.
2. Kapitel II, afdeling 1-4 i kapitel III og kapitel VII finder ikke anvendelse, når vandlevende pryddyr holdes i dyrehandler, havecentre, havedamme eller kommercielle akvarier eller hos grossister:
  - a) når der ikke er nogen direkte kontakt med naturlige vandområder i Fællesskabet,
  - eller
  - b) når der forefindes et spildevandsrensningssystem, der nedbringer risikoen for sygdomsoverførsel til naturlige vandområder til et acceptabelt niveau.
3. Dette direktiv finder anvendelse, uden at bestemmelser om bevaring af arter eller indførelse af ikke-hjemmehørende arter derved tilsidesættes.

Artikel 3

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:
  - a) »akvakultur«: hold, opdræt eller dyrkning af akvatiske organismer, hvor der anvendes metoder, der skal øge produktionen af de pågældende organismer ud over, hvad det naturlige miljø giver mulighed for, og hvor organismene forbliver en eller flere fysiske eller juridiske personers ejendom i alle opdrætnings- eller dyrkningsfaserne, indtil de er høstet

- b) »akvakulturdyr«: ethvert vanddyr, uanset dets udviklingstrin, herunder æg og sæd/mælke, der opdrættes på et akvakulturbrug eller i et område med opdræt af bløddyr, herunder vanddyr, der har været vildtlevende, og som påtænkes anvendt på et akvakulturbrug eller i et område med opdræt af bløddyr
- c) »akvakulturvirksomhed«: ethvert offentligt eller privat foretagende, som med eller uden gevinst for øje udfører en hvilken som helst aktivitet i forbindelse med opdræt, hold eller dyrkning af akvakulturdyr
- d) »leder af en akvakulturvirksomhed«: enhver fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for, at bestemmelserne i dette direktiv overholdes i den akvakulturvirksomhed, som er under vedkommendes ledelse
- e) »vanddyr«:
- i) fisk, der tilhører overklassen Agnatha og klasserne Chondrichthyes og Osteichthyes
- ii) bløddyr, der tilhører rækken Mollusca
- iii) krebsdyr, der tilhører underklassen Crustacea
- f) »autoriseret forarbejdningsvirksomhed«: enhver fødevarer virksomhed, som er godkendt i overensstemmelse med artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ⁽¹⁾ til at forarbejde akvakulturdyr til konsum, og som er autoriseret i overensstemmelse med artikel 4 og 5 i dette direktiv
- g) »leder af en autoriseret akvakulturvirksomhed«: enhver fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for, at bestemmelserne i dette direktiv overholdes i den autoriserede akvakulturvirksomhed, som er under vedkommendes ledelse
- h) »akvakulturbrug«: ethvert sted, fysisk afgrænset område eller anlæg, der drives af en akvakulturvirksomhed, og hvor der opdrættes akvakulturdyr med henblik på markedsføring, med undtagelse af steder, områder eller anlæg, hvor vildtlevende vanddyr, der er høstet eller fanget med henblik på konsum, midlertidigt holdes fodertomme, mens de venter på at blive slagtet
- i) »opdræt«: opdræt af akvakulturdyr på et akvakulturbrug eller i et område med opdræt af bløddyr
- j) »område med opdræt af bløddyr«: produktionsområde eller genudlægningsområde, hvor alle akvakulturvirksomheder drives under et fælles biosikkerhedssystem
- k) »vandlevende pryddyr«: vanddyr, der udelukkende holdes, opdrættes eller markedsføres til prydfornål
- l) »markedsføring«: salg, herunder udbydelse til salg eller anden overførsel, som finder sted mod eller uden vederlag, samt enhver form for flytning af akvakulturdyr
- m) »produktionsområde«: ferskvands-, hav-, delta-, indlands- eller laguneområde med naturlige voksesteder for bløddyr eller steder, der anvendes til dyrkning af bløddyr, og hvorfra der høstes bløddyr
- n) »lystfiskesø (put and take-fiskeri)«: damme eller andre anlæg, hvor udsætning af populationen opretholdes alene med henblik på sportsfiskeri ved udsætning af akvakulturdyr
- o) »genudlægningsområde«: ferskvands-, hav-, delta- eller laguneområde, der er klart afgrænset og afmærket ved hjælp af bøjer, pæle eller andre fastgjorte anordninger, og som udelukkende er beregnet til naturlig rensning af levende bløddyr
- p) »vildtlevende vanddyr«: vanddyr, der ikke er akvakulturdyr.
2. I forbindelse med dette direktiv finder følgende definitioner desuden anvendelse:
- a) de tekniske definitioner i bilag I
- b) om nødvendigt definitionerne i henholdsvis
- i) artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed ⁽²⁾
- ii) artikel 2 i forordning (EF) nr. 852/2004
- iii) artikel 2 i forordning (EF) nr. 853/2004
- iv) artikel 2 i forordning (EF) nr. 882/2004.

KAPITEL II

AKVAKULTURVIRKSOMHEDER OG AUTORISEREDE FORARBEJDNINGSVIRKSOMHEDER

Artikel 4

Autorisering af akvakulturvirksomheder og forarbejdningsvirksomheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver akvakulturvirksomhed er behørigt autoriseret af den kompetente myndighed i henhold til artikel 5.

⁽¹⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55. Berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004, s. 22. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2076/2005.

⁽²⁾ EUT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

En sådan autorisation kan, når det er relevant, omfatte flere akvakulturvirksomheder, der opdrætter bløddyr, i et område med opdræt af bløddyr.

Ekspeditionscentre, renseanlæg og lignende virksomheder beliggende i et område med opdræt af bløddyr skal dog hver især have en autorisation.

2. Medlemsstaterne sikrer, at enhver forarbejdningsvirksomhed, der slagter akvakulturdyr som led i sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger, jf. artikel 33 i kapitel V, er behørigt autoriseret af den kompetente myndighed i henhold til artikel 5.

3. Medlemsstaterne sikrer, at enhver akvakulturvirksomhed og autoriseret forarbejdningsvirksomhed har et unikt autorisationsnummer.

4. Uanset autorisationskravet i stk. 1 kan medlemsstaterne kun kræve, at den kompetente myndighed registrerer følgende:

- a) andre anlæg end akvakulturvirksomheder, hvor der holdes vanddyr uden markedsføring for øje
- b) lystfiskesøer (put and take-fiskeri)
- c) akvakulturvirksomheder, der udelukkende markedsfører akvakulturdyr til konsum i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, litra c), i forordning (EF) nr. 853/2004.

I så fald finder dette direktivs bestemmelser tilsvarende anvendelse, idet der tages hensyn til art, karakteristika og forhold i forbindelse med det pågældende anlæg, den pågældende lystfiskesø (put and take-fiskeri) eller den pågældende virksomhed og til risikoen for spredning af vanddyrssygdomme til andre vanddyrspopulationer som følge af driften heraf.

5. Hvis bestemmelserne i dette direktiv ikke overholdes, træffer den kompetente myndighed foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 54 i forordning (EF) nr. 882/2004.

Artikel 5

Autorisationsbetingelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at autorisationer, jf. artikel 4, stk. 1 og 2, kun gives af den kompetente myndighed, hvis lederen af akvakulturvirksomheden eller lederen af den autoriserede forarbejdningsvirksomhed:

- a) opfylder de relevante krav i artikel 8, 9 og 10
- b) har etableret et system, der sætter lederen i stand til over for den kompetente myndighed at dokumentere, at de pågældende relevante krav er opfyldt,

og

- c) forbliver under tilsyn af den kompetente myndighed, som varetager de opgaver, der er fastsat i artikel 54, stk. 1.

2. Der gives ikke autorisation, hvis den pågældende aktivitet ville indebære en uacceptabel risiko for spredning af sygdomme til akvakulturbrug, områder med opdræt af bløddyr eller vilde bestande af vanddyr i nærheden af det pågældende akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr.

Inden det besluttes at nægte at give en autorisation, bør man dog overveje risikoreducerende foranstaltninger, herunder en alternativ placering af den pågældende aktivitet.

3. Medlemsstaterne sikrer, at lederen af akvakulturvirksomheden eller lederen af den autoriserede forarbejdningsvirksomhed fremlægger alle relevante oplysninger, så den kompetente myndighed kan vurdere, om autorisationsbetingelserne er opfyldt. Dette gælder også de oplysninger, der kræves i henhold til bilag II.

Artikel 6

Register

Medlemsstaterne opretter, ajourfører og offentliggør et register over akvakulturvirksomheder og autoriserede forarbejdningsvirksomheder, som mindst indeholder de oplysninger, der er omhandlet i bilag II.

Artikel 7

Offentlig kontrol

1. I overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EF) nr. 882/2004 foretager den kompetente myndighed offentlig kontrol med akvakulturvirksomheder og autoriserede forarbejdningsvirksomheder.

2. Den i stk. 1 fastsatte offentlige kontrol skal mindst omfatte regelmæssige inspektioner, besøg, audit og, hvor det er passende, prøveudtagninger for hver akvakulturvirksomhed under hensyntagen til den risiko, akvakulturvirksomheden og den autoriserede forarbejdningsvirksomhed udgør med hensyn til at få og sprede sygdomme. Anbefalingerne vedrørende hyppigheden af en sådan kontrol, afhængig af den pågældende zones eller det pågældende segments sundhedsstatus, er fastlagt i del B i bilag III.

3. Detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

Artikel 8

Optegnelsesforpligtelser — Sporbarhed

1. Medlemsstaterne sikrer, at akvakulturvirksomheder fører en optegnelse over:

- a) alle flytninger af akvakulturdyr og produkter deraf til og fra det pågældende akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr

b) dødeligheden i de enkelte epidemiologiske enheder, alt efter hvad der relevant for den pågældende produktionstype,

og

c) resultaterne af ordningen med risikobaseret dyresundheds-
overvågning, jf. artikel 10.

2. Medlemsstaterne sikrer, at autoriserede forarbejdningsevirsomheder fører en optegnelse over alle flytninger af akvakulturdyr og produkter deraf til og fra sådanne virksomheder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at transportvirksomheder — hvis der er tale om transport af akvakulturdyr — fører en optegnelse over:

a) dødelighed under transport, så vidt som det er praktisk muligt for den pågældende type transport og den transporterede art

b) akvakulturbrug, områder med opdræt af bløddyr og forarbejdningsevirsomheder, som transportmidlerne har været hos,

og

c) eventuelt vandskifte under transport, navnlig oplysning om kilderne til det nye vand og stedet for udtømmning af vand.

4. Uden at det berører særbestemmelser om sporbarhed sikrer medlemsstaterne, at alle dyreflytninger, som registreres af ledere af akvakulturvirksomheder som omhandlet i stk. 1, litra a), registreres på en sådan måde, at oprindelses- og bestemmelsesstedet med sikkerhed kan spores. Medlemsstaterne kan kræve, at sådanne flytninger registreres i et nationalt register og lagres elektronisk.

Artikel 9

God hygiejnepraksis

Medlemsstaterne sikrer, at akvakulturvirksomheder og autoriserede forarbejdningsevirsomheder anvender god hygiejnepraksis, alt efter hvad der er relevant for den pågældende aktivitet, for at forebygge indslæbning og spredning af sygdomme.

Artikel 10

Ordning med dyresundhedsovervågning

1. Medlemsstaterne sikrer, at der anvendes en ordning med risikobaseret dyresundhedsovervågning på alle akvakulturbrug og i alle områder med opdræt af bløddyr, alt efter hvad der er relevant for den pågældende produktionstype.

2. Ordningen med risikobaseret dyresundhedsovervågning, der er omhandlet i stk. 1, skal tage sigte på at påvise:

a) eventuel øget dødelighed på alle akvakulturbrug og i alle områder med opdræt af bløddyr, alt efter hvad der er relevant for den pågældende produktionstype,

og

b) de sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, på akvakulturbrug og i områder med opdræt af bløddyr, hvor der forekommer arter, der er modtagelige for de pågældende sygdomme.

3. Anbefalingerne vedrørende hyppigheden af en sådan dyresundhedsovervågning, afhængig af den pågældende zones eller det pågældende segments sundhedsstatus, er fastlagt i del B i bilag III. Denne overvågning foretages, uden at det berører prøveudtagning og overvågning foretaget i overensstemmelse med kapitel V eller artikel 49, stk. 3, artikel 50, stk. 4, og artikel 52.

4. I den ordning med risikobaseret dyresundhedsovervågning, der er omhandlet i stk. 1, tages der hensyn til retningslinjer, som Kommissionen udarbejder efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

5. I lyset af resultatet af den offentlige kontrol foretaget i overensstemmelse med artikel 7 og af resultaterne af EF-kontrollen foretaget i overensstemmelse med artikel 58 samt alle andre relevante oplysninger forelægger Kommissionen Rådet en rapport om den samlede anvendelse af risikobaseret dyresundhedsovervågning i medlemsstaterne. Denne rapport kan, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af et relevant forslag efter proceduren i artikel 62, stk. 2, om detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af denne artikel.

KAPITEL III

DYRESUNDHEDSBETINGELSER FOR MARKEDSFØRING AF AKVAKULTURDYR OG PRODUKTER DERAFT

AFDELING I

Almindelige bestemmelser

Artikel 11

Anvendelsesområde

1. Medmindre andet er fastsat, gælder dette kapitel kun for de sygdomme og modtagelige arter, der er opført i del II i bilag IV.

2. Medlemsstaterne kan tillade markedsføring til videnskabelige formål af akvakulturdyr og produkter deraf, som ikke opfylder betingelserne i dette kapitel, forudsat at den kompetente myndighed fører nøje tilsyn.

Den kompetente myndighed sikrer, at en sådan markedsføring ikke risikerer at forringe vanddyrs sundhedsstatus på bestemmelsesstedet eller transitsteder med hensyn til de sygdomme, der er opført i del II i bilag IV.

Sådanne flytninger mellem medlemsstaterne må ikke finde sted uden forudgående underretning af de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater.

Artikel 12

Almindelige betingelser for markedsføring af akvakulturdyr

1. Medlemsstaterne sikrer, at markedsføring af akvakulturdyr og produkter deraf ikke risikerer at forringe vanddyrs sundhedsstatus på bestemmelsesstedet med hensyn til de sygdomme, der er opført i del II i bilag IV.

2. Der fastsættes i dette kapitel detaljerede bestemmelser for flytningen af akvakulturdyr, navnlig for flytninger mellem medlemsstater, zoner og segmenter med en anden sundhedsstatus, som omhandlet i del A i bilag III.

Artikel 13

Krav til sygdomsforebyggelse i forbindelse med transport

1. Medlemsstaterne sikrer, at:

a) de fornødne sygdomsforebyggelsesforanstaltninger anvendes under transport af akvakulturdyr for ikke at ændre de pågældende dyrs sundhedsstatus under transport og for at mindske risikoen for spredning af sygdomme,

og

b) akvakulturdyr transporteres under forhold, der hverken ændrer deres sundhedsstatus eller risikerer at forringe bestemmelsesstedets og eventuelle transitsteders sundhedsstatus.

Dette stykke gælder også for sygdomme og modtagelige arter, der ikke er opført i del II i bilag IV.

2. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelt vandskifte under transport foregår på steder og under forhold, der ikke bringer sundhedsstatussen i fare for:

a) de akvakulturdyr, der transporteres

b) eventuelle vanddyr på det sted, hvor vandskiftet foregår,

og

c) vanddyr på bestemmelsesstedet.

Artikel 14

Certificering af dyresundhed

1. Medlemsstaterne sikrer, at markedsføring af akvakulturdyr er omfattet af udstedelse af dyresundhedscertifikater, hvis dyrene tilføres medlemsstater, zoner eller segmenter, der er erklæret sygdomsfri, jf. artikel 49 og 50, eller som er omfattet af et overvågnings- eller udryddelsesprogram i overensstemmelse med artikel 44, stk. 1 eller 2, med henblik på

a) opdræt og udsætning,

eller

b) videreforarbejdning før konsum, medmindre,

i) for så vidt angår fisk: de er slagtet og rensset inden afsendelsen

ii) for så vidt angår bløddyr og krebsdyr: de afsendes i form af uforarbejdede eller forarbejdede produkter.

2. Medlemsstaterne sikrer desuden, at markedsføring af akvakulturdyr er omfattet af udstedelse af dyresundhedscertifikater, når der gives tilladelse til, at dyrene forlader et område, der er underkastet bekæmpelsesbestemmelserne i afdeling 3, 4, 5 og 6 i kapitel V.

Dette stykke gælder også for sygdomme og modtagelige arter, der ikke er opført i del II i bilag IV.

3. Følgende flytninger er omfattet af underretning via det edb-system, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, i direktiv 90/425/EØF:

a) flytninger af akvakulturdyr mellem medlemsstater, hvor der kræves dyresundhedscertifikater efter stk. 1 eller 2,

og

b) alle andre flytninger af levende akvakulturdyr med henblik på opdræt eller udsætning mellem medlemsstater, hvor der ikke kræves dyresundhedscertifikater efter dette direktiv.

4. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende det i stk. 3 omhandlede edb-system til at spore flytninger, der udelukkende finder sted på deres område.

AFDELING 2

Akvakulturdyr til opdræt og udsætning

Artikel 15

Almindelige betingelser for markedsføring af akvakulturdyr til opdræt og udsætning

1. Med forbehold af bestemmelserne i kapitel V sikrer medlemsstaterne, at akvakulturdyr, der markedsføres med henblik på opdræt,

a) er klinisk sunde,

og

b) ikke kommer fra et akvakulturbrug eller et område med opdræt af bløddyr, hvor der er uopklaret øget dødelighed.

Dette stykke gælder også for sygdomme og modtagelige arter, der ikke er opført i del II i bilag IV.

2. Som en undtagelse fra stk. 1, litra b), kan medlemsstaterne dog tillade en sådan markedsføring på grundlag af en risikovurdering, hvis dyrene har oprindelse i en del af akvakulturbruget eller området med opdræt af bløddyr, der er uden forbindelse med den epidemiologiske enhed, hvor den øgede dødelighed er forekommet.

3. Medlemsstaterne sikrer, at akvakulturdyr bestemt til destruktion eller aflivning i henhold til de sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger, der er omhandlet i kapitel V, ikke markedsføres med henblik på opdræt og udsætning.

4. Akvakulturdyr må kun frigives i naturen med henblik på udsætning eller i en lystfiskesø (put and take), hvis de:

a) opfylder betingelserne i stk. 1,

og

b) kommer fra et akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr med en sundhedsstatus som omhandlet i del A af bilag III, der mindst svarer til sundhedsstatussen for de vandområder, hvori de skal udsættes.

Medlemsstaterne kan dog beslutte, at akvakulturdyrene skal komme fra zoner eller segmenter, der er erklæret sygdomsfri, jf. artikel 49 eller 50. Medlemsstaterne kan også beslutte at anvende dette stykke på programmer, der er udarbejdet og anvendes i overensstemmelse med artikel 43.

Artikel 16

Tilførsel til sygdomsfrie områder af akvakulturdyr af modtagelige arter

1. For at blive tilført en medlemsstat, en zone eller et segment, der er erklæret fri for en given sygdom, jf. artikel 49 eller 50, med henblik på opdræt eller udsætning, skal akvakulturdyr af modtagelige arter have oprindelse i en medlemsstat, en zone eller et segment, der ligeledes er erklæret fri for den pågældende sygdom.

2. Når det videnskabeligt kan dokumenteres, at modtagelige arter på bestemte udviklingstrin ikke overfører den pågældende sygdom, anvendes stk. 1 ikke på disse udviklingstrin.

En liste over arter og udviklingstrin, som første afsnit kan gælde for, vedtages og ændres om nødvendigt for at tage hensyn til den videnskabelige og teknologiske udvikling efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

Artikel 17

Tilførsel til sygdomsfrie områder af levende akvakulturdyr af vektorarter

1. Hvis det på grundlag af videnskabelige data eller praktiske erfaringer kan dokumenteres, at andre arter end dem, der er opført i del II i bilag IV, kan forårsage overførsel af en given sygdom ved at optræde som vektorarter, skal medlemsstaterne sikre, at sådanne vektorarter, hvis de med henblik på opdræt eller udsætning tilføres en medlemsstat, en zone eller et segment, der er erklæret fri for den pågældende sygdom, jf. artikel 49 eller 50,

a) har oprindelse i en medlemsstat, en zone eller et segment, der er erklæret fri for den pågældende sygdom,

eller

b) opbevares i karantænefaciliteter i vand, der er frit for det pågældende patogen, i et passende tidsrum, såfremt dette i lyset af de videnskabelige data eller praktiske erfaringer viser sig at være tilstrækkeligt til at nedbringe risikoen for overførsel af den givne sygdom til et niveau, der er acceptabelt til at hindre overførsel af den pågældende sygdom.

2. En liste over vektorarter og udviklingstrin for sådanne arter, som denne artikel gælder for, og, hvor det er relevant, de betingelser, under hvilke disse arter kan overføre en sygdom, vedtages og ændres om nødvendigt for at tage hensyn til den videnskabelige og teknologiske udvikling efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

3. Indtil en art eventuelt opføres på den liste, der er omhandlet i stk. 2, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 62, stk. 3, beslutte at tillade medlemsstaterne at anvende bestemmelserne i stk. 1.

AFDELING 3

Akvakulturdyr og produkter deraf bestemt til konsum

Artikel 18

Akvakulturdyr og produkter deraf, der markedsføres med henblik på videreforarbejdning før konsum

1. Medlemsstaterne sikrer, at akvakulturdyr af arter, der er modtagelige for en eller flere af de ikke-eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, samt produkter deraf kun må markedsføres med henblik på videreforarbejdning i en medlemsstat, en zone eller et segment, der er erklæret fri for de pågældende sygdomme, jf. artikel 49 eller 50, hvis de opfylder en af følgende betingelser:

- a) De har oprindelse i en medlemsstat, en zone eller et segment, der er erklæret fri for den pågældende sygdom.
- b) De forarbejdes på en autoriseret forarbejdningsvirksomhed under vilkår, der hindrer sygdomsspredning.
- c) for så vidt angår fisk: De er slagtet og rensset inden afsendelsen,

eller
- d) for så vidt angår bløddyr og krebsdyr: De afsendes i form af uforarbejdede eller forarbejdede produkter.

2. Medlemsstaterne sikrer, at levende akvakulturdyr af arter, der er modtagelige for en eller flere af de ikke-eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, og som markedsføres med henblik på videreforarbejdning i en medlemsstat, en zone eller et segment, der er erklæret fri for de pågældende sygdomme, jf. artikel 49 eller 50, kun må opbevares midlertidigt på forarbejdningsstedet, hvis:

- a) de har oprindelse i en medlemsstat, en zone eller et segment, der er erklæret fri for den pågældende sygdom,

eller

- b) de holdes midlertidigt i ekspeditionscentre, renseanlæg eller lignende virksomheder, som er udstyret med et system til spildevandsrensning, der inaktiverer de pågældende patogener, eller hvor spildevandet gennemgår andre typer behandling, der nedbringer risikoen for sygdomsoverførsel til naturlige vandområder til et acceptabelt niveau.

Artikel 19

Akvakulturdyr og produkter deraf, der markedsføres med henblik på konsum uden videreforarbejdning

1. Denne afdeling anvendes ikke, hvor akvakulturdyr af arter, som er modtagelige for en eller flere af de sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, eller produkter deraf markedsføres med henblik på konsum uden videreforarbejdning, forudsat at de emballeret i detailsalgsemballage, der opfylder kravene til emballering og mærkning i forordning (EF) nr. 853/2004.

2. Hvis levende bløddyr og krebsdyr af arter, som er modtagelige for en eller flere af de sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, midlertidigt genudlægges i vandområder i Fællesskabet eller tilføres ekspeditionscentre, renseanlæg eller lignende virksomheder, skal de overholde artikel 18, stk. 2.

AFDELING 4

Vildtlevende vanddyr

Artikel 20

Udsætning af vildtlevende vanddyr i medlemsstater, zoner eller segmenter, der er erklæret sygdomsfri

1. Vildtlevende vanddyr af arter, som er modtagelige for en eller flere af de sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, og som er fanget i en medlemsstat, en zone eller et segment, der ikke er erklæret sygdomsfri, jf. artikel 49 eller 50, anbringes i karantæne under den kompetente myndigheds tilsyn i egnede faciliteter i et tidsrum, der er tilstrækkeligt til at nedbringe risikoen for passiv overførsel af den givne sygdom til et acceptabelt niveau, inden de kan udsættes på et akvakulturbrug eller et område med opdræt af bløddyr i en medlemsstat, en zone eller et segment, der er erklæret fri for den pågældende sygdom, jf. artikel 49 eller 50.

2. Medlemsstaterne kan tillade traditionelt ekstensivt akvakulturodræt i laguner uden karantæne som foreskrevet i stk. 1, forudsat at der foretages en risikovurdering, og at risikoen ikke anses for at være større, end hvad der forventes ved anvendelse af stk. 1.

AFDELING 5

Vandlevende pryddyr

Artikel 21

Markedsføring af vandlevende pryddyr

1. Medlemsstaterne sikrer, at markedsføring af vandlevende pryddyr ikke risikerer at forringe vanddyrs sundhedsstatus med hensyn til de sygdomme, der er opført i del II i bilag IV.

2. Denne artikel anvendes også i forbindelse med sygdomme, der ikke er opført i del II i bilag IV.

KAPITEL IV

INDFØRELSE I FÆLLESSKABET AF AKVAKULTURDYR OG PRODUKTER DERAFF FRA TREDJELANDE

Artikel 22

Almindelige betingelser for indførelse af akvakulturdyr og produkter deraf fra tredjelande

Medlemsstaterne sikrer, at akvakulturdyr og produkter deraf kun føres ind i Fællesskabet fra tredjelande eller dele af tredjelande, der er opført på en liste, som udarbejdes og ajourføres efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

Artikel 23

Lister over tredjelande og dele af tredjelande, hvorfra det er tilladt at indføre akvakulturdyr og produkter deraf

1. Et tredjeland eller en del af et tredjeland må kun opføres på den liste, der er nævnt i artikel 22, hvis det ved en EF-vurdering af det pågældende land eller den pågældende del af et tredjeland er dokumenteret, at den kompetente myndighed giver passende garantier for, at de relevante dyresundhedskrav i fællesskabslovgivningen er overholdt.

2. Kommissionen kan afgøre, om det er nødvendigt med en inspektion som omhandlet i artikel 58, stk. 2, for at fuldføre vurderingen, jf. stk. 1, af det pågældende tredjeland eller den pågældende del af et tredjeland.

3. Ved udarbejdelse eller ajourføring af listerne, jf. artikel 22, tages der især hensyn til:

- a) tredjelandets lovgivning
- b) den kompetente myndigheds og dens kontroltjenesters opbygning i tredjelandet, dissens beføjelser og det tilsyn, de er undergivet, samt deres muligheder, herunder personale-ressourcer, for at anvende den gældende lovgivning i praksis
- c) de gældende dyresundhedsbestemmelser for vanddyr, der finder anvendelse ved produktion, fremstilling, håndtering, opbevaring og forsendelse af levende akvakulturdyr til EF
- d) de garantier, som tredjelandets kompetente myndighed kan give med hensyn til opfyldelse af eller ligestilling med de relevante dyresundhedsbestemmelser for vanddyr

- e) eventuelle erfaringer med markedsføring af levende akvakulturdyr fra tredjelandet og resultaterne af den foretagne importkontrol
- f) resultaterne af EF-vurderingen, navnlig resultaterne af vurderingen, der foretages af de kompetente myndigheder i det pågældende tredjeland, eller, hvis Kommissionen anmoder herom, en rapport fra tredjelandets kompetente myndigheder om eventuelle kontroller, de har foretaget
- g) den sundhedsstatus, som opdrættede og vildtlevende vanddyr i tredjelandet har, navnlig med hensyn til eksotiske dyresygdomme og den generelle sundhedssituation for vanddyr i landet, der eventuelt kan udgøre en fare for vanddyrsundheden i Fællesskabet
- h) den regelmæssighed, hurtighed og nøjagtighed, hvormed tredjelandet giver oplysning om forekomst på dets område af infektiøse eller smitsomme vanddyrsygdomme, navnlig indberetningspligtige sygdomme som opført på liste fra Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE),

og

- i) de bestemmelser, der i tredjelandet gælder for forebyggelse og bekæmpelse af vanddyrsygdomme, og anvendelsen heraf, herunder også bestemmelser om import fra andre lande.
4. Kommissionen sørger for, at alle lister, der opstilles eller ajourføres i henhold til artikel 22, er offentligt tilgængelige.
  5. Lister, der er opstillet i henhold til artikel 22, kan kombineres med andre lister, der er opstillet af hensyn til dyre- og folkesundheden.

Artikel 24

Dokumenter

1. Alle sendinger af akvakulturdyr og produkter deraf ledsages af et dokument, der indeholder et dyresundhedscertifikat, når de føres ind i Fællesskabet.
2. I dyresundhedscertifikatet attesteres det, at sendingen opfylder:
  - a) de krav, der i dette direktiv er fastsat for de pågældende varer,

og

  - b) eventuelle særlige importbetingelser, der er fastsat i henhold til artikel 25, litra a).
3. Dokumentet kan indeholde nærmere oplysninger, der kræves i henhold til andre EF-forskrifter på folke- og dyresundhedsområdet.

Artikel 25

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelser til dette kapitel kan om nødvendigt vedtages efter proceduren i artikel 62, stk. 2. Disse bestemmelser kan navnlig vedrøre:

- a) særlige importbetingelser for de enkelte tredjelande, dele af tredjelande eller grupper af tredjelande
- b) kriterier for klassificering af tredjelande og dele deraf med hensyn til vanddyrssygdomme
- c) anvendelse af elektroniske dokumenter
- d) modeller til dyresundhedscertifikater og andre dokumenter, og
- e) procedurer og attestering i forbindelse med transit.

KAPITEL V

INDBERETNING OG MINIMUMSFORANSTALTNINGER TIL BEKÆMPELSE AF VANDDYRSSYGDOMME

AFDELING 1

Indberetning af sygdomme

Artikel 26

Indberetning på nationalt plan

1. Medlemsstaterne sikrer, at:
  - a) hvis der er grund til mistanke om forekomst af en sygdom, der er opført i del II i bilag IV, eller forekomsten af en sådan sygdom bekræftes hos vanddyr, indberettes mistanken og/eller bekræftelsen straks til den kompetente myndighed, og
  - b) hvis der forekommer øget dødelighed hos akvakulturdyr, indberettes dødeligheden straks til den kompetente myndighed eller en privatpraktiserende dyrlæge med henblik på yderligere undersøgelser.
2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtelsen til at indberette oplysninger som omhandlet i stk. 1 pålægges:
  - a) ejeren og alle, der passer vanddyr
  - b) alle, der ledsager akvakulturdyr under transport
  - c) praktiserende dyrlæger og andre fagfolk inden for tjenester, der vedrører vanddyrsundhed

- d) embedsdyrlæger og ledende personale på veterinærlaboratorier eller andre offentlige eller private laboratorier, og
- e) alle andre personer, der i erhvervsøjemed beskæftiger sig med vanddyr af modtagelige arter eller med produkter af sådanne dyr.

Artikel 27

Underretning af de øvrige medlemsstater, Kommissionen og EFTA-landene

Medlemsstaterne underretter inden 24 timer de øvrige medlemsstater, Kommissionen og EFTA-landene ved et bekræftet tilfælde af

- a) en eksotisk sygdom, der er opført i del II i bilag IV
- b) en ikke-eksotisk sygdom, der er opført i del II i bilag IV, hvis medlemsstaten, zonen eller segmentet er erklæret fri for den pågældende sygdom.

AFDELING 2

Mistanke om en sygdom, der er opført på listerne — Epizootiske undersøgelser

Artikel 28

Indledende bekæmpelsesforanstaltninger

Medlemsstaterne sikrer i tilfælde af mistanke om forekomst af en eksotisk sygdom, der er opført i del II i bilag IV, eller i tilfælde af mistanke om forekomst af en ikke-eksotisk sygdom, der er opført i del II i bilag IV, i medlemsstater, zoner eller segmenter med en sundhedsstatus i kategori I eller III som omhandlet i del A i bilag III for så vidt angår den pågældende sygdom, følgende:

- a) Der udtages passende prøver, der undersøges i et laboratorium, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 57.
- b) Indtil resultatet af den undersøgelse, der er foreskrevet i litra a), foreligger:
  - i) anbringes det akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr, som sygdomsmistanken vedrører, under officielt tilsyn, og der træffes relevante bekæmpelsesforanstaltninger for at hindre, at sygdommen spredes til andre vanddyr
  - ii) må ingen akvakulturdyr føres fra eller til det berørte akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr, som sygdomsmistanken vedrører, medmindre den kompetente myndighed giver tilladelse hertil
  - iii) iværksættes den i artikel 29 foreskrevne epizootiske undersøgelse.

Artikel 29

Epizootisk undersøgelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at den epizootiske undersøgelse, der iværksættes i overensstemmelse med artikel 28, litra b), nr. iii), foretages, når den undersøgelse, der er foreskrevet i artikel 28, litra a), viser forekomst af

a) en eksotisk sygdom, der er opført i del II i bilag IV, i en medlemsstat,

eller

b) en ikke-eksotisk sygdom, der er opført i del II i bilag IV, i medlemsstater, zoner eller segmenter med en sundhedsstatus i kategori I eller III som omhandlet i del A i bilag III for så vidt angår den pågældende sygdom.

2. Den epizootiske undersøgelse, der er foreskrevet i stk. 1, har til formål at

a) fastslå den mulige oprindelse og årsag til kontamineringen

b) undersøge, om akvakulturdyr har forladt akvakulturbruget eller området med opdræt af bløddyr i det relevante tidsrum forud for indberetningen af mistanken som omhandlet i artikel 26, stk. 1

c) undersøge, om andre akvakulturbrug er blevet inficeret.

3. Hvis den epizootiske undersøgelse, der er foreskrevet i stk. 1, viser, at sygdommen kan være ført til et eller flere akvakulturbrug, områder med opdræt af bløddyr eller vandområder uden fysisk afgrænsning, sikrer den berørte medlemsstat, at foranstaltningerne i artikel 28 finder anvendelse på de pågældende akvakulturbrug, områder med opdræt af bløddyr eller vandområder uden fysisk afgrænsning.

Hvis der er tale om vidtstrakte afvandingsområder eller kystområder, kan den kompetente myndighed beslutte at begrænse anvendelsen af artikel 28 til et mindre vidtstrakt område i nærheden af det akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr, der er mistænkt for at være inficeret, såfremt den vurderer, at dette mindre vidtstrakte område er tilstrækkeligt stort til at garantere, at sygdommen ikke spredes.

4. Om nødvendigt skal den kompetente myndighed i tilstødende medlemsstater eller tredjelande underrettes om sygdomsmistanken.

I så fald tager de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater de fornødne skridt til at anvende de foranstaltninger, der er fastsat i denne artikel, på deres område.

Artikel 30

Ophævelse af restriktioner

Den kompetente myndighed ophæver restriktionerne i artikel 28, litra b), hvis der ved den undersøgelse, der er foreskrevet i artikel 28, litra a), ikke påvises forekomst af sygdommen.

AFDELING 3

Minimumsbekæmpelsesforanstaltninger i tilfælde af bekræftet forekomst af eksotiske sygdomme hos akvakulturdyr

Artikel 31

Indledende bestemmelse

Denne afdeling finder anvendelse i tilfælde af bekræftet forekomst hos akvakulturdyr af en eksotisk sygdom, der er opført i del II i bilag IV.

Artikel 32

Generelle foranstaltninger

Medlemsstaterne sikrer, at:

a) akvakulturbruget eller området med opdræt af bløddyr officielt erklæres inficeret

b) der oprettes en afspærringszone, der er relevant for den pågældende sygdom, og som omfatter en beskyttelseszone og en overvågningszone, omkring det akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr, der er erklæret inficeret

c) der ikke foretages udsætninger, og at der ikke flyttes akvakulturdyr til, inden for eller fra afspærringszonen, medmindre den kompetente myndighed har givet tilladelse hertil,

og

d) der iværksættes eventuelle supplerende foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at hindre yderligere spredning af sygdommen.

Artikel 33

Høst og videreforarbejdning

1. Akvakulturdyr, der har nået handelsstørrelse, og som ikke viser nogen kliniske sygdomstegn, kan høstes under den kompetente myndigheds tilsyn med henblik på konsum eller videreforarbejdning.

2. Høst, tilførsel til ekspeditionscentre eller renseanlæg, videreforarbejdning og andre dermed forbundne aktiviteter, der vedrører klargøring af akvakulturdyr, inden de kommer ind i fødevarekæden, udføres under vilkår, der hindrer spredning af det patogen, som forårsager sygdommen.

3. Ekspeditionscentre, renseanlæg eller lignende virksomheder skal være udstyret med et system til spildevandsrensning, der inaktiverer det patogene, der har forårsaget sygdommen, eller spildevandet skal gennemgå andre typer behandling, der nedbringer risikoen for sygdomsoverførsel til naturlige vandområder til et acceptabelt niveau.

4. Videreforarbejdning foregår på autoriserede forarbejdningsvirksomheder.

Artikel 34

Fjernelse og bortskaffelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at døde fisk og krebsdyr, samt levende fisk og krebsdyr med kliniske sygdomstegn hurtigst muligt fjernes og bortskaffes under den kompetente myndigheds tilsyn i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum⁽¹⁾ i overensstemmelse med beredskabsplanen i artikel 47 i dette direktiv.

2. Akvakulturdyr, der ikke har nået handelsstørrelse, og som ikke udviser kliniske sygdomstegn, fjernes og bortskaffes inden for et rimeligt tidsrum — idet der tages hensyn til produktionsypen og den risiko, sådanne dyr udgør med hensyn til yderligere spredning af sygdommen — under den kompetente myndigheds tilsyn i henhold til forordning (EF) nr. 1774/2002 i overensstemmelse med beredskabsplanen i artikel 47 i dette direktiv.

Artikel 35

Udtagning af drift

Inficerede akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr udtages om muligt af drift i et passende tidsrum, efter at det er tømt og, hvor det er relevant, rengjort og desinficeret.

Hvad angår akvakulturbrug og områder med opdræt af bløddyr, hvor der opdrættes akvakulturdyr, der ikke er modtagelige for den pågældende sygdom, baseres beslutninger om eventuel udtagelse af drift på en risikovurdering.

Artikel 36

Beskyttelse af vanddyr

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at forhindre, at sygdomme spredes til andre vanddyr.

⁽¹⁾ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 208/2006 (EUT L 36 af 8.2.2006, s. 25).

Artikel 37

Ophævelse af foranstaltninger

Foranstaltninger, der er omhandlet i denne afdeling, opretholdes, indtil:

- udryddelsesforanstaltningerne i denne afdeling er gennemført
- der i afspærringszonen med negativt resultat er udtaget prøver og foretaget overvågning, der er relevant for den pågældende sygdom og de typer akvakulturvirksomheder, der er berørt.

AFDELING 4

Minimumsbekæmpelsesforanstaltninger i tilfælde af bekræftet forekomst af ikke-eksotiske sygdomme hos akvakulturdyr

Artikel 38

Almindelige bestemmelser

1. I tilfælde af bekræftet forekomst af en ikke-eksotisk sygdom, der er opført i del II i bilag IV, i en medlemsstat, en zone eller et segment, der er erklæret fri for den pågældende sygdom, skal den pågældende medlemsstat enten

- anvende de foranstaltninger, der er omhandlet i afdeling 3, for at generhverve status som sygdomsfri,

eller

- udarbejde et udryddelsesprogram i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2.

2. Hvis en medlemsstat beslutter at anvende de foranstaltninger, der er omhandlet i afdeling 3, kan den som en undtagelse fra artikel 34, stk. 2, tillade, at klinisk sunde dyr når handelsstørrelsen, inden de slægtes til konsum, eller flyttes til en anden inficeret zone eller et andet inficeret segment. I sådanne tilfælde træffes der foranstaltninger med henblik på at reducere og i videst muligt omfang hindre yderligere spredning af sygdommen.

3. Hvis den pågældende medlemsstat ikke ønsker at generhverve status som sygdomsfri, anvendes artikel 39.

Artikel 39

Foranstaltninger mod spredning af sygdom

I tilfælde af bekræftet forekomst af en ikke-eksotisk sygdom, der er opført i del II i bilag IV, i en medlemsstat, en zone eller et segment, der ikke er erklæret fri for den pågældende sygdom, træffer den pågældende medlemsstat foranstaltninger for at hindre spredning af sygdommen.

Foranstaltningerne skal mindst omfatte følgende:

- a) Akvakulturbruget eller området med opdræt af bløddyr erklæres inficeret.
- b) Der oprettes en afspærringszone, der er relevant for den pågældende sygdom, og som omfatter en beskyttelseszone og en overvågningszone omkring det akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr, der er erklæret inficeret.
- c) Flytning af akvakulturdyr fra afspærringszonen begrænses, således at sådanne dyr:
  - i) kun må tilføres akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr i henhold til artikel 12, stk. 2, eller
  - ii) kun må høstes og slagtes til konsum i henhold til artikel 33, stk. 1.
- d) Døde fisk og krebsdyr fjernes og bortskaffes under den kompetente myndigheds tilsyn i henhold til forordning (EF) nr. 1774/2002 inden for et rimeligt tidsrum, idet der tages hensyn til produktionstypen og den risiko, sådanne døde dyr udgør med hensyn til yderligere spredning af sygdommen.

AFDELING 5

Minimumsbekæmpelsesforanstaltninger i tilfælde af bekræftet forekomst hos vildtlevende vanddyr af sygdomme, der er opført i del II i bilag IV

Artikel 40

Bekæmpelse af sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, hos vildtlevende vanddyr

1. Hvis vildtlevende vanddyr er eller er mistænkt for at være inficeret med eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, overvåger den pågældende medlemsstat situationen, og den træffer foranstaltninger for at reducere og så vidt muligt hindre yderligere spredning af sygdommen.
2. Hvis vildtlevende vanddyr er eller er mistænkt for at være inficeret med ikke-eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, i en medlemsstat, en zone eller et segment, der er erklæret fri for den pågældende sygdom, overvåger den pågældende medlemsstat ligeledes situationen, og den træffer foranstaltninger for at reducere og så vidt muligt hindre yderligere spredning af sygdommen.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de foranstaltninger, de har truffet i henhold til stk. 1 og 2, i den komité, der er omhandlet i artikel 62, stk. 1.

AFDELING 6

Bekæmpelsesforanstaltninger i tilfælde af nye sygdomme

Artikel 41

Nye sygdomme

1. Medlemsstaterne træffer relevante foranstaltninger for at få situationer med nye sygdomme under kontrol og hindre sygdommen i at spredes, hvis den pågældende nye sygdom har potentiale til at forringe vanddyrs sundhedssituation.
2. I tilfælde af en situation med en ny sygdom underretter den berørte medlemsstat hurtigst muligt de øvrige medlemsstater, Kommissionen og EFTA-landene herom, hvis oplysningerne har epidemiologisk betydning for en anden medlemsstat.
3. Inden højst fire uger efter, at de øvrige medlemsstater, Kommissionen og EFTA-landene er blevet underrettet, jf. stk. 2, underrettes komitéen i artikel 62, stk. 1, om sagen. De foranstaltninger, som den berørte medlemsstat har truffet i henhold til stk. 1, kan forlænges, ændres eller ophæves efter proceduren i artikel 62, stk. 2.
4. Hvis det er relevant, ændres listen i del II i bilag IV efter proceduren i artikel 62, stk. 2, til også at omfatte den pågældende nye sygdom eller en ny mulig værtsart for en sygdom, der allerede er opført i bilaget.

AFDELING 7

Alternative foranstaltninger og nationale bestemmelser

Artikel 42

Procedure for vedtagelse af epidemiologiske ad hoc-foranstaltninger vedrørende sygdomme, der er opført i del II i bilag IV

Der kan efter proceduren i artikel 62, stk. 2, vedtages en beslutning om at tillade, at der i et begrænset tidsrum gennemføres ad hoc-foranstaltninger på vilkår, der er afpasset efter den epidemiologiske situation, hvis:

- a) de foranstaltninger, der er omhandlet i dette kapitel, ikke anses for egnede i forbindelse med den epidemiologiske situation,
- eller
- b) sygdommen synes at spredes til trods for de foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette kapitel.

Artikel 43

Foranstaltninger til begrænsning af virkningerne af sygdomme, der ikke er opført i del II i bilag IV

1. Hvis en sygdom, der ikke er opført i del II i bilag IV, udgør en betydelig risiko for sundhedssituationen for akvakulturdyr eller vildtlevende vanddyr i en medlemsstat, kan den berørte medlemsstat træffe foranstaltninger til at forebygge indslæbning af eller til at bekæmpe den pågældende sygdom.

Medlemsstaterne sikrer, at disse foranstaltninger ikke går ud over, hvad der er hensigtsmæssigt og nødvendigt for at forebygge indslæbning af eller for at bekæmpe sygdommen.

2. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om eventuelle foranstaltninger, jf. stk. 1, som kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Disse foranstaltninger skal godkendes efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

3. Den i stk. 2 omhandlede godkendelse gives kun, hvis indførelsen af handelsrestriktioner inden for Fællesskabet er nødvendig for at forebygge indslæbning af eller for at bekæmpe sygdommen, og skal tage hensyn til bestemmelserne i kapitel II, III, IV og V.

KAPITEL VI

BEKÆMPELSESPROGRAMMER OG VACCINATION

AFDELING I

Overvågnings- og udryddelsesprogrammer

Artikel 44

Udarbejdelse og godkendelse af overvågnings- og udryddelsesprogrammer

1. Hvis en medlemsstat, der ikke vides at være inficeret, men som ikke er erklæret fri (kategori III som omhandlet i del A i bilag III) for en eller flere af de ikke-eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, udarbejder et overvågnings- og udryddelsesprogram med henblik på at opnå status som fri for en eller flere af de pågældende sygdomme, forelægger den programmet til godkendelse efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

Sådanne programmer kan også ændres eller ophæves efter samme procedure.

De særlige krav til overvågning, prøveudtagning og diagnosemetoder er kravene i artikel 49, stk. 3.

Hvis et program som omhandlet i dette stykke skal omfatte individuelle segmenter eller zoner, som dækker under 75 % af medlemsstatens område, og zonen eller segmentet består af et afvandsområde, der ikke deles med en anden medlemsstat eller et tredjeland, anvendes dog proceduren i artikel 50, stk. 2, i forbindelse med godkendelse, ændring eller ophævelse af et sådant program.

2. Hvis en medlemsstat, der vides at være inficeret (kategori V som omhandlet i del A i bilag III) med en eller flere af de ikke-eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, udarbejder et udryddelsesprogram for en eller flere af de pågældende sygdomme, forelægger den programmet til godkendelse efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

Sådanne programmer kan også ændres eller ophæves efter samme procedure.

3. En oversigt over de programmer, der er godkendt i henhold til stk. 1 og 2, gøres tilgængelig på fællesskabsplan efter proceduren i artikel 51.

4. Fra det tidspunkt, hvor de i denne artikel omhandlede programmer er godkendt, finder de krav og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 14, afdeling 2, 3, 4 og 5 i kapitel III, afdeling 2 i kapitel V, og artikel 38, stk. 1, vedrørende områder, der er erklæret sygdomsfri, anvendelse på de områder, programmerne omfatter.

Artikel 45

Programindhold

Programmer godkendes ikke, medmindre de mindst indeholder følgende:

- a) en beskrivelse af den epidemiologiske situation med hensyn til sygdommen før programmets begyndelsestidspunkt
- b) en analyse af de anslåede udgifter til og det forventede udbytte af programmet
- c) programmets forventede varighed og det mål, der skal være nået ved dets udløb,

og

- d) en beskrivelse og afgrænsning af det geografiske og administrative område, hvor programmet skal gennemføres.

Artikel 46

Programgennemførelsesperiode

1. Programmerne løber, indtil:
  - a) kravene i bilag V er opfyldt, og medlemsstaten, zonen eller segmentet er erklæret sygdomsfri,
- eller
- b) de ophæves af den pågældende medlemsstats kompetente myndighed eller af Kommissionen, f.eks. hvis de ikke længere tjener noget formål.

2. Hvis et program ophæves, jf. stk. 1, litra b), anvender den pågældende medlemsstat foranstaltninger mod spredning af sygdommen i henhold til artikel 39 fra tidspunktet for ophævelse af programmet.

AFDELING 2

Beredskabsplan for nye og eksotiske sygdomme

Artikel 47

Beredskabsplan for nye og eksotiske sygdomme

1. Hver medlemsstat udarbejder en beredskabsplan med angivelse af, hvilke nationale foranstaltninger der er behov for med henblik på at opretholde stor opmærksomhed på sygdommene, højt beredskab samt for at sikre beskyttelse af miljøet.

2. Beredskabsplanen skal:

- a) give den kompetente myndighed beføjelser og midler til adgang til alle faciliteter, alt udstyr, alt mandskab og alle andre materialer, der er påkrævet for hurtigt og effektivt at kunne bekæmpe et udbrud
- b) sikre koordinering og kompatibilitet med tilstødende medlemsstater og fremme samarbejde med tilstødende tredjelande,

og

- c) om fornødent indeholde præcise oplysninger om, hvilke vaccinekrav og vaccinationsbetingelser der anses for nødvendige i tilfælde af nødvaccination.

3. Medlemsstaterne skal opfylde kriterierne og kravene i bilag VII, når de udarbejder beredskabsplaner.

4. Medlemsstaterne forelægger beredskabsplanerne til godkendelse efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

De enkelte medlemsstater ajourfører hvert femte år deres beredskabsplaner og forelægger de ajourførte planer til godkendelse efter nævnte procedure.

5. Beredskabsplanen bringes i anvendelse i tilfælde af et udbrud af nye sygdomme eller af eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV.

AFDELING 3

Vaccination

Artikel 48

Vaccination

1. Medlemsstaterne sikrer, at det er forbudt at vaccinere mod de eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, medmindre en sådan vaccination er godkendt i henhold til artikel 41, 42 eller 47.

2. Medlemsstaterne sikrer, at det er forbudt at vaccinere mod de ikke-eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, på alle de dele af deres område, der er erklæret fri for de pågældende sygdomme i henhold til artikel 49 eller 50, eller at en sådan vaccination er omfattet af et overvågningsprogram, der er godkendt i henhold til artikel 44, stk. 1.

Medlemsstaterne kan tillade en sådan vaccination i dele af deres område, der ikke er erklæret fri for de pågældende sygdomme, eller hvis vaccinationen indgår i et udryddelsesprogram, der er godkendt i henhold til artikel 44, stk. 2.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de vacciner, der anvendes, er godkendt i henhold til direktiv 2001/82/EF og forordning (EF) nr. 726/2004.

4. Stk. 1 og 2 gælder ikke for videnskabelige undersøgelser, der tager sigte på at udvikle og afprøve vacciner under kontrollerede forhold.

Mens sådanne undersøgelser foregår, sikrer medlemsstaterne, at der træffes relevante foranstaltninger for at beskytte andre vandlede dyr mod eventuelle negative virkninger af den vaccination, der foretages som led i undersøgelserne.

KAPITEL VII

STATUS SOM SYGDOMSFRI

Artikel 49

Sygdomsfri medlemsstat

1. En medlemsstat erklæres fri for en eller flere af de ikke-eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, efter proceduren i artikel 62, stk. 2, såfremt stk. 2 i nærværende artikel er overholdt, og

- a) ingen af de for de pågældende sygdomme modtagelige arter forekommer på dens område,

eller

- b) patogenet vides ikke at kunne overleve i medlemsstaten eller dens vandkilde,

eller

- c) medlemsstaten opfylder betingelserne i del I i bilag V.

2. Hvis tilstødende medlemsstater eller afvandingsområder, der deles med tilstødende medlemsstater, ikke er erklæret sygdomsfri, fastlægger medlemsstaten passende stødpudezoner på sit område. Stødpudezoner afgrænses på en sådan måde, at de beskytter den sygdomsfrie medlemsstat mod passiv indslæbning af sygdommen.

3. De særlige krav til overvågning, stødpudezoner, prøveudtagning og diagnosemetoder, der skal anvendes af medlemsstaterne med henblik på at indrømme status som sygdomsfri i henhold til denne artikel, vedtages efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

Artikel 50

Sygdomsfri zone eller sygdomsfrit segment

1. En medlemsstat kan erklære, at en zone eller et segment på medlemsstatens område er sygdomsfri med hensyn til en eller flere af de ikke-eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, såfremt:

a) ingen af de for de pågældende sygdomme modtagelige arter forekommer i zonen eller segmentet eller, hvis det er relevant, vandkilden,

eller

b) patogenet vides ikke at kunne overleve i zonen eller segmentet eller, hvis det er relevant, vandkilden,

eller

c) zonen eller segmentet opfylder betingelserne i del II i bilag V.

2. En medlemsstat forelægger den i stk. 1 omhandlede erklæring for Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed efter følgende procedure:

a) Erklæringen underbygges med dokumentation i en form, der fastsættes efter proceduren i artikel 62, stk. 2, og skal være elektronisk tilgængelig for Kommissionen og medlemsstaterne i overensstemmelse med kravene i artikel 59.

b) Kommissionen sætter til orientering underretningen om erklæringen på dagsordenen for næste møde i den komité, der er omhandlet i artikel 62, stk. 1. Erklæringen får virkning 60 dage efter datoen for mødet.

c) Kommissionen eller medlemsstaterne kan inden for denne periode anmode den medlemsstat, der fremsætter erklæringen, om præciseringer eller supplerende oplysninger vedrørende den forelagte dokumentation.

d) Hvis mindst én medlemsstat eller Kommissionen inden for det i litra b) nævnte tidsrum fremsætter skriftlige bemærkninger med angivelse af væsentlige objektive betænkeligheder vedrørende den forelagte dokumentation, gennemgår Kommissionen og de berørte medlemsstater sammen den forelagte dokumentation for at løse problemerne. Den i litra b) nævnte periode kan i så fald forlænges med 30 dage. Sådanne bemærkninger forelægges for den medlemsstat, der fremsatte erklæringen, og for Kommissionen.

e) Hvis den i litra d) omhandlede voldgift ikke fører til noget resultat, kan Kommissionen beslutte at foretage inspektion på stedet i overensstemmelse med artikel 58 for at efterprøve, om den forelagte erklæring er i overensstemmelse med kriterierne i stk. 1, medmindre den medlemsstat, der fremsatte erklæringen, trækker den tilbage.

f) Hvis det på baggrund af de opnåede resultater er nødvendigt, træffes der afgørelse om at ophæve egenerklæringen vedrørende den pågældende zones eller det pågældende segments status som sygdomsfri efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

3. Hvis zoner eller segmenter som omhandlet i stk. 1 omfatter over 75 % af medlemsstatens område, eller hvis zonen eller segmentet består af et afvandingsområde, der deles med en anden medlemsstat eller et tredjeland, anvendes proceduren i artikel 62, stk. 2, i stedet for proceduren i stk. 2.

4. De særlige krav til overvågning, prøveudtagning og diagnosemetoder, der anvendes af medlemsstaterne med henblik på at opnå status som sygdomsfri i henhold til denne artikel, vedtages efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

Artikel 51

Lister over sygdomsfrie medlemsstater, zoner og segmenter

1. De enkelte medlemsstater opstiller og fører en ajourført liste over zoner og segmenter, der er erklæret sygdomsfri i henhold til artikel 50, stk. 2. Listerne gøres offentligt tilgængelige.

2. Kommissionen udarbejder og ajourfører en liste over medlemsstater, zoner og segmenter, der er erklæret sygdomsfri i henhold til artikel 49 eller artikel 50, stk. 3, og gør listen offentligt tilgængelig.

Artikel 52

Opretholdelse af status som sygdomsfri

En medlemsstat, der er erklæret fri for en eller flere ikke-eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, i henhold til artikel 49, kan ophøre med den målrettede overvågning og opretholde sin status som sygdomsfri, forudsat at de betingelser, der er befordrende for, at de kliniske tegn på sygdommen kan vise sig, findes, og at de relevante bestemmelser i dette direktiv er gennemført.

For sygdomsfrie zoner eller segmenter i medlemsstater, der ikke er erklæret sygdomsfri, og i alle tilfælde, hvor betingelserne ikke er befordrende for, at de kliniske tegn på sygdommen kan vise sig, fortsættes den målrettede overvågning dog i overensstemmelse med de metoder, der er omhandlet i artikel 49, stk. 3, eller artikel 50, stk. 4, alt efter hvad der er relevant, men på et niveau, der stemmer overens med risikoen omfang.

Artikel 53

Suspension og generhvervelse af status som sygdomsfri

1. Hvis en medlemsstat har grund til at antage, at en eller flere af betingelserne for, at medlemsstaten, en zone eller et segment kan opretholde sin status som sygdomsfri, ikke er overholdt, suspenderer den pågældende medlemsstat straks handelen med modtagelige arter og vektorarter med andre medlemsstater, zoner eller segmenter med en højere sundhedsstatus for den pågældende sygdom, jf. del A i bilag III, og anvender bestemmelserne i kapitel V, afdeling 2 og 4.

2. Hvis den epizootiske undersøgelse, jf. artikel 29, stk. 1, bekræfter, at den formodede overtrædelse ikke har fundet sted, generhverver medlemsstaten, zonen eller segmentet sin status som sygdomsfri.

3. Hvis den epizootiske undersøgelse bekræfter, at der er stor sandsynlighed for, at der er forekommet infektion, trækkes medlemsstatens, zonen eller segmentets status som sygdomsfri tilbage efter samme procedure som for indrømmelsen af statussen. Kravene i bilag V skal være overholdt, før statussen som sygdomsfri generhverves.

KAPITEL VIII

KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG LABORATORIER

Artikel 54

Almindelige forpligtelser

1. Hver medlemsstat udpeger sine kompetente myndigheder i forbindelse med dette direktiv og giver Kommissionen meddelelse herom.

De kompetente myndigheder fungerer og varetager deres opgaver i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 882/2004.

2. Hver medlemsstat sørger for, at der etableres et løbende effektivt samarbejde baseret på fri udveksling af oplysninger, der er relevante for gennemførelsen af dette direktiv, mellem de kompetente myndigheder, der er udpeget i forbindelse med dette direktiv, og alle andre af medlemsstatens myndigheder, der beskæftiger sig med regulering af akvakultur, vanddyr samt fødevarer og foder, der hidrører fra akvakultur.

Desuden udveksles oplysninger i fornødent omfang mellem de forskellige medlemsstaters kompetente myndigheder.

3. Hver medlemsstat sikrer, at de kompetente myndigheder har adgang til passende laboratorietjenester og den nyeste viden inden for risikoanalyse og epidemiologi, og at der er fri udveksling af oplysninger, der er relevante for gennemførelsen af dette direktiv, mellem de kompetente myndigheder og laboratorier.

Artikel 55

EF-referencelaboratorier

1. Der udpeges EF-referencelaboratorier for de vanddyrssygdomme, der er relevante i forbindelse med dette direktiv, efter proceduren i artikel 62, stk. 2, for en periode, der fastlægges efter samme procedure.

2. EF-referencelaboratorier for vanddyrssygdomme varetager de funktioner og opgaver, der er fastsat i del I i bilag VI.

3. Kommissionen tager udpegningen af EF-referencelaboratorierne op til fornyet overvejelse senest ved udløbet af perioden i stk. 1 på baggrund af, hvordan de har varetaget de funktioner og opgaver, der er omhandlet i stk. 2.

Artikel 56

Nationale referencelaboratorier

1. Medlemsstaterne sørger for, at der udpeges et nationalt referencelaboratorium for hvert af de EF-referencelaboratorier, der er omhandlet i artikel 55.

Medlemsstaterne kan udpege et laboratorium beliggende i en anden medlemsstat eller i et EFTA-land, og et laboratorium kan være nationalt referencelaboratorium for mere end én medlemsstat.

2. Medlemsstaterne meddeler navn og adresse på alle udpegede nationale referencelaboratorier, herunder eventuelle ajourføringer, til Kommissionen, det relevante EF-referencelaboratorium og de øvrige medlemsstater.

3. Det nationale referencelaboratorium samarbejder med det relevante EF-referencelaboratorium, jf. artikel 55.

4. For at sikre en effektiv diagnosticeringsindsats overalt på en medlemsstats område i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, samarbejder det nationale referencelaboratorium med alle laboratorier, der er udpeget i henhold til artikel 57, og som er beliggende på den pågældende medlemsstats område.

5. Medlemsstaterne sikrer, at alle nationale referencelaboratorier på deres område er behørigt udstyret og har tilstrækkeligt, uddannet personale til at kunne udføre de laboratorieundersøgelser, som kræves i henhold til dette direktiv, og til at kunne varetage de funktioner og opgaver, der er fastsat i del II i bilag VI.

Artikel 57

Diagnosticering og diagnosemetoder

Medlemsstaterne sikrer, at:

- a) laboratorieundersøgelser i henhold til dette direktiv udføres i laboratorier, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed
  - b) laboratorieundersøgelser i tilfælde af mistanke og med henblik på at bekræfte forekomst af sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, gennemføres ved anvendelse af diagnosemetoder, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 62, stk. 2,
- og
- c) laboratorier, der er udpeget til at foretage diagnosticering i henhold til denne artikel, varetager de funktioner og opgaver, der er fastsat i del III i bilag VI.

KAPITEL IX

INSPEKTIONER, ELEKTRONISK FORVALTNING OG SANKTIONER

Artikel 58

EF-inspektioner og -audit

1. Ekspertes fra Kommissionen kan, for så vidt det er nødvendigt for den ensartede anvendelse af dette direktiv, i samarbejde med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne foretage inspektioner på stedet, herunder audit.

De medlemsstater, på hvis område sådanne inspektioner og audit gennemføres, yder eksperterne al den bistand, de behøver for at kunne udføre deres opgaver.

Kommissionen underretter den kompetente myndighed om resultaterne af disse inspektioner og audit.

2. Ekspertes fra Kommissionen kan endvidere foretage inspektioner på stedet, herunder audit, i tredjelande i samarbejde med de kompetente myndigheder i de pågældende tredjelande med henblik på at verificere, om EF-bestemmelserne om vanddyrsundhed eller lignende bestemmelser overholdes.

3. Hvis der under en af Kommissionens inspektioner konstateres en alvorlig fare for dyresundheden, træffer den pågældende medlemsstat straks alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte dyresundheden.

Hvis der ikke træffes sådanne foranstaltninger, eller de truffene foranstaltninger anses for at være utilstrækkelige, træffes de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte dyresundheden, efter proceduren i artikel 62, stk. 3, og den pågældende medlemsstat underrettes herom.

Artikel 59

Elektronisk forvaltning

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle procedurer og formaliteter med henblik på at gøre oplysningerne i artikel 6, artikel 50, stk. 2, artikel 51, stk. 1, og artikel 56, stk. 2, elektronisk tilgængelige er på plads senest den 1. august 2008.

2. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 62, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 med henblik på at lette informationssystemernes interoperabilitet og anvendelsen af elektroniske procedurer på tværs af medlemsstaterne.

Artikel 60

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest på den i artikel 65, stk. 1, fastsatte dato Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

KAPITEL X

ÆNDRINGER, GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER OG UDVALGSPROCEDURE

Artikel 61

Ændringer og gennemførelsesbestemmelser

1. Artikel 50, stk. 2, kan ændres efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

2. Bilagene til dette direktiv kan ændres efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

3. De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv vedtages efter proceduren i artikel 62, stk. 2.

Artikel 62

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed (i det følgende benævnt »komitéen«).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til 15 dage.

4. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

KAPITEL XI

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 63

Ophævelse

1. Direktiv 91/67/EØF, 93/53/EØF og 95/70/EF ophæves med virkning fra den 1. august 2008.

2. Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og læses som anført i sammenligningstabellen i bilag VIII.

3. Imidlertid gælder Kommissionens beslutning 2004/453/EF fortsat med henblik på nærværende direktiv indtil vedtagelsen af de nødvendige bestemmelser i henhold til artikel 43 i nærværende direktiv, der vedtages senest tre år efter direktivets ikrafttræden.

Artikel 64

Overgangsforanstaltninger

Der kan efter proceduren i artikel 62, stk. 2, vedtages overgangsbestemmelser, der gælder i en periode på fire år fra den 14. december 2006.

Artikel 65

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 1. maj 2008 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv inden den 14. december 2008. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 1. august 2008.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 66

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 67

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. oktober 2006.

På Rådets vegne

J. KORKEAOJA

Formand

BILAG I

DEFINITIONER

Foruden definitionerne i artikel 3 gælder følgende tekniske definitioner:

- a) »segment«: et eller flere akvakulturbrug tilhørende samme biosikkerhedssystem og med en vanddyrspopulation med en særlig sundhedsstatus med hensyn til en givet sygdom
- b) »fælles biosikkerhedssystem«: det forhold, at der anvendes samme foranstaltninger vedrørende sundhedsovervågning, sygdomsforebyggelse og sygdomsbekæmpelse med hensyn til vanddyr
- c) »afspæringszone«: et område omkring et inficeret akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr, hvor der anvendes sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger med henblik på at hindre spredning af sygdommen
- d) »sygdom«: en klinisk eller ikke-klinisk infektion hos vanddyr med en eller flere ætiologiske agenser
- e) »sygdomsfrie zoner eller segmenter«: zoner eller segmenter, der er erklæret sygdomsfri i henhold til artikel 49 eller 50
- f) »ny sygdom«: dels en alvorlig sygdom, som er identificeret for nylig, uanset om årsagen til den er fastslået eller ej, og som kan spredes inden for og mellem populationer, f.eks. ved handel med vanddyr og/eller vanddyrsprodukter, dels en allerede opført sygdom, som er identificeret hos en ny værtsart, der endnu ikke er opført som en modtagelig art i del II i bilag IV
- g) »epidemiologisk enhed«: en gruppe vanddyr, der har stort set samme risiko for at blive eksponeret for en sygdomsagens på et nærmere defineret geografisk sted. Risikoen kan f.eks. skyldes, at de er en del af samme vandmiljø, eller at driftspraksis gør det sandsynligt, at en sygdomsagens i en gruppe dyr hurtigt ville spredes til en anden gruppe dyr
- h) »udtagning af drift«: en operation i forbindelse med en sygdomsindsats, hvorved et akvakulturbrug tømmes for akvakulturdyr, der er modtagelige for den pågældende sygdom eller vides at kunne overføre sygdomsagensen, og om muligt for potentielt inficeret vand
- i) »videreforarbejdning«: forarbejdning, uanset metode og teknik, af akvakulturdyr før konsum, som ændrer den anatomiske tilstand, såsom aflødning, udtagning af indvolde, hovedskæring, udskæring og filetering, hvorved der fremkommer affald eller biprodukter, som kan forårsage risiko for spredning af sygdomme
- j) »øget dødelighed«: dødelighed, hvis årsag er ukendt, og som ligger markant over det niveau, der anses for normalt for det pågældende akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr under de fremherskende forhold; hvad der anses for at være en øget dødelighed, besluttet i samarbejde mellem den, der driver akvakulturbruget, og den kompetente myndighed
- k) »infektion«: forekomst af en sygdomsagens, som formerer sig, på anden vis udvikler sig eller er latent i eller på en vært
- l) »inficeret zone eller segment«: zone eller segment, hvor infektionen vides at forekomme
- m) »karantæne«: det forhold, at en gruppe vanddyr holdes i isolation uden direkte eller indirekte kontakt med andre vanddyr, så de i et nærmere bestemt tidsrum kan holdes under observation og, hvis det er relevant, så der kan gennemføres test og behandling, herunder korrekt rensning af spildevandet
- n) »modtagelige arter«: alle arter, hos hvilke infektion med en sygdomsagens er påvist i naturligt forekommende tilfælde eller ved eksperimentel infektion, der efterligner de naturlige veje

- o) »vektor«: en art, der ikke er modtagelig for en sygdom, men som kan sprede infektion ved at føre patogener fra en vært til en anden
- p) »zone«: et klart defineret geografisk område med et homogent hydrologisk system, som omfatter en del af et afvandingsområde fra vandløbenes kilder til en naturlig eller kunstig forhindring, der standser vanddyrs vandring opstrøms fra de laveliggende dele af afvandingsområdet, et helt afvandingsområde fra vandløbenes kilder til udmundingen i havet, eller flere afvandingsområder, inkl. deres udmunding i havet, idet afvandingsområderne er epidemiologisk forbundet via udmundingsområdet.
-

BILAG II

Oplysninger, der kræves i det officielle register over akvakulturvirksomheder og autoriserede forarbejdningsvirksomheder

DEL I

Autoriserede akvakulturvirksomheder

1. Mindst følgende oplysninger om de enkelte akvakulturvirksomheder opbevares af den kompetente myndighed i et register, jf. artikel 6:
  - a) navn og adresse på akvakulturvirksomheden og kontaktoplysninger (telefon, fax, og e-mail)
  - b) registreringsnummer og nærmere oplysninger i autorisationen (dvs. datoer for særlige autorisationer, identifikationskoder eller -numre, nærmere angivne produktionsbetingelser og andet, der er relevant for autorisationen eller autorisationerne)
  - c) akvakulturbrugets geografiske beliggenhed defineret ved et egnet koordinatsystem for alle akvakultursteder (om muligt GIS-koordinater)
  - d) produkt, produktionstype (dvs. type opdrætssystem eller faciliteter, f.eks. landbaserede faciliteter, bure på havet eller damme på land) og maksimal produktionsmængde, hvis der er fastsat bestemmelser herom
  - e) for indlandsakvakulturbrug, ekspeditionscentre og renseanlæg: nærmere oplysninger om akvakulturbrugets vandforsyning og udledning
  - f) oplysninger om, hvilke arter af akvakulturdyr der opdrættes på akvakulturbruget (for akvakulturbrug med flere arter eller akvakulturbrug med pryddyr skal det som minimum registreres, om nogle af arterne vides at være modtagelige for sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, eller at være vektorer af sådanne sygdomme)
  - g) ajourførte oplysninger om sundhedsstatus (dvs. om akvakulturbruget er sygdomsfrit (beliggende i en medlemsstat, en zone eller et segment), om akvakulturbruget er omfattet af et program med henblik på at erhverve status som sygdomsfrit, eller om akvakulturbruget er erklæret inficeret med en sygdom, der er opført i bilag IV).
2. Hvis der er givet en autorisation til et område med opdræt af bløddyr i henhold til andet afsnit i artikel 4, stk. 1, registreres oplysningerne i punkt 1, litra a), for alle akvakulturvirksomheder, der drives indenfor det pågældende område med opdræt af bløddyr. Oplysningerne i punkt 1, litra b)-g), registreres for området med opdræt af bløddyr som helhed.

DEL II

Autoriserede forarbejdningsvirksomheder

Mindst følgende oplysninger om de enkelte autoriserede forarbejdningsvirksomheder opbevares af den kompetente myndighed i et register, jf. artikel 6:

- a) navn og adresse på den autoriserede forarbejdningsvirksomhed og kontaktoplysninger (telefon, fax og e-mail)
- b) registreringsnummer og nærmere oplysninger i autorisationen (dvs. datoer for særlige autorisationer, identifikationskoder eller -numre, nærmere angivne produktionsbetingelser og andet, der er relevant for autorisationen eller autorisationerne)
- c) forarbejdningsvirksomhedens geografiske beliggenhed defineret ved et egnet koordinatsystem (om muligt GIS-koordinater)
- d) nærmere oplysninger om den autoriserede forarbejdningsvirksomheds spildevandsrensningssystemer
- e) oplysninger om, hvilke arter af akvakulturdyr der håndteres i den autoriserede forarbejdningsvirksomhed.

BILAG III

DEL A

Sundhedsstatus for akvakulturzoner eller -segmenter, der skal vurderes med henblik på anvendelse af artikel 12

Akvakulturdyr til opdræt og udsætning

Kategori	Sundhedsstatus	Kan indføre dyr fra	Sundhedscertificering		Kan sende dyr til
			Indførelse	Afsendelse	
I	Sygdomsfri (artikel 49 eller 50)	Kun kategori I	JA	NEJ, når dyrene sendes til kategori III eller V JA, når dyrene sendes til kategori I, II eller IV	Alle kategorier
II	Overvågningsprogram (artikel 44, stk. 1)	Kun kategori I	JA	NEJ	Kategori III og V
III	Udefineret (vides ikke inficeret, men er ikke omfattet af et program med henblik på opnåelse af status som sygdomsfri)	Kategori I, II eller III	NEJ	NEJ	Kategori III og V
IV	Udryddelsesprogram (artikel 44, stk. 2)	Kun kategori I	JA	JA	Kun kategori V
V	Inficeret (artikel 39)	Alle kategorier	NEJ	JA	Kun kategori V

DEL B

Anbefalet overvågning og anbefalede inspektioner på akvakulturbrug og områder med opdræt af bløddyr

Forekommende arter	Sundhedsstatus, jf. del A	Risikoniveau	Overvågning	Anbefalet hyppighed af kompetent myndigheds inspektioner (artikel 7)	Anbefalet hyppighed af kvalificerede vanddyrssundhedstjenesters inspektioner (artikel 10)	Særlige krav for inspektioner, prøveudtagning og overvågning, der kræves for at opretholde sundhedsstatus	Bemærkninger
Ingen arter, der er modtagelige for de sygdomme, der er opført i bilag IV	Kategori I Erklæret sygdomsfri i henhold til artikel 49, stk. 1, litra a) eller b), eller artikel 50, stk. 1, litra a) eller b)	Lavt	Passiv	1 hvert 4. år	1 hvert 4. år	Særlige krav for opretholdelse af status som sygdomsfri i henhold til artikel 52.	Den anbefalede inspektionshyppighed gælder med forbehold af de særlige krav, der er nævnt for hver sundhedsstatus. Om muligt skal inspektioner og prøveudtagning dog kombineres med inspektionerne i henhold til artikel 7 og 10.
Arter, der er modtagelige for en eller flere af de sygdomme, der er opført i bilag IV	Kategori I Erklæret sygdomsfri i henhold til artikel 49, stk. 1, litra c), eller artikel 50, stk. 1, litra c)	Højt	Aktiv, målrettet eller passiv	1 pr. år	1 pr. år		Formålet med den kompetente myndigheds inspektioner er at kontrollere overholdelsen af direktivet i henhold til artikel 7. Formålet med de kvalificerede vanddyrssundhedstjenesters inspektioner er at kontrollere dyrenes sundhedsstatus, rådgive akvakulturvirksomhederne om vanddyrs sundhed og eventuelt træffe de nødvendige veterinærforanstaltninger.
		Medium		1 hvert 2. år	1 hvert 2. år		
		Lavt		1 hvert 4. år	1 hvert 2. år		
	Kategori II Ikke erklæret sygdomsfri, men omfattet af et overvågningsprogram godkendt i henhold til artikel 44, stk. 1	Højt	Målrettet	1 pr. år	1 pr. år	Særlige krav i henhold til artikel 44, stk. 1.	
		Medium		1 hvert 2. år	1 hvert 2. år		
		Lavt		1 hvert 4. år	1 hvert 2. år		
	Kategori III Vides ikke inficeret, men er ikke omfattet af program med henblik på opnåelse af status som sygdomsfri	Højt	Aktiv	1 pr. år	3 pr. år		
		Medium		1 pr. år	2 pr. år		
		Lavt		1 hvert 2. år	1 pr. år		
	Kategori IV Vides at være inficeret, men er omfattet af et udryddelsesprogram godkendt i henhold til artikel 44, stk. 2	Højt	Målrettet	1 pr. år	1 pr. år	Særlige krav i henhold til artikel 44, stk. 2.	
		Medium		1 hvert 2. år	1 hvert 2. år		
		Lavt		1 hvert 4. år	1 hvert 2. år		
Kategori V Vides at være inficeret. Omfattet af minimumsbekæmpelsesforanstaltninger, jf. kapitel V	Højt	Passiv	1 hvert 4. år	1 pr. år	Særlige krav i henhold til kapitel V.		
	Medium		1 hvert 4. år	1 hvert 2. år			
	Lavt		1 hvert 4. år	1 hvert 4. år			

Risikoniveauer

Et akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr med høj risiko er et akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr, som:

- a) har høj risiko for at sprede sygdomme til eller få sygdomme fra andre akvakulturbrug eller vilde bestande
- b) drives på opdrætsvilkår, der kan øge risikoen for sygdomsudbrud (stor biomasse, dårlig vandkvalitet), idet de forekommende arter tages i betragtning
- c) sælger levende vanddyr til videreopdræt eller udsætning.

Et akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr med medium risiko er et akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr, som:

- a) har medium risiko for at sprede sygdomme til eller få sygdomme fra andre akvakulturbrug eller vilde bestande
- b) drives på opdrætsvilkår, der ikke nødvendigvis øger risikoen for sygdomsudbrud (mellemstor biomasse, middelgod vandkvalitet), idet de forekommende arter tages i betragtning
- c) primært sælger levende vanddyr til konsum.

Et akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr med lav risiko er et akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr, som:

- a) har lav risiko for at sprede sygdomme til eller få sygdomme fra andre akvakulturbrug eller vilde bestande
- b) drives på opdrætsvilkår, der ikke øger risikoen for sygdomsudbrud (lille biomasse, god vandkvalitet), idet de forekommende arter tages i betragtning
- c) udelukkende sælger levende vanddyr til konsum.

Typer af sundhedsovervågning

Passiv overvågning omfatter obligatorisk, omgående indberetning af forekomst eller mistanke om forekomst af nærmere angivne sygdomme eller af øget dødelighed. I sådanne tilfælde kræves undersøgelse i henhold til kapitel V, afdeling 2.

Aktiv overvågning omfatter:

- a) rutineinspektion foretaget af en kompetent myndighed eller af andre kvalificerede sundhedstjenester på de kompetente myndigheders vegne
- b) undersøgelse for klinisk sygdom af akvakulturdyrpopulationen på akvakulturbruget eller i området for opdræt af bløddyr
- c) der udtages diagnostiske prøver i tilfælde af mistanke om en sygdom, der er opført på listerne, eller øget dødelighed konstateret under inspektion
- d) obligatorisk, omgående indberetning af forekomst eller mistanke om forekomst af nærmere angivne sygdomme eller af øget dødelighed.

Målettet overvågning omfatter:

- a) rutineinspektion foretaget af en kompetent myndighed eller af andre kvalificerede sundhedstjenester på de kompetente myndigheders vegne
- b) foreskrevne prøver af akvakulturdyr udtages og testes for nærmere angivne patogener ved nærmere angivne metoder
- c) obligatorisk, omgående indberetning af forekomst eller mistanke om forekomst af nærmere angivne sygdomme eller af øget dødelighed.

BILAG IV

Lister over sygdomme

DEL I

Kriterier for at opføre sygdomme på listerne

- A. Eksotiske sygdomme skal opfylde kriterierne i punkt 1 og enten punkt 2 eller 3.
1. Sygdommen er fremmed for Fællesskabet, dvs. sygdommen har ikke fodfæste i Fællesskabets akvakultur, og patogenet vides ikke at forekomme i vandområder i Fællesskabet.
  2. Den kan få betydelige økonomiske konsekvenser, hvis den indslæbes i Fællesskabet, enten i form af produktionsstab for akvakulturen i Fællesskabet eller ved at indskrænke mulighederne for handel med akvakulturdyr og produkter deraf.
  3. Den kan, hvis den indslæbes til Fællesskabet, have skadelige miljøvirkninger for vildtlevende vanddyrpopulationer af bevaringsværdige arter, der bør beskyttes ved hjælp af fællesskabsretten eller internationale regler.
- B. Ikke-eksotiske sygdomme skal opfylde kriterierne i punkt 1, 4, 5, 6 og 7 samt punkt 2 eller 3.
1. Adskillige medlemsstater eller regioner i adskillige medlemsstater er fri for den pågældende sygdom.
  2. Den kan få betydelige økonomiske konsekvenser, hvis den indslæbes i en medlemsstat, der er fri for sygdommen, enten i form af produktionsstab og årlige udgifter forbundet med sygdommen og bekæmpelse heraf, som overstiger 5 % af produktionsværdien af de modtagelige arter af akvakulturdyr, der produceres i regionen, eller ved at indskrænke mulighederne for international handel med akvakulturdyr og produkter deraf.
  3. Forekomster af sygdommen har vist, at den, hvis den indslæbes i en sygdomsfri medlemsstat, har skadelige miljøvirkninger for vildtlevende vanddyrpopulationer af bevaringsværdige arter, der bør beskyttes ved hjælp af fællesskabsbestemmelser eller internationale regler.
  4. Det er vanskeligt at bekæmpe sygdommen og holde den under kontrol på akvakulturbrugniveau eller i et område med opdræt af bløddyr uden strenge bekæmpelsesforanstaltninger og handelsrestriktioner.
  5. Sygdommen kan bekæmpes på medlemsstatsniveau, idet erfaringerne har vist, at der kan oprettes og opretholdes sygdomsfrie zoner eller segmenter, og at udbyttet ved opretholdelsen står mål med omkostningerne.
  6. Under markedsføringen af akvakulturdyr er der en sandsynlig risiko for, at sygdommen vil vinde fodfæste i et område, hvor infektion hidtil ikke er forekommet.
  7. Der findes pålidelige og enkle test til anvendelse på inficerede vanddyr. Disse test skal være sygdomsspecifikke og følsomme, og testmetoden skal være harmoniseret på fællesskabsplan.

DEL II

Sygdomme opført på lister

EKSOTISKE SYGDOMME		
	SYGDOM	MODTAGELIGE ARTER
FISK	Epizootisk hæmatopoietisk nekrose	Regnbueørred (<i>Oncorhynchus mykiss</i>) og almindelig aborre (<i>Perca fluviatilis</i>)
	Epizootisk ulcerativt syndrom	Slægterne: <i>Catla</i> , <i>Channa</i> , <i>Labeo</i> , <i>Mastacembelus</i> , <i>Mugil</i> , <i>Puntius</i> og <i>Trichogaster</i>
BLØDDYR	Infektion med <i>Bonamia exitiosa</i>	Australsk mudderøsters (<i>Ostrea angasi</i>) og chilensk østers (<i>Ostrea chilensis</i>)
	Infektion med <i>Perkinsus marinus</i>	Stillehavsøsters (<i>Crassostrea gigas</i>) og amerikansk østers (<i>Crassostrea virginica</i>)
	Infektion med <i>Microcytos mackini</i>	Stillehavsøsters (<i>Crassostrea gigas</i>), amerikansk østers (<i>Crassostrea virginica</i>), stillehavsøsters (<i>Ostrea conchaphila</i>) og europæisk østers (<i>Ostrea edulis</i>)
KREBSDYR	Taura-syndrom	Nordlig hvidreje (<i>Penaeus setiferus</i>), blå reje (<i>Penaeus stylirostris</i>) og mellemamerikansk reje (<i>Penaeus vannamei</i>)
	Yellowhead	Aztekerreje (<i>Penaeus aztecus</i>), nordlig rosenreje (<i>Penaeus duorarum</i>), kurumareje (<i>Penaeus japonicus</i>), sort tigerreje (<i>Penaeus monodon</i>), nordlig hvid reje (<i>Penaeus setiferus</i>), blå reje (<i>Penaeus stylirostris</i>) og mellemamerikansk reje (<i>Penaeus vannamei</i>)
IKKE-EKSOTISKE SYGDOMME		
	SYGDOM	MODTAGELIGE ARTER
FISK	Forårsviræmi hos karper (SVC)	Marmorkarpe (<i>Aristichthys nobilis</i>), guldfisk (<i>Carassius auratus</i>), karuds (<i>Carassius carassius</i>), græskarpe (<i>Ctenopharyngodon idellus</i>), almindelig karpe og koikarpe (<i>Cyprinus carpio</i>), sølvkarpe (<i>Hypophthalmichthys molitrix</i>), malle (<i>Siluris glanis</i>) og suder (<i>Tinca tinca</i>)
	Egtvedsyge (VHS)	Sild (<i>Clupea</i> spp.), helfamilien (<i>Coregonus</i> sp.), gedde (<i>Esox lucius</i>), kuller (<i>Gadus aeglefinus</i>), stillehavstorsk (<i>G. macrocephalus</i>), atlantisk torsk (<i>G. morhua</i>), stillehavslaksearter (<i>Oncorhynchus</i> spp.), regnbueørred (<i>O. mykiss</i>), femtrådet havkvabbe (<i>Onos mustelus</i>), havørred (<i>Salmo trutta</i>), pighvar (<i>Scophthalmus maximus</i>), brisling (<i>Sprattus sprattus</i>) og stalling (<i>Thymallus thymallus</i>)
	Infektios hæmatopoietisk nekrose (IHN)	Ketalaks (<i>Oncorhynchus keta</i>), søvlaks (<i>O. kisutch</i>), kirsebærlaks (<i>O. masou</i>), regnbueørred (<i>O. mykiss</i>), sockeyelaks (<i>O. nerka</i>), pukkellaks (<i>O. rhodurus</i>), kongelaks (<i>O. tshawytscha</i>) og atlantisk laks (<i>Salmo salar</i>)
	Koi herpesvirus-sygdom (KHV)	Almindelig karpe og koikarpe (<i>Cyprinus carpio</i>)
	Infektios lakseanæmi (ISA)	Regnbueørred (<i>Oncorhynchus mykiss</i>), atlantisk laks (<i>Salmo salar</i>) og havørred (<i>S. trutta</i>)
BLØDDYR	Infektion med <i>Marteilia refringens</i>	Australsk mudderøsters (<i>Ostrea angasi</i>), chilensk østers (<i>O. chilensis</i>), europæisk østers (<i>O. edulis</i>), argentinsk østers (<i>O. puelchana</i>), blåmusling (<i>Mytilus edulis</i>) og middelhavsblåmusling (<i>M. galloprovincialis</i>)
	Infektion med <i>Bonamia ostreae</i>	Australsk mudderøsters (<i>Ostrea angasi</i>), chilensk østers (<i>O. chilensis</i>), stillehavsøsters (<i>O. conchaphila</i>), asiatisk østers (<i>O. denselamellosa</i>), europæisk østers (<i>O. edulis</i>) og argentinsk østers (<i>O. puelchana</i>)
KREBSDYR	Fiskedræber	Alle krebsdyr af Decapoda-ordenen

BILAG V

Betingelser for at erklære medlemsstater, zoner eller segmenter, sygdomsfri

DEL I

Sygdomsfri medlemsstat

1. Historisk begrundelse

1.1. En medlemsstat, hvor der forekommer modtagelige arter, men hvor der i mindst ti år før ansøgningen om status som sygdomsfri ikke er konstateret forekomst af sygdommen, til trods for at de gældende forhold har været befordrende for, at de kliniske tegn på sygdommen kunne vise sig, kan betragtes som sygdomsfri, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) Grundlæggende biosikkerhedsforanstaltninger har til stadighed været gældende i mindst ti år før ansøgningen om status som sygdomsfri.
- b) Infektioner vides ikke at være udbredt i vildtlevende populationer.
- c) Betingelser for handel og import, som skal forhindre indslæbning af sygdommen i den pågældende medlemsstat, er gennemført effektivt.

En medlemsstat, der ønsker at få status som sygdomsfri, skal indgive en ansøgning i henhold til artikel 49 inden den 1. november 2008. Efter denne dato kan der kun indrømmes status som sygdomsfri i henhold til del I, punkt 2.

1.2. De grundlæggende biosikkerhedsforanstaltninger, jf. punkt 1.1, litra a), skal mindst omfatte følgende:

- a) Det er obligatorisk at anmelde sygdommen, herunder også mistanke herom, til myndighederne.
- b) Der findes i hele den pågældende medlemsstat et system for tidlig påvisning, som gør det muligt for den kompetente myndighed at træffe effektive foranstaltninger til sygdomsundersøgelse og indberetning, og som navnlig sikrer:
  - i) hurtig opdagelse af kliniske tegn, der er forenelige med en mistanke om en sygdom, en ny sygdom eller dødelighed af ukendt årsag på akvakulturbrug eller i områder med opdræt af bløddyr eller i naturen
  - ii) hurtig indberetning af hændelsen til den kompetente myndighed med henblik på så hurtigt som muligt at få indledt diagnostiske undersøgelser.

1.3. Systemet for tidlig påvisning, jf. punkt 1.2, litra b), skal mindst omfatte følgende:

- a) Der er blandt personale, der er ansat på akvakulturvirksomheder eller beskæftiget med forarbejdning af akvakulturdyr, en generel opmærksomhed på tegn, der kan tyde på forekomst af sygdommen, og dyrlæger eller specialister i vanddyrs sundhed uddannes i påvisning og indberetning af usædvanlige sygdomstilfælde.
- b) Der er dyrlæger eller specialister i vanddyrs sundhed, som er uddannet i at opdage og indberette mistænkelige sygdomstilfælde.
- c) Den kompetente myndighed har adgang til laboratorier, der kan diagnosticere sygdommene på listerne og nye sygdomme og skelne dem fra andre sygdomme.

2. På grundlag af målrettet overvågning

En medlemsstat, hvor det seneste kendte kliniske tilfælde er konstateret inden for de sidste ti år før ansøgningen om status som sygdomsfri, eller hvor status med hensyn til infektioner inden gennemførelsen af målrettet overvågning har været ukendt, f.eks. fordi de gældende forhold ikke har været befordrende for, at de kliniske tegn på sygdommen kunne vise sig, kan betragtes som fri for den pågældende sygdom, hvis:

a) medlemsstaten opfylder de grundlæggende sygdomsbekæmpelsesbetingelser, jf. punkt 1.2,

og

b) der i mindst to år er gennemført målrettet overvågning efter metoder, der er fastlagt i henhold til artikel 49, stk. 3, på akvakulturbrug eller i områder med opdræt af bløddyr, hvor der opdrættes en eller flere modtagelige arter, uden at sygdomsagensen er blevet påvist.

Er der dele af den pågældende medlemsstat, hvor antallet af akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr er begrænset, og hvor målrettet overvågning i de pågældende dele derfor ikke giver tilstrækkelige epidemiologiske data, men hvor der findes vildtlevende populationer af en eller flere af de modtagelige arter, skal disse vildtlevende populationer være omfattet af den målrettede overvågning.

DEL II

Sygdomsfri zone eller sygdomsfrit segment

1. Zoner

1.1. En zone kan omfatte:

a) et helt afvandingsområde fra vandløbenes kilder til udmundingen i havet,

eller

b) en del af et afvandingsområde fra vandløbenes kilder til en naturlig eller kunstig forhindring, der standser vanddyrs vandring opstrøms fra de lavereliggende dele af afvandingsområdet,

eller

c) flere afvandingsområder, inkl. deres udmunding i havet, idet afvandingsområderne er epidemiologisk forbundet via udmundingsområdet.

Zonens geografiske afgrænsning skal være klart markeret på et kort.

1.2. Såfremt en zone strækker sig over mere end én medlemsstat, kan den ikke erklæres for sygdomsfri, med mindre betingelserne i punkt 1.3, 1.4 og 1.5 er opfyldt for alle dele af zonen. I så fald skal de pågældende medlemsstater begge ansøge om godkendelse af den del af zonen, der ligger på deres område.

1.3. En zone, hvor der forekommer modtagelige arter, men hvor der i mindst ti år før ansøgningen om status som sygdomsfri ikke er konstateret forekomst af sygdommen, til trods for at de gældende forhold har været befordrende for, at de kliniske tegn på sygdommen kunne vise sig, kan betragtes som sygdomsfri, forudsat at betingelserne i del I, punkt 1, med de fornødne ændringer er opfyldt.

En medlemsstat, der ønsker at få status som sygdomsfri, skal give meddelelse om sin hensigt i henhold til artikel 50, stk. 2, inden den 1. november 2008. Efter denne dato kan der kun indrømmes status som sygdomsfri i henhold til del I, punkt 2.

1.4. En zone, hvor det seneste kendte kliniske tilfælde er konstateret inden for de sidste ti år før ansøgningen om status som sygdomsfri, eller hvor status med hensyn til infektioner inden gennemførelsen af målrettet overvågning har været ukendt, f.eks. fordi de gældende forhold ikke har været befordrende for, at de kliniske tegn på sygdommen kunne vise sig, kan betragtes som sygdomsfri, forudsat at betingelserne i del I, punkt 2, med de fornødne ændringer er opfyldt.

1.5. Der skal efter behov oprettes en stødpudezone, i hvilken der gennemføres et overvågningsprogram. Stødpudezoner afgrænses på en sådan måde, at de beskytter den sygdomsfrie zone mod passiv indslæbning af sygdommen.

2. Segmenter, der omfatter et eller flere akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr, hvis sundhedsstatus vedrørende en specifik sygdom er afhængig af de omkringliggende naturlige vandområders sundhedsstatus vedrørende den sygdom
  - 2.1. Et segment kan omfatte et eller flere akvakulturbrug, en gruppe eller samling af akvakulturbrug eller et eller flere områder med opdræt af bløddyr, som kan betragtes som én epidemiologisk enhed på grund af dets geografiske beliggenhed og afstand fra andre grupper eller samlinger af akvakulturbrug eller områder med opdræt af bløddyr, forudsat at alle de akvakulturbrug, der indgår i segmentet, hører under samme biosikkerhedssystem. Segmentets geografiske afgrænsning skal være klart markeret på et kort.
  - 2.2. Et segment, hvor der forekommer modtagelige arter, men hvor der i mindst ti år før ansøgningen om status som sygdomsfri ikke er konstateret forekomst af sygdommen, til trods for at de gældende forhold har været befordrende for, at de kliniske tegn på sygdommen kunne vise sig, kan betragtes som sygdomsfrit, forudsat at betingelserne i del I, punkt 1, med de fornødne ændringer er opfyldt.

En medlemsstat, der ønsker at udnytte muligheden i denne bestemmelse, giver meddelelse om sin hensigt i henhold til artikel 50, stk. 2, inden den 1. november 2008. Efter denne dato kan der kun indrømmes status som sygdomsfri i henhold til del I, punkt 2.
  - 2.3. Et segment, hvor det seneste kendte kliniske tilfælde er konstateret inden for de sidste ti år før ansøgningen om status som sygdomsfri, eller hvor status med hensyn til infektioner i segmentet eller i de farvande, der omgiver segmentet, inden gennemførelsen af målrettet overvågning har været ukendt, f.eks. fordi de gældende forhold ikke har været befordrende for, at de kliniske tegn på sygdommen kunne vise sig, kan betragtes som sygdomsfrit, forudsat at betingelserne i del I, punkt 2, med de fornødne ændringer er opfyldt.
  - 2.4. Det enkelte akvakulturbrug eller område med opdræt af bløddyr i segmentet skal være omfattet af supplerende foranstaltninger, der er pålagt af den kompetente myndighed, når det anses for nødvendigt for at forhindre indslæbning af sygdomme. Disse foranstaltninger kan omfatte oprettelse af en stødpudezone omkring segmentet, i hvilken der gennemføres et overvågningsprogram, og indførelse af supplerende beskyttelse mod indtrængning af eventuelle patogenbærere eller -vektorer.
3. Segmenter, der omfatter et eller flere individuelle akvakulturbrug, hvis sundhedsstatus vedrørende en specifik sygdom er uafhængig af de omkringliggende naturlige vandområders sundhedsstatus vedrørende den sygdom
  - 3.1. Et segment kan omfatte:
    - a) et individuelt akvakulturbrug, der kan betragtes som én epidemiologisk enhed, da det ikke påvirkes af dyresundhedsstatussen i de omkringliggende vandområder,eller
    - b) mere end ét akvakulturbrug, hvor hver enkelt akvakulturbrug i segmentet opfylder kriterierne i punkt 3.1, litra a), og punkt 3.2-3.6, men som på grund af omfattende flytning af dyr mellem akvakulturbrug betragtes som én epidemiologisk enhed, forudsat at alle akvakulturbrug hører under samme biosikkerhedssystem.
  - 3.2. Et segment forsynes med vand:
    - a) via et rensningsanlæg, der inaktiverer det relevante patogen for at reducere risikoen for indslæbning af sygdomme til et acceptabelt niveau,eller
    - b) direkte fra en brønd, en boring eller en kilde. Hvis dette vandforsyningssted ligger uden for akvakulturbrugs areal, skal vandet leveres direkte til akvakulturbruget og føres via en rørledning.
  - 3.3. Der skal være naturlige eller kunstige forhindringer, der hindrer vanddyr i at komme fra de omkringliggende vandløb ind på de enkelte akvakulturbrug i et segment.
  - 3.4. Segmentet skal om nødvendigt være beskyttet mod oversvømmelse og indtrængning af vand fra de omkringliggende vandløb.
  - 3.5. Segmentet skal opfylde betingelserne i del I, punkt 2, med de fornødne ændringer.

- 3.6. Et segment skal være omfattet af supplerende foranstaltninger, der er pålagt af den kompetente myndighed, når det anses for nødvendigt for at forhindre indslæbning af sygdomme. Disse foranstaltninger kan omfatte indførelse af supplerende beskyttelse mod indtrængning af eventuelle patogenbærere eller -vektorer.
- 3.7. Der skal fastsættes gennemførelsesforanstaltninger vedrørende punkt 3.2, litra a), efter proceduren i artikel 62, stk. 2.
4. Særlige bestemmelser for individuelle akvakulturbrug, der påbegynder eller genoptager deres virksomhed
- 4.1. Et nyt akvakulturbrug, der opfylder betingelserne i punkt 3.1, litra a), og punkt 3.2-3.6, men som påbegynder sin virksomhed med akvakulturdyr fra et segment, der er erklæret sygdomsfrit, kan betragtes som sygdomsfrit, uden at der skal foretages de prøveudtagninger, som kræves for opnåelse af godkendelse.
- 4.2. Et akvakulturbrug, der efter en afbrydelse genoptager sin virksomhed med akvakulturdyr fra et segment, der er erklæret sygdomsfrit, og som opfylder betingelserne i punkt 3.1, litra a), og punkt 3.2-3.6, kan betragtes som sygdomsfrit, uden at der skal foretages de prøveudtagninger, som kræves for opnåelse af godkendelse, under forudsætning af at:
- den kompetente myndighed kender akvakulturbrugets sundhedsmæssige baggrund i de sidste fire år af dets virksomhed; når det pågældende akvakulturbrugs virksomhed har strakt sig over mindre end fire år, tages brugets faktiske aktivitetsperiode dog i betragtning
  - der ikke er truffet dyresundhedsforanstaltninger for så vidt angår de sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, over for dette akvakulturbrug, og der ikke har været forekomster af disse sygdomme på akvakulturbruget
  - akvakulturbruget, inden der tilføres akvakulturdyr, æg eller sæd/mælke, er blevet rengjort og desinficeret og derefter efter behov udtaget af drift i en periode.
-

BILAG VI

Laboratoriers funktioner og opgaver

DEL I

EF-referencelaboratorier

1. For at blive udpeget til EF-referencelaboratorium i henhold til artikel 55 skal laboratorierne opfylde følgende krav. De skal:
  - a) råde over et kvalificeret personale med den nødvendige uddannelse i diagnose- og analyseteknik, som benyttes på deres kompetenceområde, herunder uddannet personale til indsættelse i krisesituationer, som måtte opstå i Fællesskabet
  - b) råde over udstyr og produkter, der er nødvendige for at udføre deres opgaver
  - c) have en passende administrativ infrastruktur
  - d) sikre, at personalet respekterer visse emners, resultaters eller meddelelsers fortrolige karakter
  - e) have tilstrækkeligt kendskab til internationale standarder og international praksis
  - f) hvis det er relevant, råde over en ajourført liste over de referencestoffer og reagenser, der er til rådighed, samt en ajourført liste over fabrikanter og leverandører af disse stoffer og reagenser
  - g) tage hensyn til forskningsaktiviteterne på nationalt plan og på fællesskabsplan.
2. Kommissionen må dog kun udpege laboratorier, der drives og er vurderet og akkrediteret i henhold til følgende europæiske standarder, idet der tages hensyn til kriterierne for forskellige afprøvningsmetoder, der er fastsat i dette direktiv:
  - a) EN ISO/IEC 17025: »Generelle krav til prøvnings- og kalibreringslaboratoriers kompetence«
  - b) EN 45002: »Generelle kriterier for vurdering af prøvningslaboratorier«
  - c) EN 45003: »Akkrediteringssystem for kalibrerings- og prøvningslaboratorier. Generelle krav til drift og anerkendelse«.
3. Akkrediteringen og vurderingen af prøvningslaboratorier som omhandlet i punkt 2 kan finde sted på grundlag af individuelle prøvninger eller grupper af prøvninger.
4. For en eller flere af de sygdomme, der hører under deres ansvarsområde, kan EF-referencelaboratorier benytte sig af færdigheder og kapacitet på laboratorier i andre medlemsstater eller EFTA-lande, forudsat at de pågældende laboratorier opfylder kravene i punkt 1, 2 og 3. Hvis de agter at benytte sig af et sådant samarbejde, skal dette fremgå af de oplysninger, der lægges til grund for udpegelsen i henhold til artikel 55, stk. 1. EF-referencelaboratoriet er dog fortsat kontaktpunkt for de nationale referencelaboratorier i medlemsstaterne og for Kommissionen.
5. EF-referencelaboratorier skal:
  - a) i samråd med Kommissionen koordinere de metoder, der anvendes i medlemsstaterne til diagnosticering af den pågældende sygdom, især ved:
    - i) typebestemmelse, opbevaring og, hvor det er relevant, udlevering af stammer af det relevante sygdomspatogen med henblik på at fremme diagnosticeringstjenesten i Fællesskabet
    - ii) udlevering af referencesera og andre referencereagenser til de nationale referencelaboratorier med henblik på standardisering af de prøver og reagenser, der anvendes i de enkelte medlemsstater, hvis der er behov for serologiske test

- iii) tilrettelæggelse af regelmæssige sammenlignende undersøgelser (ringtest) af diagnoseprocedurer på fællesskabsplan med de nationale referencelaboratorier, medlemsstaterne har udpeget, for at tilvejebringe oplysninger om de i Fællesskabet anvendte diagnosemetoder og resultaterne af de i Fællesskabet gennemførte undersøgelser
- iv) opretholdelse af en ekspertise vedrørende det relevante sygdomspatogen og eventuelle andre patogener, så der kan foretages en hurtig differentialdiagnosticering
- b) bistå aktivt ved diagnosticering af udbrud af den relevante sygdom i medlemsstaterne ved at undersøge patogenisolater, der er fremsendt til diagnosebekræftelse, karakterisering og epizootiske undersøgelser
- c) lette uddannelse og videreuddannelse af eksperter i laboratoriediagnostik med henblik på at harmonisere diagnosemetoderne i hele Fællesskabet
- d) for så vidt angår metoder til diagnosticering af dyresygdomme på deres kompetenceområder samarbejde med de kompetente laboratorier i tredjelande, hvor disse sygdomme er udbredte
- e) samarbejde med de relevante OIE-referencelaboratorier vedrørende eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, og som hører under deres ansvarsområde
- f) samle og formidle oplysninger om eksotiske og endemiske sygdomme, der måske vil opstå i Fællesskabets akvakultur.

DEL II

Nationale referencelaboratorier

1. De nationale referencelaboratorier, der er udpeget i henhold til artikel 56, er ansvarlige for at koordinere de diagnostiske standarder og diagnosemetoder, der hører under deres ansvarsområde i den berørte medlemsstat. De nationale referencelaboratorier skal:
  - a) straks underrette den kompetente myndighed, når laboratoriet bliver opmærksomt på en mistanke om en af de sygdomme, der er opført i bilag IV
  - b) i samråd med det relevante EF-referencelaboratorium koordinere de metoder, der anvendes i medlemsstaterne til diagnosticering af de sygdomme, der hører under deres ansvarsområde
  - c) bistå aktivt ved diagnosticering af udbrud af den relevante sygdom ved at undersøge patogenisolater, der er fremsendt til diagnosebekræftelse, karakterisering og epizootiske undersøgelser
  - d) lette uddannelse og videreuddannelse af eksperter i laboratoriediagnostik med henblik på at harmonisere diagnosemetoderne i medlemsstaten
  - e) sikre bekræftelse af positive resultater vedrørende alle udbrud af eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, og vedrørende primærudbrud af ikke-eksotiske sygdomme, der er opført i nævnte bilag
  - f) tilrettelægge regelmæssige sammenlignende undersøgelser (ringtests) af diagnoseprocedurer på nationalt plan med de laboratorier, medlemsstaterne har udpeget i henhold til artikel 57, for at tilvejebringe oplysninger om de i medlemsstaten anvendte diagnosemetoder og resultaterne af de i medlemsstaten gennemførte undersøgelser
  - g) samarbejde med EF-referencelaboratoriet som omhandlet i artikel 55 og deltage i de sammenlignende undersøgelser, der foretages af EF-referencelaboratorierne
  - h) sikre en regelmæssig og åben dialog med de nationale kompetente myndigheder
  - i) drives og vurderes og akkrediteres i henhold til følgende europæiske standarder, idet der tages hensyn til kriterierne for forskellige afprøvningsmetoder, der er fastsat i dette direktiv:
    - i) EN ISO/IEC 17025: »Generelle krav til prøvnings- og kalibreringslaboratoriernes kompetence«
    - ii) EN 45002: »Generelle kriterier for vurdering af prøvningslaboratorier«
    - iii) EN 45003: »Akkrediteringssystem for kalibrerings- og prøvningslaboratorier. Generelle krav til drift og anerkendelse«.

2. Akkrediteringen og vurderingen af prøvningslaboratorier som omhandlet i punkt 1, litra i), kan finde sted på grundlag af individuelle prøvninger eller grupper af prøvninger.
3. Medlemsstaterne kan udpege nationale referencelaboratorier, der ikke opfylder kravene i punkt 1, litra i), nr. i), hvis der er praktiske problemer med at fungere under EN ISO/IEC 17025, forudsat at laboratoriet drives ved anvendelse af kvalitetssikring i overensstemmelse med retningslinjerne i ISO 9001.
4. Medlemsstaterne kan give et nationalt referencelaboratorium beliggende på deres område tilladelse til at benytte sig af færdigheder og kapacitet på andre laboratorier, der er udpeget i henhold til artikel 57, med hensyn til en eller flere af de sygdomme, der hører under deres ansvarsområde, forudsat at de pågældende laboratorier opfylder de relevante krav i denne del. Det nationale referencelaboratorium er dog fortsat kontaktpunkt for medlemsstatens centrale kompetente myndighed og for EF-referencelaboratoriet.

DEL III

Udpegede laboratorier i medlemsstaterne

1. En medlemsstats kompetente myndighed udpeger kun laboratorier til at foretage diagnosticering, jf. artikel 57, hvis de opfylder nedenstående krav. De skal:
  - a) straks underrette den kompetente myndighed, når et laboratorium bliver opmærksomt på en mistanke om en af de sygdomme, der er opført i bilag IV
  - b) forpligte sig til at deltage i sammenlignende undersøgelser (ringtest) af diagnoseprocedurer tilrettelagt af det nationale referencelaboratorium
  - c) drives og vurderes og akkrediteres i henhold til følgende europæiske standarder, idet der tages hensyn til kriterierne for forskellige afprøvningsmetoder, der er fastsat i dette direktiv:
    - i) EN ISO/IEC 17025: »Generelle krav til prøvnings- og kalibreringslaboratoriers kompetence«
    - ii) EN 45002: »Generelle kriterier for vurdering af prøvningslaboratorier«
    - iii) EN 45003: »Akkrediteringssystem for kalibrerings- og prøvningslaboratorier. Generelle krav til drift og anerkendelse«.
2. Akkrediteringen og vurderingen af prøvningslaboratorier som omhandlet i punkt 1, litra c), kan finde sted på grundlag af individuelle prøvninger eller grupper af prøvninger.
3. Medlemsstaterne kan udpege laboratorier, der ikke opfylder kravene i punkt 1, litra c), nr. i), hvis der er praktiske problemer med at fungere under EN ISO/IEC 17025, forudsat at laboratoriet drives ved anvendelse af kvalitetssikring i overensstemmelse med retningslinjerne i ISO 9001.
4. Den kompetente myndighed skal trække udpegelsen tilbage, hvis betingelserne i dette bilag ikke længere er opfyldt.

BILAG VII

KRITERIER OG KRAV GÆLDENDE FOR BEREDSKABSPLANER

Medlemsstaterne sikrer, at beredskabsplanerne mindst opfylder følgende krav:

1. Det skal sikres, at de beføjelser, der er nødvendige for at gennemføre beredskabsplaner og iværksætte en hurtig og vellykket udryddelseskampagne, foreligger.
2. Der skal sikres adgang til krisemidler, budgetmidler og finansielle ressourcer for at dække alle aspekter af bekæmpelsen af eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV.
3. Der skal fastlægges en kommandovej, som garanterer hurtig og effektiv beslutningstagning ved indsatsen mod eksotiske sygdomme, der er opført i bilag IV, eller nye sygdomme. En central beslutningstagningsenhed skal stå for den overordnede styring af bekæmpelsesstrategierne.
4. Der skal foreligge detaljerede planer for medlemsstaterne med henblik på omgående oprettelse af lokale sygdomsbekæmpelsescentre i tilfælde af udbrud af eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, eller nye sygdomme og med henblik på iværksættelse af sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger og miljøbeskyttelsesforanstaltninger på lokalt plan.
5. Medlemsstaterne skal sikre samarbejde mellem de kompetente myndigheder og de kompetente miljømyndigheder og -organer, således at foranstaltninger vedrørende veterinære og miljømæssige sikkerhedsspørgsmål bliver koordineret på den rette måde.
6. Der skal være tilstrækkelige ressourcer til rådighed til at sikre en hurtig og effektiv kampagne, herunder personale, udstyr og laboratoriekapacitet.
7. Der skal forefindes en ajourført arbejdsmanual med en udførlig, omfattende og praktisk beskrivelse af alle de tiltag, procedurer, instruktioner og bekæmpelsesforanstaltninger, der skal anvendes ved et udbrud af eksotiske sygdomme, der er opført i del II i bilag IV, eller nye sygdomme.
8. Der skal, hvis det er relevant, foreligge detaljerede planer for nødvaccination.
9. Personalet skal regelmæssigt deltage i uddannelse vedrørende kliniske tegn, epidemiologisk undersøgelse og bekæmpelse af epizootiske sygdomme, i tidstro beredskabsøvelser og i uddannelse vedrørende kommunikation for at kunne tilrettelægge løbende sygdomsoplysningskampagner for myndigheder, opdrættere og dyrlæger.
10. Der skal udarbejdes beredskabsplaner under hensyntagen til de ressourcer, der kræves til at bekæmpe et stort antal udbrud, der opstår i løbet af kort tid.
11. Uden at de veterinære krav i forordning (EF) nr. 1774/2002 i øvrigt tilsidesættes, skal beredskabsplanerne udarbejdes således, at store mængder kroppe af vanddyr og animalsk affald i tilfælde af et sygdomsudbrud bortskaffes på en sådan måde, at dyrs og menneskers sundhed ikke bringes i fare, ved at der anvendes processer eller metoder, der forebygger skader på miljøet, især
  - i) med minimal risiko for jord, luft, overfladevand og grundvand, planter og dyr
  - ii) med minimale støj- eller lugtgener
  - iii) med minimale negative virkninger for naturen eller områder af særlig interesse.
12. I planerne skal der udpeges egnede steder og virksomheder til behandling eller bortskaffelse af dyrekroppe og animalsk affald i tilfælde af et udbrud, jf. forordning (EF) nr. 1774/2002.

BILAG VIII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Dette direktiv	Ophævede direktiver		
	91/67/EØF	93/53/EØF	95/70/EF
Artikel 1, stk. 1, litra a)	Artikel 1, første afsnit	—	—
Artikel 1, stk. 1, litra b)	—	—	—
Artikel 1, stk. 1, litra c)	—	Artikel 1	Artikel 1
Artikel 1, stk. 2	—	Artikel 20, stk. 2	Artikel 12, stk. 2
Artikel 2, stk. 1	—	—	—
Artikel 2, stk. 2	—	—	—
Artikel 2, stk. 3	Artikel 1, andet afsnit	—	—
Artikel 3	Artikel 2	Artikel 2	Artikel 2
Artikel 4	—	—	—
Artikel 5	—	—	—
Artikel 6	—	—	—
Artikel 7	—	—	—
Artikel 8, stk. 1	—	Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 2
Artikel 8, stk. 2	—	—	—
Artikel 8, stk. 3	—	—	—
Artikel 8, stk. 4	—	—	—
Artikel 9	—	—	—
Artikel 10	—	—	Artikel 4
Artikel 11	—	—	—
Artikel 12	—	—	—
Artikel 13, stk. 1	Artikel 4, første afsnit	—	—
Artikel 13, stk. 2	Artikel 4, andet afsnit	—	—
Artikel 14, stk. 1, litra a)	Artikel 7, stk. 1 Artikel 8, stk. 1	—	—
Artikel 14, stk. 1, litra b)	—	—	—
Artikel 14, stk. 2	Artikel 16, stk. 1	—	—
Artikel 14, stk. 3	Artikel 16, stk. 1	—	—
Artikel 14, stk. 4	—	—	—
Artikel 15, stk. 1	Artikel 3, stk. 1, litra a), og stk. 2	—	—
Artikel 15, stk. 2	—	—	—
Artikel 15, stk. 3	Artikel 3, stk. 1, litra b), og stk. 2	—	—
Artikel 15, stk. 4	—	—	—

Dette direktiv	Ophævede direktiver		
	91/67/EØF	93/53/EØF	95/70/EF
Artikel 16, stk. 1	Artikel 7, stk. 1, litra a), første punktum Artikel 7, stk. 1, litra b) Artikel 8, stk. 1, litra a) Artikel 8, stk. 1, litra b)	—	—
Artikel 16, stk. 2	—	—	—
Artikel 17	—	—	—
Artikel 18, stk. 1	Artikel 9	—	—
Artikel 18, stk. 2	—	—	—
Artikel 19, stk. 1	—	—	—
Artikel 19, stk. 2	Artikel 9, stk. 2	—	—
Artikel 20	Artikel 14, stk. 3	—	—
Artikel 21	—	—	—
Artikel 22	Artikel 19, stk. 1	—	—
Artikel 23, stk. 1	—	—	—
Artikel 23, stk. 2	Artikel 22	—	—
Artikel 23, stk. 3	Artikel 19, stk. 2	—	—
Artikel 23, stk. 4	Artikel 19, stk. 3	—	—
Artikel 23, stk. 5	—	—	—
Artikel 24	Artikel 21	—	—
Artikel 25, litra a)	Artikel 20	—	—
Artikel 25, litra b)	—	—	—
Artikel 25, litra c)	—	—	—
Artikel 25, litra d)	Artikel 21, stk. 2	—	—
Artikel 25, litra e)	—	—	—
Artikel 26	—	Artikel 4	Artikel 5, stk. 1
Artikel 27	—	—	Artikel 5, stk. 5
Artikel 28, litra a)	—	Artikel 5, stk. 1 Artikel 10, stk. 1, litra a)	Artikel 5, stk. 2, litra a)
Artikel 28, litra b)	—	Artikel 5, stk. 2, litra b) Artikel 10, stk. 1, litra c)	Artikel 5, stk. 2, litra b)
Artikel 29, stk. 1	—	Artikel 5, stk. 2, litra h) Artikel 6, litra a), syvende led Artikel 8, stk. 1 Artikel 9, stk. 1, første punktum Artikel 10, stk. 1, litra b)	Artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, tredje led Artikel 5, stk. 4, første og fjerde afsnit

Dette direktiv	Ophævede direktiver		
	91/67/EØF	93/53/EØF	95/70/EF
Artikel 29, stk. 2	—	Artikel 5, stk. 2, nr. i)	Artikel 5, stk. 4, andet og fjerde afsnit
Artikel 29, stk. 3	—	Artikel 6, litra b) Artikel 6, litra d) Artikel 8, stk. 2 Artikel 8, stk. 3 Artikel 9, stk. 2	—
Artikel 29, stk. 4	—	Artikel 5, stk. 2, litra i), andet afsnit	—
Artikel 30	—	Artikel 5, stk. 4	Artikel 5, stk. 3
Artikel 31	—	—	—
Artikel 32	—	Artikel 5, stk. 2, Artikel 6	Artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, andet led Artikel 5, stk. 2, litra b) Artikel 5, stk. 4, tredje og fjerde afsnit
Artikel 33, stk. 1	Artikel 3, stk. 3	Artikel 6, litra a), fjerde led	—
Artikel 33, stk. 2	—	Artikel 6, litra a), fjerde led	—
Artikel 33, stk. 3	—	—	—
Artikel 33, stk. 4	—	—	—
Artikel 34, stk. 1	—	Artikel 5, stk. 2, litra c) Artikel 6, litra a), første og tredje led	—
Artikel 34, stk. 2	—	Artikel 6, litra a), fjerde led	—
Artikel 35	—	Artikel 6, litra a), andet, femte og sjette led	—
Artikel 36	—	—	—
Artikel 37, litra a)	—	—	—
Artikel 37, litra b)	—	—	Artikel 5, stk. 3
Artikel 38, stk. 1	—	Artikel 9, stk. 1, andet punktum	—
Artikel 38, stk. 2	—	Artikel 9, stk. 3	—
Artikel 38, stk. 3	—	—	—
Artikel 39, litra a)	—	Artikel 10, stk. 1, litra c)	Artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, første led
Artikel 39, litra b)	—	—	—
Artikel 39, litra c)	—	Artikel 10, stk. 1, litra c)	—
Artikel 39, litra d)	—	—	—
Artikel 40	—	Artikel 7	—

Dette direktiv	Ophævede direktiver		
	91/67/EØF	93/53/EØF	95/70/EF
Artikel 41	—	—	—
Artikel 42	—	—	—
Artikel 43	—	—	—
Artikel 44, stk. 1	Artikel 10	Artikel 10, stk. 2	—
Artikel 44, stk. 2	Artikel 10	Artikel 10, stk. 2	—
Artikel 45	Artikel 10, stk. 1	—	—
Artikel 46	—	—	—
Artikel 47	—	Artikel 6, litra a), første led Artikel 15	—
Artikel 48, stk. 1	—	Artikel 14, stk. 1	—
Artikel 48, stk. 2	—	Artikel 14, stk. 1	—
Artikel 48, stk. 3	—	—	—
Artikel 48, stk. 4	—	—	—
Artikel 49, stk. 1	Artikel 5, stk. 1	—	—
Artikel 49, stk. 2	—	—	—
Artikel 49, stk. 3	Artikel 15	—	—
Artikel 50, stk. 1	Artikel 5, stk. 1 Artikel 6, stk. 1	—	—
Artikel 50, stk. 2	—	—	—
Artikel 50, stk. 3	Artikel 5, stk. 1	—	—
Artikel 50, stk. 4	Artikel 15	—	—
Artikel 51, stk. 1	—	—	—
Artikel 51, stk. 2	Artikel 5, stk. 2	—	—
Artikel 52	—	—	—
Artikel 53, stk. 1	—	—	—
Artikel 53, stk. 2	—	—	—
Artikel 53, stk. 3	—	Artikel 9, stk. 1, andet punktum	—
Artikel 54, stk. 1	—	—	—
Artikel 54, stk. 2	—	Artikel 6, litra d) Artikel 8, stk. 3	—
Artikel 54, stk. 3	—	—	—
Artikel 55, stk. 1	—	Artikel 13, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 55, stk. 2	—	Artikel 13, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
Artikel 55, stk. 3	—	—	—
Artikel 56, stk. 1	—	Artikel 12, stk. 1 Artikel 12, stk. 4	Artikel 6, stk. 2 Artikel 6, stk. 3
Artikel 56, stk. 2	—	—	—
Artikel 56, stk. 3	—	Artikel 12, stk. 6	Artikel 6, stk. 5
Artikel 56, stk. 4	—	—	—
Artikel 56, stk. 5	—	Artikel 12, stk. 1 Artikel 12, stk. 3	Artikel 6, stk. 2

Dette direktiv	Ophævede direktiver		
	91/67/EØF	93/53/EØF	95/70/EF
Artikel 57, litra a)	—	Artikel 11, stk. 2	—
Artikel 57, litra b)	—	Artikel 11, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 57, litra c)	—	—	—
Artikel 58, stk. 1	Artikel 17	Artikel 16	Artikel 8
Artikel 58, stk. 2	Artikel 22	—	—
Artikel 58, stk. 3	Artikel 17	—	—
Artikel 59	—	—	—
Artikel 60	—	—	—
Artikel 61, stk. 1	—	—	—
Artikel 61, stk. 2	Artikel 25	Artikel 18	Artikel 9
Artikel 61, stk. 3	Artikel 9, stk. 3 Artikel 17, stk. 2	Artikel 18a	Artikel 4, stk. 2 Artikel 5, stk. 4, fjerde afsnit Artikel 8, stk. 4
Artikel 62	Artikel 26 Artikel 27	Artikel 19	Artikel 10
Artikel 63	—	—	—
Artikel 64	—	—	—
Artikel 65	Artikel 29	Artikel 20	Artikel 12
Artikel 66	—	—	Artikel 13
Artikel 67	Artikel 30	Artikel 21	Artikel 14

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 24. oktober 2006

om ændring af beslutning 90/424/EØF om visse udgifter på veterinærområdet

(2006/782/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽³⁾ kan der ydes EF-tilskud til medlemsstaterne til udryddelse af visse dyresygdomme. I henhold til beslutningen kan EF-tilskuddet også ydes til udryddelse af sygdommene infektiøs lakseanæmi (ISA) og infektiøs hæmatopoietisk nekrose (IHN), der begge rammer laksefisk.
- (2) Der kan kun ydes EF-tilskud til foranstaltninger til bekæmpelse af sygdommene ISA og IHN i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet ⁽⁴⁾.
- (3) I lyset af vedtagelsen af Rådets direktiv 2006/88/EF af 24. oktober 2006 om dyresundhedsbestemmelser for

akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr ⁽⁵⁾, bør beslutning 90/424/EØF ændres, så der også kan ydes EF-tilskud til udryddelsesforanstaltninger, der gennemføres af medlemsstaterne, for at bekæmpe andre sygdomme hos akvakulturdyr, forudsat at de relevante EF-bestemmelser overholdes.

- (4) Medlemsstaterne kan få tilskud til at yde støtte til deres nationale fiskeri- og akvakultursektor i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om en europæisk fiskerifond ⁽⁶⁾. I medfør af artikel 32 i nævnte forordning kan medlemsstaterne afsætte midler til udryddelse af akvakultursygdomme i henhold til beslutning 90/424/EØF.
- (5) Midlerne til udryddelse af sygdomme hos akvakulturdyr bør afsættes inden for det operationelle program, der er oprettet i henhold til forordning (EF) nr. 1198/2006, og hvis budget fastsættes i begyndelsen af programmeringsperioden.
- (6) Det bør kontrolleres, at tilskud fra EF-budgettet til bekæmpelse af sygdomme hos akvakulturdyr ydes i overensstemmelse med bekæmpelsesbestemmelserne i direktiv 2006/88/EF efter samme procedurer som dem, der gælder for kontrol og bekæmpelse i forbindelse med visse landdyrsygdomme.
- (7) De procedurer for tilskud, der er fastsat i beslutning 90/424/EØF, bør derfor også anvendes i forbindelse med tilskud til bekæmpelse af sygdomme hos akvakulturdyr i henhold til forordning (EF) nr. 1198/2006.
- (8) Denne beslutning bør anvendes samtidig med direktiv 2006/88/EF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 27.4.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 88 af 11.4.2006, s. 13. Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring.

⁽³⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Senest ændret ved afgørelse 2006/53/EF (EUT L 29 af 2.2.2006, s. 37).

⁽⁴⁾ EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 485/2005 (EUT L 81 af 30.3.2005, s. 1)

⁽⁵⁾ Se side 14 i denne EUT.

⁽⁶⁾ EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

- (9) Beslutning 90/424/EØF bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 90/424/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3, stk. 1, indsættes følgende led:

- »— epizootisk hæmatopietisk nekrose hos fisk (EHN)
- epizootisk ulcerativt syndrom hos fisk (EUS)
- infektion med *Bonamia exitiosa*
- infektion med *Perkinsus marinus*
- infektion med *Microcytos mackini*
- taura-syndrom hos krebsdyr
- yellowhead hos krebsdyr.«

- 2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 3b

Efter procedurerne i artikel 3, stk. 3, 4 og 5, i denne beslutning kan medlemsstaterne inden for de operationelle programmer, der oprettes i henhold til artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om en europæisk fiskerifond (*), afsætte midler til udryddelse af de eksotiske sygdomme hos akvakulturdyr, der er anført i artikel 3, stk. 1, i denne beslutning, forudsat at minimumsforanstaltningerne til udryddelse og bekæmpelse af sygdomme fastsat i kapitel V, afdeling 3, i Rådets direktiv 2006/88/EF af 24. oktober 2006 om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr (**) er overholdt.

(*) EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

(**) EUT L 328 af 24.11.2006, s. 14.«

- 3) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. Listen i artikel 3, stk. 1, kan efter proceduren i artikel 41 suppleres alt efter, hvorledes situationen udvikler sig, med henblik på at indføre sygdomme, der er anmeldelsespligtige efter Rådets direktiv 82/894/EØF af 21. december 1982 om anmeldelse af dyresygdomme inden for Fællesskabet (*), og sygdomme, der kan overføres til akvakulturdyr. Listen kan også ændres eller begrænses for at tage

hensyn til de fremskridt, der er sket i forbindelse med EF-foranstaltninger til bekæmpelse af visse sygdomme.

(*) EFT L 378 af 31.12.1982, s. 58. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2004/216/EF (EUT L 67 af 5.3.2004, s. 27).«

- 4) Følgende stykke tilføjes artikel 24:

»13. Medlemsstaterne kan inden for de operationelle programmer, der oprettes i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 1198/2006, afsætte midler til udryddelse af de eksotiske sygdomme hos akvakulturdyr, der er anført i bilaget.

Midlerne afsættes efter procedurerne i denne artikel med følgende ændringer:

- a) Støttesatsen skal være i overensstemmelse med støttesatserne i forordning (EF) nr. 1198/2006.
- b) Stk. 8 og 9 i denne artikel finder ikke anvendelse.

Udryddelsen gennemføres i henhold til artikel 38, stk. 1, i direktiv 2006/88/EF eller inden for rammerne af et udryddelsesprogram, der oprettes, godkendes og gennemføres i henhold til artikel 44, stk. 2, i nævnte direktiv.«

- 5) I bilaget under gruppe 1 indsættes følgende led:

- »— Forårsviræmi hos karper (SVC)
- Egtvedsyge (hæmorrhagisk virusseptikæmi) (VHS)
- Infektion med koi-herpesvirus (KHV)
- Infektion med *Bonamia ostreae*
- Infektion med *Marteilia refringens*
- Fiskedræber hos krebsdyr.«

Artikel 2

Denne beslutning anvendes fra den 1. august 2008.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. oktober 2006.

På Rådets vegne
J. KORKEAOJA
Formand

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2006/783/RIA

af 6. oktober 2006

om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 1, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Danmark ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd understregede på mødet den 15. og 16. oktober 1999 i Tammerfors, at princippet om gensidig anerkendelse bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civile og det strafferetlige område.
- (2) I punkt 51 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors er det anført, at hvidvaskning af penge er en meget central del af den organiserede kriminalitet, og at dette fænomen bør udryddes, uanset hvor det optræder, og at Det Europæiske Råd er fast besluttet på at sørge for, at der tages konkrete skridt til at opspore, indefryse, beslaglægge og konfiskere udbyttet fra strafbare forhold. Det Europæiske Råd opfordrer i den forbindelse i konklusionernes punkt 55 til en indbyrdes tilnærmelse af straffetretten og strafferetsplejen vedrørende hvidvaskning af penge (f.eks. opsporing, indefrysning og konfiskation af midler).
- (3) Samtlige medlemsstater har ratificeret Europarådets konvention af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold, i det følgende benævnt »konventionen af 1990«. Konventionen forpligter de parter, der undertegner konventionen, til at anerkende og fuldbyrde en afgørelse om konfiskation truffet af en anden part eller forelægge en anmodning for sine kompetente myndigheder med henblik på at få en kendelse om konfiskation og, såfremt en sådan kendelse opnås, fuldbyrde den. Parterne kan nægte at efterkomme anmodninger om konfiskation,

bl.a. hvis den lovovertrædelse, som anmodningen vedrører, ikke udgør en lovovertrædelse i henhold til den anmodede parts lovgivning, eller hvis konfiskation ikke i henhold til den anmodede parts lovgivning kan bringes i anvendelse for den type lovovertrædelse, som anmodningen vedrører.

- (4) Rådet vedtog den 30. november 2000 et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, som gav første prioritet (foranstaltning 6 og 7) til vedtagelse af et instrument, der anvender princippet om gensidig anerkendelse på sikring af bevismateriale og indefrysning af formuegoder. Endvidere fremgår det af punkt 3.3 i programmet, at det er et mål i overensstemmelse med princippet om gensidig anerkendelse at forbedre fuldbyrdelsen i en medlemsstat af en afgørelse om konfiskation truffet i en anden medlemsstat, navnlig med henblik på tilbagelevering til offeret for en strafbar handling, under hensyntagen til konventionen af 1990. Med henblik på at nå dette mål begrænser denne rammeafgørelse inden for sit anvendelsesområde grundene til nægtelse af fuldbyrdelse og ophæver blandt medlemsstaterne enhver ordning, hvorved en afgørelse om konfiskation kan omdannes til en national afgørelse.
- (5) Ved Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA ⁽³⁾ er der fastsat bestemmelser om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold. Efter rammeafgørelsen er medlemsstaterne endvidere forpligtede til ikke at tage eller opretholde forbehold med hensyn til artikel 2 i konventionen af 1990, for så vidt lovovertrædelsen kan medføre frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på over ét år.
- (6) Endelig vedtog Rådet den 22. juli 2003 rammeafgørelsen af 2003/577/RIA om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT C 184 af 2.8.2002, s. 8.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20.11.2002 (EUT C 25E af 29.1.2004, s. 205).

⁽³⁾ EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45.

- (7) Hovedmotivet for organiseret kriminalitet er økonomisk vinding. En effektiv forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet bør derfor fokusere på opsporing, infrysning, beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold. Det er ikke nok alene at sikre gensidig anerkendelse inden for Den Europæiske Union af foreløbige retsmidler som infrysning og beslaglæggelse. Effektiv bekæmpelse af økonomisk kriminalitet fordrer tilige gensidig anerkendelse af afgørelser om konfiskation af udbytte fra kriminalitet.
- (8) Formålet med denne rammeafgørelse er at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation af formuegoder, hvorefter en medlemsstat forpligtes til at anerkende og på sit område fuldbyrde afgørelser om konfiskation truffet af en domstol i en anden medlemsstat med kompetence i straffesager. Denne rammeafgørelse er knyttet til Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold ⁽¹⁾. Formålet med sidstnævnte rammeafgørelse er at sikre, at alle medlemsstater har effektive regler for konfiskation af udbyttet fra kriminalitet, bl.a. vedrørende bevisbyrden med hensyn til oprindelsen af formuegoder, der ejes af en person, som er dømt for en lovovertrædelse med relation til organiseret kriminalitet.
- (9) Et samarbejde mellem medlemsstaterne på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og umiddelbar fuldbyrdelse af retsafgørelser forudsætter, at der er tillid til, at de afgørelser, der skal anerkendes og fuldbyrdes, altid vil blive truffet i overensstemmelse med principperne om legalitet, subsidiaritet og proportionalitet. Endvidere er det en forudsætning, at rettigheder, som tilkommer parterne eller en berørt tredjemand i god tro, sikres. I den forbindelse bør opmærksomheden rettes mod at sikre, at uretmæssige krav fra juridiske eller fysiske personer ikke efterkommes.
- (10) Denne rammeafgørelses gennemførelse i praksis kræver, at der opretholdes tætte forbindelser mellem de berørte kompetente nationale myndigheder, navnlig i tilfælde af samtidig fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation i mere end én medlemsstat.
- (11) Ordene »udbytte« og »redskaber«, som anvendt i rammeafgørelsen, er tilstrækkelig bredt defineret til, at de om nødvendigt kan omfatte lovovertrædelsens genstande.
- (12) Hvis der hersker tvivl om, hvor et formuegode, som er genstand for en afgørelse om konfiskation, befinder sig, bør medlemsstaterne tage alle disponible midler i brug for at finde frem til, hvor dette formuegode faktisk befinder sig, herunder brug af alle tilgængelige informationssystemer.
- (13) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig kapitel VI. Intet i denne rammeafgørelse kan fortolkes som et forbud mod at afslå at konfiskere formuegoder, for hvilke der er truffet afgørelse om konfiskation, hvis der er objektive grunde til at formode, at afgørelsen er truffet med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.
- (14) Denne rammeafgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige bestemmelser om retten til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.
- (15) Denne rammeafgørelse omhandler ikke tilbagelevering af formuegoder til deres retmæssige ejer.
- (16) Denne rammeafgørelse berører ikke medlemsstaternes brug af de beløb, der opnås som følge af dens anvendelse.
- (17) Denne rammeafgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan udøve deres beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed i overensstemmelse med artikel 33 i traktaten om Den Europæiske Union —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

*Artikel 1***Formål**

1. Formålet med denne rammeafgørelse er at fastsætte reglerne for, hvordan en medlemsstat skal anerkende og på sit område fuldbyrde en afgørelse om konfiskation truffet af en domstol i en anden medlemsstat med kompetence i straffesager.
2. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, og forpligtelser, der påhviler de judicielle myndigheder i denne henseende, berøres ikke heraf.

⁽¹⁾ EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49.

Artikel 2

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved

- a) »udstedelsesstat«: den medlemsstat, i hvilken en domstol har truffet en afgørelse om konfiskation i forbindelse med en straffesag
- b) »fuldbyrdsstat«: den medlemsstat, hvortil der er fremsendt en afgørelse om konfiskation med henblik på fuldbyrdelse
- c) »afgørelse om konfiskation«: en endelig sanktion eller foranstaltning, der er pålagt af en domstol i forbindelse med en retssag vedrørende en eller flere strafbare handlinger, og som medfører en endelig berøvelse af formuegoder
- d) »formuegoder«: formuegoder af enhver art, det være sig rørlige eller urørlige formuegoder, fast ejendom eller løsøre samt juridiske dokumenter og papirer, der beviser adkomst til eller rettigheder over sådanne formuegoder, når domstolen i udstedelsesstaten har truffet afgørelse om, at de pågældende formuegoder:
- i) er udbyttet af en lovovertrædelse eller helt eller delvis svarer til værdien af et sådant udbytte,
- eller
- ii) er redskaber anvendt i forbindelse med en sådan lovovertrædelse,
- eller
- iii) kan konfiskeres som følge af udstedelsesstatens anvendelse af den udvidede adgang til konfiskation, jf. artikel 3, stk. 1 og 2, i rammeafgørelsen 2005/212/RIA,
- eller
- iv) kan konfiskeres i medfør af enhver anden bestemmelse om udvidet adgang til konfiskation i henhold til udstedelsesstatens lovgivning
- e) »udbytte«: enhver økonomisk fordel, der stammer fra strafbare handlinger. Det kan bestå af alle former for formuegoder
- f) »redskaber«: enhver form for formuegode, der anvendes eller påtænkes anvendt på en hvilken som helst måde, helt eller delvist, til at begå en eller flere strafbare handlinger
- g) »kulturgoder«: de kulturgoder, der er en del af en national kulturarv, som defineret i artikel 1, nr. 1), i Rådets direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/38/EF (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 43).

- h) Hvis den straffesag, der fører til en afgørelse om konfiskation, omfatter en prædikatforbrydelse samt hvidvaskning af penge, anses en »lovovertrædelse«, som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra f), for en prædikatforbrydelse.

Artikel 3

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet, hvilken eller hvilke myndigheder der efter deres lovgivning har kompetence i henhold til denne rammeafgørelse, når den pågældende medlemsstat er hhv.

— udstedelsesstat

— fuldbyrdsstat.

2. Uanset artikel 4, stk. 1 og 2, kan en medlemsstat, hvis det er nødvendigt på grund af dens interne kompetencefordeling, udpege en eller flere centrale myndigheder til at forestå den administrative fremsendelse og modtagelse af afgørelserne om konfiskation og til at bistå de kompetente myndigheder.

3. Generalsekretariatet for Rådet stiller de modtagne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for Kommissionen.

Artikel 4

Fremsendelse af afgørelser om konfiskation

1. En afgørelse om konfiskation kan, hvis den vedrører konfiskation af pengebeløb, fremsendes sammen med en attest, jf. stk. 2, og standardformularen i bilaget, til den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor udstedelsesstatens kompetente myndighed har rimelig grund til at formode, at den fysiske eller juridiske person, der er genstand for afgørelsen, har formuegoder eller indtægt.

Vedrører afgørelsen om konfiskation specifikke formuegoder, kan den sammen med attesten fremsendes til den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor udstedelsesstatens kompetente myndighed har rimelig grund til at formode, at der befinder sig et formuegode, der er omfattet af afgørelsen.

Hvis udstedelsesstaten ikke har et rimeligt grundlag for at afgøre, hvilken medlemsstat afgørelsen om konfiskation kan sendes til, kan den fremsendes til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den fysiske eller juridiske person, der er genstand for afgørelsen, har sin sædvanlige bopæl eller vedtægtsmæssige hjemsted.

2. Afgørelsen om konfiskation eller en bekræftet genpart heraf fremsendes sammen med attesten fra den kompetente myndighed i udstedelsesstaten direkte til den myndighed i fuldbyrdsstaten, der er kompetent til at fuldbyrde den; fremsendelsen kan ske på enhver måde, som kan registreres skriftligt, og således, at fuldbyrdsstaten kan fastslå ægtheden. Originaleksemplaret af afgørelsen om konfiskation eller en bekræftet genpart heraf samt originaleksemplaret af attesten fremsendes på anmodning til fuldbyrdsstaten. Al officiel kommunikation foretages direkte mellem vedkommende kompetente myndigheder.

3. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underskriver attesten og bevidner, at indholdet er korrekt.

4. Hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten ikke ved, hvilken myndighed der er kompetent til at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, foretager den alle nødvendige undersøgelser, herunder via kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk, for at fremskaffe oplysninger fra fuldbyrdsstaten.

5. Når den myndighed i fuldbyrdsstaten, som modtager en afgørelse om konfiskation, ikke har kompetence til at anerkende den og træffe de fornødne foranstaltninger til at fuldbyrde den, fremsender den af egen drift afgørelsen til den myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den, og underretter den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom.

Artikel 5

Fremsendelse af en afgørelse om konfiskation til en eller flere fuldbyrdsstater

1. En afgørelse om konfiskation kan i medfør af artikel 4 kun sendes til én fuldbyrdsstat ad gangen, medmindre andet fremgår af stk. 2 og 3.

2. En afgørelse om konfiskation vedrørende bestemte formuegoder kan sendes til mere end én fuldbyrdsstat samtidig, hvis

— den kompetente myndighed i udstedelsesstaten har rimelig grund til at formode, at forskellige formuegoder, der er omfattet af afgørelsen om konfiskation, befinder sig i forskellige fuldbyrdsstater,

eller

— konfiskationen af et specifikt formuegode, der er omfattet af afgørelsen om konfiskation, kræver indgriben i mere end én fuldbyrdsstat,

eller

— den kompetente myndighed i udstedelsesstaten har rimelig grund til at formode, at et specifikt formuegode, der er omfattet af afgørelsen om konfiskation, befinder sig i en af to eller flere angivne fuldbyrdsstater.

3. En afgørelse om konfiskation af et pengebeløb kan sendes til mere end en fuldbyrdsstat samtidig, såfremt den kompetente myndighed i udstedelsesstaten skønner, at der er et specifikt behov herfor, f.eks. hvis:

— det pågældende formuegode ikke er genstand for indefrysning i medfør af Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA,

eller

— værdien af de formuegoder, der kan konfiskeres i udstedelsesstaten og en hvilken som helst fuldbyrdsstat, sandsynligvis ikke er tilstrækkelig til en fuldstændig fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation.

Artikel 6

Lovovertrædelser

1. Hvis de forhold, der ligger til grund for afgørelsen om konfiskation, udgør en eller flere af følgende lovovertrædelser som defineret i udstedelseslandets lovgivning, og hvis de i udstedelsesstaten straffes med en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år, medfører afgørelsen om konfiskation fuldbyrdelse uden kontrol af dobbelt strafbarhed:

— deltagelse i en kriminel organisation

— terrorisme

— menneskehandel

— seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

— ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

— ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer

— bestikkelse

— svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, som omhandlet i konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

— hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold

— falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen

— internetkriminalitet

— miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter

— menneskesmugling

— forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse

— ulovlig handel med menneskevæv og -organer

- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet tyveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- handel med stjålne motorkøretøjer
- voldtægt
- brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage.

2. Rådet kan til enhver tid, med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet på betingelserne i artikel 39, stk. 1, i traktaten, beslutte at tilføje andre kategorier af lovovertrædelser på listen i stk. 1. Rådet overvejer i lyset af den rapport, som Kommissionen forelægger i medfør af artikel 22, om listen skal udvides eller ændres.

3. For så vidt angår andre end de af stk. 1 omfattede lovovertrædelser kan fuldbyrdelsesstaten lade anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation være betinget af, at de forhold, der ligger til grund for afgørelsen om konfiskation, udgør en lovovertrædelse, som efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning giver mulighed for konfiskation, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse heraf efter udstedelsesstatens lovgivning.

Artikel 7

Anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser

1. De kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten anerkender uden yderligere formaliteter en afgørelse om konfiskation, der er fremsendt i henhold til artikel 4 og 5, og træffer straks de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse, medmindre de kompetente myndigheder vælger at påberåbe sig en

af de i artikel 8 nævnte grunde til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse, eller af de i artikel 10 nævnte grunde til at udsætte fuldbyrdelsen.

2. Såfremt en anmodning om konfiskation vedrører et specifikt formuegode, kan de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten, hvis der er hjemmel herfor ifølge de pågældende staters lovgivning, aftale, at fuldbyrdelsesstaten fuldbyrder konfiskationen i form af et krav om at betale et pengebeløb, der svarer til værdien af det pågældende formuegode.

3. Hvis en afgørelse om konfiskation vedrører et pengebeløb, og der ikke opnås betaling, fuldbyrder fuldbyrdelsesstaten afgørelsen om konfiskation i overensstemmelse med stk. 1 med ethvert formuegode, som er til rådighed til dette formål.

4. Såfremt en afgørelse om konfiskation vedrører et pengebeløb, omregner de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten om nødvendigt det beløb, der skal konfiskeres, til fuldbyrdelsesstatens valuta til den vekselkurs, der var gældende på det tidspunkt, hvor afgørelsen om konfiskation blev truffet.

5. En medlemsstat kan angive i en erklæring, der deponeres hos Generalsekretariatet for Rådet, at dens kompetente myndigheder ikke vil anerkende og fuldbyrde afgørelser om konfiskation, der er truffet under omstændigheder, hvor konfiskation af formuegoderne skulle ske i henhold til en udvidet adgang til konfiskation, (jf. artikel 2, litra d), nr. iv). En sådan erklæring kan til enhver tid trækkes tilbage.

Artikel 8

Grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten kan afslå at anerkende og fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, hvis den i artikel 4 omhandlede attest ikke foreligger, er mangelfuldt udfærdiget eller er i åbenlys uoverensstemmelse med afgørelsen.

2. Den kompetente judicielle myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som defineret i den pågældende stats lovgivning, kan endvidere afslå at anerkende og fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, hvis det fastslås:

- a) at fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation vil stride mod *ne bis in idem*-princippet
- b) at det forhold, der ligger til grund for afgørelsen om konfiskation, i et af de tilfælde, der er nævnt i artikel 6, stk. 3, ikke udgør en lovovertrædelse, der giver mulighed for konfiskation efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning; for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel må fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdelsesstatens lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme typer regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelsesstatens lovgivning

c) at der efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning foreligger immuniteter eller privilegier, der forhindrer fuldbyrdelse af en national afgørelse om konfiskation af de pågældende formuegoder

d) at en berørt parts, herunder en godtroende tredjemands, rettigheder efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning gør det umuligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, herunder hvis dette er en følge af iværksættelsen af retsmidler i overensstemmelse med artikel 9

e) at den pågældende, ifølge den i artikel 4, stk. 2, omhandlede attest, ikke gav møde personligt og ikke var repræsenteret af en advokat i den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende var blevet underrettet om retssagen i overensstemmelse med udstedelsesstatens lovgivning, enten personligt eller gennem en efter national lovgivning kompetent repræsentant, eller har tilkendegivet, at han/hun ikke anfægter afgørelsen om konfiskation

f) at afgørelsen om konfiskation er baseret på en straffesag vedrørende lovovertrædelser, som:

— efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller delvis på dennes område eller på et sted, der sidestilles hermed,

eller

— er begået uden for udstedelsesstatens område, og fuldbyrdelsesstatens lovgivning ikke hjemler adgang til retsforfølgning for sådanne lovovertrædelser, når de er begået uden for fuldbyrdelsesstatens område

g) at afgørelsen om konfiskation efter denne myndigheds opfattelse er truffet under omstændigheder, hvor konfiskation af formuegoderne skulle ske i henhold til en udvidet adgang til konfiskation, jf. artikel 2, litra d), nr. iv)

h) at en afgørelse om konfiskation ikke kan fuldbyrdes på grund af fuldbyrdelsesstatens regler om forældelse, såfremt forholdet falder ind under denne stats kompetence i henhold til dens nationale strafferet.

3. Hvis den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten finder,

— at afgørelsen om konfiskation er truffet under omstændigheder, hvor konfiskation af formuegoderne skulle ske i henhold til en udvidet adgang til konfiskation, jf. artikel 2, litra d), nr. iii),

og

— at afgørelsen om konfiskation falder udenfor rækkevidden af den mulighed, som fuldbyrdelsesstaten har valgt i henhold til artikel 3, stk. 2, i rammeafgørelse 2005/212/RIA

fuldbyrder den i det mindste afgørelsen om konfiskation i samme omfang som i tilsvarende indenlandske tilfælde efter national lovgivning.

4. De kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten overvejer særligt at høre de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten på en hvilken som helst relevant måde, inden de træffer beslutning om ikke at anerkende og fuldbyrde en afgørelse om konfiskation i henhold til stk. 2 eller at begrænse fuldbyrdelsen i henhold til stk. 3. Høring er obligatorisk i tilfælde, hvor afgørelsen formodes at blive baseret på

— stk. 1

— stk. 2, litra a), e), f) eller g)

— stk. 2, litra d), hvis der ikke gives oplysninger i medfør af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3,

eller

— stk. 3.

5. Hvis det selv efter høring af udstedelsesstaten viser sig at være umuligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, fordi de formuegoder, der skal konfiskeres, allerede er konfiskeret, er forsvundet, blevet destrueret eller ikke kan findes på det i attesten angivne sted, eller fordi det ikke er angivet tilstrækkeligt præcist, hvor formuegoderne befinder sig, underrettes udstedelsesstatens kompetente myndighed omgående.

Artikel 9

Retsmidler i fuldbyrdelsesstaten i forbindelse med anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Hver medlemsstat indfører de nødvendige ordninger for at sikre, at alle berørte parter, herunder tredjemand i god tro, råder over retsmidler i forbindelse med anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation i medfør af artikel 7 med henblik på at beskytte vedkommendes rettigheder. Anmodning om iværksættelse af retsmidler indgives til en domstol i fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med den pågældende stats lovgivning. Anmodningen kan have opsættende virkning efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning.

2. Realitetsgrundlaget for afgørelsen om konfiskation kan ikke anfægtes ved en domstol i fuldbyrdelsesstaten.

3. Hvis der indgives en anmodning om iværksættelse af retsmidler i fuldbyrdelsesstaten, underrettes udstedelsesstatens kompetente myndighed herom.

Artikel 10

Udsættelse af fuldbyrdelsen

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten kan udsætte fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 4 og 5:

- a) såfremt den i forbindelse med en afgørelse om konfiskation af pengebeløb skønner, at der er risiko for, at den samlede værdi, der opnås ved fuldbyrdelsen, kan overstige det beløb, der er anført i afgørelsen om konfiskation, fordi denne fuldbyrdes samtidig i mere end én medlemsstat, eller
- b) i de tilfælde af retsmidler, der er omfattet af artikel 9
- c) indtil et tidspunkt, som findes passende, hvis fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation kan skade en igangværende strafferetlig efterforskning eller straffesag
- d) hvis det skønnes nødvendigt for fuldbyrdesstatens regning at få oversat afgørelsen om konfiskation eller dele heraf, i det tidsrum det er nødvendigt for at tilvejebringe en oversættelse af afgørelsen, eller
- e) hvis formuegoderne allerede er omfattet af en konfiskations-sag i fuldbyrdesstaten.

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten træffer i udsættelsesperioden enhver foranstaltning, som den ville træffe i lignende indenlandske tilfælde for at undgå, at formuegodet ikke længere er tilgængeligt med henblik på fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation.

3. I tilfælde af udsættelse i medfør af stk. 1, litra a), underretter den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten omgående den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom på en hvilken som helst måde, som kan registreres skriftligt, og udstedelsesstatens kompetente myndighed opfylder forpligtelserne i artikel 14, stk. 3.

4. I de i stk. 1, litra b), c), d) og e), omhandlede tilfælde redegør den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten omgående for udsættelsen, herunder for grundene til udsættelsen og om muligt for udsættelsesperiodens forventede længde, over for udstedelsesstatens kompetente myndighed på en hvilken som helst måde, som kan registreres skriftligt.

Så snart grunden til udsættelsen er ophørt med at eksistere, træffer den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten omgående de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation og underretter udstedelsesstatens kompetente myndighed herom på en hvilken som helst måde, som kan registreres skriftligt.

Artikel 11

Konkurrerende afgørelser om konfiskation

Såfremt de kompetente myndigheder i fuldbyrdesstaten behandler:

- to eller flere afgørelser om konfiskation af et pengebeløb, som er truffet vedrørende samme fysiske eller juridiske

person, og denne ikke har tilstrækkelige midler i fuldbyrdesstaten til, at alle afgørelser kan fuldbyrdes,

eller

- to eller flere afgørelser om konfiskation af samme specifikke formuegode,

beslutter den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten i henhold til fuldbyrdesstatens lovgivning, hvilken eller hvilke afgørelser om konfiskation der skal fuldbyrdes, under behørig hensyntagen til alle forhold, f.eks. om der i sagen er midler, der er indfrosset, lovovertrædelsernes relative grovhed, gerningsstedet samt datoen for de respektive afgørelser og datoen for fremsendelsen af de respektive afgørelser.

Artikel 12

Den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen

1. Med forbehold af stk. 3 finder fuldbyrdesstatens lovgivning anvendelse på fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation, og denne stats myndigheder har enekompetence vedrørende fuldbyrdesprocedurerne og alle foranstaltninger i forbindelse hermed.

2. Såfremt den pågældende person enten helt eller delvis er i stand til at fremlægge bevis for konfiskation i en anden stat, hører den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst relevant måde. Enhver del af det beløb, der i tilfælde af udbyttekonfiskation inddrives i henhold til afgørelsen om konfiskation i en anden stat end fuldbyrdesstaten, fratrækkes det beløb, der skal konfiskeres i fuldbyrdesstaten.

3. En afgørelse om konfiskation, der er truffet vedrørende en juridisk person, fuldbyrdes, selv om fuldbyrdesstaten ikke anerkender princippet om juridiske personers strafferetlige ansvar.

4. Fuldbyrdesstaten kan ikke lade afgørelsen om konfiskation erstatte af alternative foranstaltninger, herunder frihedsstraf eller andre foranstaltninger, der begrænser en persons frihed, som følge af en fremsendelse i henhold til artikel 4 og 5, medmindre udstedelsesstaten har givet sit samtykke.

Artikel 13

Amnesti, benådning, fornyet prøvelse af afgørelse om konfiskation

1. Amnesti og benådning kan indrømmes af både udstedelsesstaten og fuldbyrdesstaten.

2. Kun udstedelsesstaten kan tage stilling til en anmodning om fornyet prøvelse af afgørelsen om konfiskation.

Artikel 14

Følgerne af fremsendelse af en afgørelse om konfiskation

1. Fremsendelse af en afgørelse om konfiskation til en eller flere fuldbyrdesstater i overensstemmelse med artikel 4 og 5 begrænser ikke udstedelsesstatens ret til selv at fuldbyrde konfiskationen.

2. Såfremt en afgørelse om konfiskation, der vedrører et pengebeløb, fremsendes til en eller flere fuldbyrdesstater, må den samlede værdi, der opnås ved fuldbyrdelsen, ikke overstige det maksimale beløb, der er anført i afgørelsen om konfiskation.

3. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter omgående den kompetente myndighed i enhver berørt fuldbyrdesstat på en hvilken som helst måde, som kan registreres skriftligt:

- a) hvis den skønner, at der er risiko for, at fuldbyrdelsen kan overstige det maksimale beløb, f.eks. på grundlag af oplysninger, som en fuldbyrdesstat har givet i medfør af artikel 10, stk. 3. Hvis artikel 10, stk. 1, litra a), finder anvendelse, skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten snarest muligt underrette den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten om, hvorvidt den nævnte risiko er ophørt
- b) hvis hele afgørelsen om konfiskation eller en del af den er blevet fuldbyrdet i udstedelsesstaten eller i en anden fuldbyrdesstat. Det skal anføres, hvor stort et beløb i afgørelsen om konfiskation, der endnu ikke er inddrevet
- c) hvis en myndighed i udstedelsesstaten, efter fremsendelse af en afgørelse om konfiskation i henhold til artikel 4 og 5, modtager et pengebeløb, som den person, der er omfattet af afgørelsen frivilligt har betalt i forbindelse med afgørelsen om konfiskation. Artikel 12, stk. 2, finder anvendelse.

Artikel 15

Afbrydelse af fuldbyrdelsen

Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten på en hvilken som helst måde, som kan registreres skriftligt, om enhver beslutning eller foranstaltning, der medfører, at afgørelsen ikke længere er eksigibel, eller af anden grund skal tilbagekaldes fra fuldbyrdesstaten. Fuldbyrdesstaten afbryder straks fuldbyrdelsen af afgørelsen, hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter den om en sådan beslutning eller foranstaltning.

Artikel 16

Disponering over konfiskerede formuegoder

1. Fuldbyrdesstaten disponerer over konfiskerede pengebeløb fra fuldbyrdelsen af afgørelser om konfiskation på følgende måde:

- a) Hvis beløbet fra fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation udgør mindre end 10 000 EUR eller et dertil svarende beløb, tilfalder beløbet fuldbyrdesstaten.

b) I alle andre tilfælde overfører fuldbyrdesstaten 50 % af det beløb, der stammer fra fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation, til udstedelsesstaten.

2. Andre formuegoder end penge, som stammer fra fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation, disponeres der over på en af følgende måder efter fuldbyrdesstatens valg:

- a) Formuegodet sælges. I så fald disponeres der over provenuet fra salget i overensstemmelse med stk. 1.
- b) Formuegodet overføres til udstedelsesstaten. Hvis afgørelsen om konfiskation omfatter et pengebeløb, kan formuegodet først overføres til udstedelsesstaten, når denne har givet sit samtykke.
- c) Hvis hverken litra a) eller b) kan finde anvendelse, kan der disponeres over formuegodet på anden måde i overensstemmelse med fuldbyrdesstatens lovgivning.

3. Uanset stk. 2 er fuldbyrdesstaten ikke forpligtet til at sælge eller tilbagelevere specifikke formuegoder omfattet af afgørelsen om konfiskation, når der er tale om kulturgoder, som er en del af denne stats nationale kulturarv.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder anvendelse, såfremt der ikke er aftalt andet mellem udstedelsesstaten og fuldbyrdesstaten.

Artikel 17

Underretning om fuldbyrdelsens resultat

Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst måde, som kan registreres skriftligt,

- a) om fremsendelsen af afgørelsen om konfiskation til den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5
- b) om enhver beslutning om ikke at anerkende afgørelsen om konfiskation samt begrundelsen herfor
- c) om, at afgørelsen ikke er fuldbyrdet helt eller delvis af de grunde, der er nævnt i artikel 11, artikel 12, stk. 1 og 2, eller artikel 13, stk. 1
- d) om fuldbyrdelsen af afgørelsen, så snart den er afsluttet
- e) om anvendelse af alternative foranstaltninger, jf. artikel 12, stk. 4.

*Artikel 18***Refusion**

1. Hvis fuldbyrdesstaten i henhold til sin lovgivning er ansvarlig for en skade, der er forvoldt en af de i artikel 9 omhandlede parter i forbindelse med fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation, som er fremsendt til den i medfør af artikel 4 og 5, refunderer udstedelsesstaten fuldbyrdesstaten de beløb, denne har ydet i erstatning til nævnte part i henhold til dette ansvar, medmindre og i det omfang skaden eller en del af skaden udelukkende skyldes fuldbyrdesstatens adfærd, jf. dog artikel 9, stk. 2.

2. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes lovgivning vedrørende fysiske eller juridiske personers krav om skadeserstatning.

*Artikel 19***Sprog**

1. Attesten oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdesstaten.

2. Enhver medlemsstat kan i forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse eller på et senere tidspunkt i en erklæring, der deponeres i Generalsekretariatet for Rådet, angive, at den accepterer en oversættelse til et eller flere andre af de officielle sprog, der anvendes af De Europæiske Fællesskabers institutioner.

*Artikel 20***Omkostninger**

1. Med forbehold af artikel 16 kan medlemsstaterne ikke afkræve hinanden godtgørelse af omkostninger i forbindelse med anvendelse af denne rammeafgørelse.

2. Hvis fuldbyrdesstaten har afholdt udgifter, som den finder store eller usædvanlige, kan den foreslå udstedelsesstaten, at udgifterne deles. Udstedelsesstaten tager hensyn til ethvert forslag herom på grundlag af detaljerede oplysninger fra fuldbyrdesstaten.

*Artikel 21***Forholdet til andre aftaler og ordninger**

Denne rammeafgørelse berører ikke anvendelsen af bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger mellem medlemsstaterne, for

så vidt sådanne aftaler eller ordninger bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation.

*Artikel 22***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse inden den 24. november 2008.

2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund af en rapport udarbejdet af Kommissionen ud fra disse oplysninger undersøger Rådet senest den 24. november 2009, om medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

3. Generalsekretariatet for Rådet underretter medlemsstaterne og Kommissionen om de erklæringer, der er fremsat i medfør af artikel 7, stk. 5, og artikel 19, stk. 2.

4. En medlemsstat, der gentagne gange har været udsat for vanskeligheder eller manglende handling fra en anden medlemsstats side i forbindelse med gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation, uden at der er fundet en løsning gennem bilaterale konsultationer, kan underrette Rådet med henblik på evaluering af denne rammeafgørelses gennemførelse i medlemsstaterne.

5. De medlemsstater, der handler som fuldbyrdesstater, meddeler ved kalenderårets begyndelse Rådet og Kommissionen det antal sager, hvor artikel 17, litra b), har været anvendt, og angiver kort grundene hertil.

Senest den 24. november 2013 udarbejder Kommissionen på grundlag af de modtagne oplysninger en rapport, der ledsages af de initiativer, den måtte anse for hensigtsmæssige.

*Artikel 23***Ikrafttræden**

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 6. oktober 2006.

På Rådets vegne
K. RAJAMÄKI
Formand

BILAG

ATTEST

jf. artikel 4 i Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation

a) Udstedelses- og fuldbyrdesstater:

Udstedelsesstat: .....

Fuldbyrdesstat: .....

b) Domstol, der har truffet afgørelsen om konfiskation:

Officiel betegnelse: .....

Adresse: .....

.....

Sagsnummer: .....

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer): .....

Telefax (landekode) (lokalt områdenummer): .....

E-mail (hvis en sådan findes): .....

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med domstolen: .....

.....

Nærmere oplysninger vedrørende de(n) person(er), der skal kontaktes for at få yderligere oplysninger med henblik på fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation eller i givet fald med henblik på koordination af fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation, der er sendt til en eller flere fuldbyrdesstater, eller med henblik på overførsel til udstedelsesstaten af penge eller formuegoder, der er inddrevet i forbindelse med fuldbyrdelsen (navn, titel/stilling, tlf., fax og, hvis en sådan findes, e-mail):

.....

.....

.....

- c) Myndigheden, der er kompetent til at fuldbyrde afgørelse om konfiskation i udstedelsesstaten (såfremt denne myndighed ikke er den samme som den i litra b) anførte domstol):

Officiel betegnelse: .....

.....

Adresse: .....

.....

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer): .....

Telefax (landekode) (lokalt områdenummer): .....

E-mail (hvis en sådan findes): .....

.....

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med den myndighed, der er kompetent med henblik på fuldbyrdelse: .....

.....

Nærmere oplysninger vedrørende de(n) person(er), der skal kontaktes for at få yderligere oplysninger med henblik på fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation eller i givet fald med henblik på koordination af fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation, der er sendt til en eller flere fuldbyrdelsesstater, eller med henblik på overførsel til udstedelsesstaten af penge eller formuegoder, der er inddrevet i forbindelse med fuldbyrdelsen (navn, titel/stilling, tlf., fax og, hvis en sådan findes, e-mail): .....

.....

.....

- d) Såfremt der er udpeget en central myndighed til varetagelse af den administrative overførsel og modtagelse af afgørelser om konfiskation i udstedelsesstaten:

Navnet på den centrale myndighed: .....

.....

.....

Kontaktperson, hvis en sådan findes (titel/stilling og navn): .....

.....

Adresse: .....

.....

Sagsnummer: .....

Tlf. (landekode) (lokalt områdenummer): .....

Telefax (landekode) (lokalt områdenummer): .....

E-mail (hvis en sådan findes): .....

e) Myndigheden/myndighederne, der kan kontaktes (hvis litra c) og/eller d) er udfyldt):

Den myndighed, der er anført i litra b)

Kan kontaktes med hensyn til spørgsmål vedrørende: .....

Den myndighed, der er anført i litra c)

Kan kontaktes med hensyn til spørgsmål vedrørende: .....

Den myndighed, der er anført i litra d)

Kan kontaktes med hensyn til spørgsmål vedrørende: .....

f) Hvis afgørelsen om konfiskation er en opfølgning af en indefrysningkendelse, der er fremsendt til fuldbyrdsstaten i medfør af rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale ⁽¹⁾, gives der relevante oplysninger til identificering af indefrysningkendelsen (udstedelsesdato, dato for fremsendelse af indefrysningkendelsen, den myndighed, den er sendt til, referencenummer, hvis et sådant findes): .....

.....

.....

g) Hvis afgørelsen om konfiskation er fremsendt til mere end én fuldbyrdsstat, anføres følgende oplysninger:

1. Afgørelsen om konfiskation er blevet fremsendt til følgende anden fuldbyrdsstat/andre fuldbyrdsstater (land og myndighed): .....

.....

.....

2. Afgørelsen om konfiskation er fremsendt til mere end én fuldbyrdsstat af følgende grund (sæt kryds i den relevante boks):

2.1. Hvis afgørelsen om konfiskation vedrører en eller flere bestemte formuegoder:

Der er en formodning om, at forskellige specifikke formuegoder, der er omfattet af afgørelsen om konfiskation, befinder sig i forskellige fuldbyrdsstater.

Konfiskationen af et bestemt formuegode kræver indgriben i mere end én fuldbyrdsstat.

Der er en formodning om, at et specifikt formuegode, der er omfattet af afgørelsen om konfiskation, befinder sig i én af to af flere navngivne fuldbyrdsstater.

2.2. Hvis afgørelsen om konfiskation vedrører et pengebeløb:

Det pågældende formuegode er ikke genstand for indefrysning i medfør af rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale.

Værdien af det formuegode, der kan konfiskeres i udstedelsesstaten og en hvilken som helst fuldbyrdsstat, er sandsynligvis ikke tilstrækkelig til en fuldstændig fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation.

Andre grunde (præciseres nærmere): .....

.....

.....

(¹) EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45.

h) Oplysninger om den fysiske eller juridiske person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation:

1. **Fysiske personer:**

Efternavn: .....

Fornavn(e): .....

Evt. pigenavn: .....

Evt. kaldenavn: .....

Køn: .....

Nationalitet: .....

Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis det er muligt): .....

Fødselsdato: .....

Fødested: .....

Sidst kendte adresse: .....

.....

Sprog, som vedkommende forstår (hvis dette vides): .....

.....

1.1. Såfremt afgørelsen om konfiskation vedrører et pengebeløb:

Afgørelsen om konfiskation fremsendes til fuldbyrdesstaten, fordi (sæt kryds i den relevante boks):

- a) udstedelsesstaten har rimelig grund til at antage, at den person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har formuegoder eller indtægt i fuldbyrdesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Grunde til at antage, at personen har formuegoder/indtægt: .....

.....

Beskrivelse af personens formuegoder/indtægtskilde: .....

.....

Stedet, hvor personens formuegoder/indtægtskilde befinder sig (hvis det ikke kendes, sidst kendte sted): .....

.....

- b) udstedelsesstaten ikke, som i a), har et rimeligt grundlag for at afgøre, hvilken medlemsstat afgørelsen om konfiskation kan sendes til, men den person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har sin sædvanlige bopæl i fuldbyrdesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Sædvanlig bopæl i fuldbyrdesstaten: .....

.....

.....

1.2. Såfremt afgørelsen om konfiskation vedrører et specifikt formuegode/specifikke formuegoder:

Afgørelsen om konfiskation fremsendes til fuldbyrdelsesstaten, fordi (sæt kryds i den relevante boks):

- a) Det specifikke formuegode/de specifikke formuegoder befinder sig i fuldbyrdelsesstaten. (Se nr. i))
- b) Udstedelsesstaten har rimelige grunde til at mene, at alle eller en del af det formuegode/de formuegoder, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, befinder sig i fuldbyrdelsesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Grund til at antage, at formuegoderne befinder sig i fuldbyrdelsesstaten: .....

.....

- c) udstedelsesstaten ikke, som i b), har et rimeligt grundlag for at afgøre, hvilken medlemsstat afgørelsen om konfiskation kan sendes til, men den person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har sin sædvanlige bopæl i fuldbyrdelsesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Sædvanlig bopæl i fuldbyrdelsesstaten: .....

.....

.....

2. Juridiske personer:

Navn: .....

Kategori: .....

Reg. nr. (hvis et sådant findes) (1): .....

Officielt hjemsted (hvis et sådant findes) (1): .....

Den juridiske persons adresse: .....

2.1. Såfremt afgørelsen om konfiskation vedrører et pengebeløb:

Afgørelsen om konfiskation sendes til fuldbyrdelsesstaten, fordi (sæt kryds i den relevante boks):

- a) udstedelsesstaten har rimelig grund til at antage, at den juridiske person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har formuegoder eller indtægt i fuldbyrdelsesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Grunde til at antage, at den juridiske person har formuegoder/indtægt: .....

.....

Beskrivelse af den juridiske persons formuegoder/indtægtskilde: .....

.....

Stedet, hvor den juridiske persons formuegoder/indtægtskilde befinder sig (hvis det ikke kendes, sidst kendte sted): .....

.....

.....

(1) Hvis en afgørelse om konfiskation fremsendes til fuldbyrdelsesstaten, fordi den juridiske person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har sit officielle hjemsted i denne stat, skal registreringsnummeret og det officielle hjemsted angives.

- b) udstedelsesstaten ikke, som i a), har et rimeligt grundlag for at afgøre, hvilken medlemsstat afgørelsen om konfiskation kan sendes til, men den juridiske person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har sit officielle hjemsted i fuldbyrdesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Officielt hjemsted i fuldbyrdesstaten: .....

.....

.....

2.2. Såfremt afgørelsen om konfiskation vedrører et specifikt formuegode/specifikke formuegoder:

Afgørelsen om konfiskation fremsendes til fuldbyrdesstaten, fordi (sæt kryds i den relevante boks):

- a) det specifikke formuegode/de specifikke formuegoder befinder sig i fuldbyrdesstaten (Se nr. i)).
- b) Udstedelsesstaten har rimelig grund til at antage, at alle eller en del af de formuegoder, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, befinder sig i fuldbyrdesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Grunde til at formode, at det specifikke formuegode/de specifikke formuegoder befinder sig i fuldbyrdesstaten:

.....

.....

- c) udstedelsesstaten ikke, som i b), har et rimeligt grundlag for at afgøre, hvilken medlemsstat afgørelsen om konfiskation kan fremsendes til, men den juridiske person, der er genstand for afgørelsen om konfiskation, har sit officielle hjemsted i fuldbyrdesstaten. Følgende oplysninger tilføjes:

Officielt hjemsted i fuldbyrdesstaten: .....

.....

.....

i) Afgørelsen om konfiskation

Afgørelsen om konfiskation blev truffet den (dato): .....

.....

Afgørelsen om konfiskation blev retskraftig den (dato): .....

.....

Afgørelsens referencenummer (hvis det kendes): .....

.....

1. Nærmere angivelse af afgørelsen om konfiskation

1.1. Angiv (ved at sætte kryds i den relevante boks/de relevante bokse), om afgørelsen om konfiskation vedrører:

et pengebeløb

Beløbet for fuldbyrdelse i fuldbyrdelsesstaten med angivelse af valuta (tal og bogstaver): .....

.....

Det samlede beløb, som afgørelsen om konfiskation omfatter, med angivelse af valuta (tal og bogstaver):

.....

et specifikt formuegode/specifikke formuegoder

Beskrivelse af det specifikke formuegode/de specifikke formuegoder: .....

.....

Stedet, hvor det specifikke formuegode/de specifikke formuegoder befinder sig (hvis ikke kendt, sidst kendte sted):

.....

.....

Hvis konfiskationen af det specifikke formuegode/de specifikke formuegoder kræver indgriben i mere end én fuldbyrdelsesstat, beskrives dette indgreb nærmere: .....

.....

1.2. Domstolen har truffet afgørelse om, at formuegodet (sæt kryds i den relevante boks/de relevante bokse):

i) er udbyttet af en lovovertrædelse eller svarer helt eller delvist til værdien af et sådant udbytte

ii) er redskaber anvendt i forbindelse med en sådan lovovertrædelse

iii) kan konfiskeres som følge af udstedelsesstatens anvendelse af den udvidede adgang til konfiskation, som specificeret i a), b) og c). Grundlaget for denne afgørelse er, at domstolen på grundlag af specifikke faktiske omstændigheder er fuldstændig overbevist om, at det pågældende formuegode hidrører fra:

a) kriminelle aktiviteter begået af den dømte person i en periode forud for domsfældelsen for den pågældende kriminelle handling, der af domstolen anses for rimelig i forbindelse med den pågældende sag, eller

b) lignende kriminelle aktiviteter begået af den dømte person i en periode forud for domfældelsen for den pågældende kriminelle handling, der af domstolen anses for rimelig i forbindelse med den pågældende sag

c) den dømtes kriminelle aktiviteter, og det er godtgjort, at formuegodet ikke svarer til denne persons lovlige indkomst

- iv) kan konfiskeres i medfør af en anden bestemmelse om den udvidede adgang til konfiskation i henhold til udstedelsesstatens lovgivning.

Hvis der er tale om to eller flere kategorier af konfiskation, anføres det, hvilket formuegode der konfiskeres i hvilken kategori:

.....
.....

2. Oplysninger om den/de strafbare handling(er), der har givet anledning til afgørelsen om konfiskation

- 2.1. Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og beskrivelse af de omstændigheder, under hvilke den/de strafbare handling(er), der har givet anledning til afgørelsen om konfiskation, er begået, herunder tidspunkt og sted:

.....
.....
.....
.....
.....

- 2.2. Karakter og retlig beskrivelse af den/de strafbare handling(er), der har givet anledning til afgørelsen om konfiskation, samt den relevante retsforskrift/lov på grundlag af hvilken afgørelsen er truffet:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

- 2.3. Angiv i givet fald den/de under punkt 2.2 anførte strafbare handling/strafbare handlinger, hvis den eller disse handlinger i udstedelsesstaten straffes med en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år (sæt kryds i den/de relevante boks/ bokse):

- deltagelse i en kriminel organisation
- terrorisme
- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer
- bestikkelse
- svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, som omhandlet i konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

- hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
- falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- internetkriminalitet
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- menneskesmugling
- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet røveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer
- voldtægt
- brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage.

2.4. Detaljeret beskrivelse af den eller de begåede strafbare handlinger (skal omfatte den faktiske kriminelle handling i modsætning til f.eks. retlig beskrivelse), såfremt den/de under punkt 2.2 ovenfor anførte strafbare handling/strafbare handlinger, der har givet anledning til afgørelsen om konfiskation, ikke falder ind under de strafbare handlinger i punkt 2.3: .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

j) Retssager, der førte til afgørelsen om konfiskation

Anfør følgende vedrørende de retssager, der førte til afgørelsen om konfiskation (sæt kryds i den/de relevante boks/bokse):

- a) Den pågældende person mødte personligt frem under retssagen.
- b) Den pågældende person mødte ikke personligt frem under retssagen, men var repræsenteret af en advokat.
- c) Den pågældende person mødte ikke personligt frem under retssagen og var ikke repræsenteret af en advokat. Det bekræftes at:
- personen er blevet underrettet om retssagen, personligt eller gennem en efter national lovgivning kompetent repræsentant, i overensstemmelse med udstedelsesstatens lovgivning, eller
- personen har tilkendegivet, at han/hun ikke anfægter afgørelsen om konfiskation.

k) Omsætning eller overførsel af formuegoder

1. Såfremt afgørelsen om konfiskation vedrører et specifikt formuegode, bedes det angivet, om udstedelsesstaten tillader, at konfiskationen i fuldbyrdesstaten sker i form af et krav om at betale et pengebeløb, der svarer til værdien af det pågældende formuegode:

- Ja
- Nej

2. Hvis afgørelsen om konfiskation vedrører et pengebeløb, angives det, om andre formuegoder end penge, der stammer fra fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation, kan overføres til udstedelsesstaten:

- Ja
- Nej

l) Alternative foranstaltninger, herunder frihedsstraf

1. Det bedes angivet, om udstedelsesstaten tillader, at fuldbyrdelsesstaten anvender alternative foranstaltninger, hvis det ikke er muligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation enten helt eller delvis:

Ja

Nej

2. Hvis ja, bedes det angivet, hvilke sanktioner der kan anvendes (art og det maksimale sanktionsniveau):

Frihedsstraf (Maksimal varighed): .....

Samfundstjeneste (eller tilsvarende) (Maksimal varighed): .....

Andre sanktioner (Beskrivelse): .....

.....

m) Andre forhold af relevans for sagen (fakultative oplysninger): .....

.....

.....

n) Afgørelsen om konfiskation er vedlagt denne attest.

Underskrift fra den myndighed, der har udstedt attesten, og/eller dennes repræsentant, der bekræfter, at attestens indhold er korrekt:

.....

Navn: .....

Funktion (titel/stilling): .....

Dato: .....

Officielt stempel (hvis et sådant findes):